

ERETZ-ARD
أرض-ארץ

FEDERAL FORUM
المنتدى الفيدرالي
הפורום הפדרלי

איחוד ירושלים - הצעה מלאה

הצעה לשלום, שוויון ופיוס בישראל-פלסטין

מאת: רפאל ציון גסל

תורמים: יעקב צ'רסקין, זהיר זיידאני, אליאס

.נ. ג'. בבון, זהר יאנוביץ' ורון גרודקו

2	תוכן עניינים:
3	1. מבוא לסכסוך הישראלי-פלסטיני: ההיסטוריה, ההקשר, והאפשרויות לפתרון
4	שורשי הסכסוך: היסטוריה של עימות ושאיפות לאומיות
4	הציונות מול הלאומיות הפלסטינית
4	מהמלחמות להסכמים – ומהסכמים לחסמים
4	תלות כלכלית וביטחונית
5	המתנחלים והמציאות בשטח
5	הפלסטינים וזיקתם לישראל
5	ירושלים – ליבה של המחלוקת
6	2. אפשרויות הפתרון – מהן, ומה הסיכויים שלהן?
6	א. מדינה אחת – רווח והפסד
6	ב. שתי מדינות – יש דרך למימוש?
6	ג. פתרונות אחרים – מחוץ לקופסה
6	הפרדיגמה החדשה – פתרון של שיתוף, לא של חומות
7	3. תקציר הצעת "איחוד ירושלים" לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני באמצעות איחוד פדרלי דו-מדינתי
7	מסקנה: כיצד מתקדמים קדימה?
10	מדוע זה טוב לישראל?
12	4 - החלוקה לשתי מדינות ומחוזות פדרליים
14	4.1 - המחוז הפדרלי של ירושלים
15	4.2 - רובעים של המחוז הפדרלי של ירושלים
17	4.3 - המחוז הפדרלי של חברון (H2))
18	5- מדינת ישראל הפדרלית החדשה - מחוזות
21	6 - המדינה הפדרלית החדשה של פלסטין - מחוזות
22	6.2 - ההתנחלויות היהודיות הישראליות בגדה המערבית
23	6.3 - רצועת עזה
23	6.3.1 הרחבת שטח ופיתוח עירוני
23	6.3.2 צמיחה כלכלית והשקעות
24	6.3.3 תשתיות וקישוריות
24	6.3.4 ממשל וייצוג פוליטי
25	6.4 - מחוזות כלכליים פדרליים – מנוע צמיחה ושיתוף פעולה
25	6.4.1 שני מחוזות כלכליים מרכזיים – גשר כלכלי בין ישראל לפלסטין
26	7 - האיחוד ירושלים - מחוזות בחירות
27	8 - הממשל הפדרלי – שותפות אמיתית ושוויון בין ישראלים לפלסטינים
27	8.1 - הפרלמנט הפדרלי
28	8.2 - חקיקה פדרלית והליך חקיקתי
28	8.3 - סמכויות הפרלמנט הפדרלי
28	8.4 - המועצה הפדרלית
29	8.3 - בית המשפט העליון הפדרלי
30	8.5 - מגילת זכויות
30	8.5.1 זכויות הפרט
30	8.5.2 זכויות קולקטיביות
31	9 - מחוזות המדינות

32	10 - מועצות קהילתיות
32	11 - אזרחות והגירה
33	12 - דמוגרפיה
39	13 - כלכלת האיחוד
44	13.8 יש צורך משמעותי בפיתוח תעשייתי הן בפלסטין והן בפריפריה הישראלית
44	13.9 הפתרונות המוצעים הם:
45	14 - ביטחון באיחוד
45	14.1 שלושה כוחות שיטור מרכזיים: ישראלי, פלסטיני ופדרלי
45	14.2 חלוקה למחוזות משטרתיים מקומיים וליחידות מדינתיות
45	14.3 מחוז פדרלי בירושלים: עיר הבירה של האיחוד
45	14.4 נוכחות צבאית ישראלית בפלסטין תחת מגבלות מחמירות
45	14.5 שילוב הדרגתי של צה"ל בתוך האיחוד בשלושה שלבים
46	15 - הסכם ביניים מחודש לחמש שנים
46	15.1 ההסכם המחודש יכלול את הסעיפים הבאים:
48	16 - פליטים ופיצויים
50	17 - פיוס ובניית זיכרון קולקטיבי משותף
52	17. מנגנוני פיוס רשמיים
52	18 - הכרה הדדית בקשר היסטורי
55	עקרונות ההכרה ההדדית
56	19 - רמת הגולן וחוות שבעא
57	20 - מסלול לעתיד ואינטגרציה אזרית
61	נספח א': – מפת מחוז איחוד ירושלים
62	נספח ב': – מפה דמוגרפית של ישראל-פלסטי
63	נספח ג': – הדמוגרפיה הנוכחית של ישראל-פלסטין
66	נספח ד': מגילת הזכויות של ישראל-פלסטין
66	זכויות הפרט
67	זכויות קולקטיביות

1. מבוא לסכסוך הישראלי-פלסטיני: ההיסטוריה, ההקשר, והאפשרויות לפתרון

הסכסוך הישראלי-פלסטיני הוא אחד הארוכים והמורכבים בעולם, עם שורשים היסטוריים עמוקים והשפעות רחבות על האזור כולו. לאורך השנים, ניסיונות רבים נעשו כדי להביא לסיום הסכסוך, אך הפתרון עדיין נראה חמקמק.

כישורים, רבים מאיתנו גדלו על תחושת חוסר ביטחון מתמיד, התקפות טרור, ושכנים עוינים, אך לצד זאת – גם על תקווה לשלום וליציבות. השאלה שאנו עומדים בפניה אינה רק כיצד לשמור על ביטחוננו, אלא כיצד להבטיח עתיד טוב יותר לדורות הבאים – עתיד שבו מדינת ישראל נותרת בטוחה, דמוקרטית, ויהודית, אך גם שואפת לסיים את העימות ולמצוא דרך לחיים משותפים עם שכנינו.

מסמך זה יסקור את הרקע ההיסטורי של הסכסוך, יסביר את הדינמיקה שלו, ויבחן את הפתרונות האפשריים – מדינה אחת, שתי מדינות, ואפשרויות אחרות – מתוך גישה פרגמטית שמטרתה לקדם פתרון בר-קיימא לטובת שני העמים.

שורשי הסכסוך: היסטוריה של עימות ושייכות לאומיות

הציונות מול הלאומיות הפלסטינית

הסכסוך הישראלי-פלסטיני החל כסכסוך בין שתי תנועות לאומיות – התנועה הציונית ששאפה להקים בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל, והתנועה הלאומית הפלסטינית, שראתה בעצמה הילידים של הארץ והתנגדה לנוכחות היהודית הגדלה.

המנדט הבריטי בארץ ישראל (1917-1948) העצים את העימות, כשהמאבק הפך לגלוי יותר עם ההצהרה על הקמת מדינת ישראל ב-1948, שבעקבותיה פרצה מלחמת העצמאות (או הנכבה, כפי שהיא מכונה בצד הפלסטיני). התוצאה הייתה קיומה של מדינת ישראל לצד סוגיית הפליטים הפלסטינים, שסיבכה עוד יותר את הסכסוך.

כתוצאה ממלחמת 1948, השטח התחלק בפועל לשלושה חלקים: מדינת ישראל, שהיא החלק הגדול ביותר, והגדה המערבית ורצועת עזה, אשר נחשבות בעתיד לחלק ממדינת פלסטין במסגרת הסכם שלום.

מהמלחמות להסכמים – ומהסכמים לחסמים

לאורך השנים, הסכסוך התגלגל ממלחמות כוללות (1956, 1967, 1973) למאבק מול גורמים פלסטיניים (האינתיפאדות, מבצעי צה"ל בעזה ובלבנון). הסכמי אוסלו (1993-1995) היו נקודת מפנה, אך ההבטחה לשלום לא התממשה – בין השאר עקב פיגועים קשים, עליית החמאס, והמשך ההתנחלויות.

כיום, המציאות בשטח מורכבת: ישראל היא מדינה חזקה עם צבא מתקדם, אך הסכסוך המתמשך פוגע בביטחוננו, בכלכלתנו, ובמעמדנו הבינלאומי. השאלה היא – כיצד ניתן לפתור אותו מבלי לסכן את ביטחון ישראל, ומבלי לוותר על הזהות הציונית שלנו?

בנוסף, כחלק בלתי נפרד מהסכסוך הישראלי-פלסטיני, אך גם בשל גורמים תרבותיים אחרים, המתח בתוך החברה הישראלית הולך וגובר. החברה החילונית כועסת על החרדים שאינם נושאים בנטל השירות הצבאי ואינם משתלבים דיים בשוק העבודה. ישראלים ליברלים חשים זעם כלפי המתנחלים על כך שהם מתגוררים ביהודה ושומרון ומהווים, בעיניהם, מכשול לפתרון שתי המדינות. נכון להיום, פינוי מסיבי של מתיישבים מהגדה המערבית נראה כבלתי אפשרי מבחינה פוליטית.

מעבר לכך, קיים קרע עמוק בין יהודים-ישראלים לערבים-ישראלים, או "פלסטינים אזרחי ישראל", סביב זהותה של המדינה כמדינה יהודית ודמוקרטית. השאלה כיצד אזרחי ישראל הערבים יכולים לבטא את זהותם הלאומית והתרבותית בתוך מדינת ישראל נותרת ללא מענה ברור, ומוסיפה נדבך נוסף למורכבות הפנימית המאיימת על המרקם החברתי במדינה.

בשטחי ישראל-פלסטין כולו חיים כ-14.9 מיליון בני אדם (נכון לסוף שנת 2022): כ-7.7 מיליון יהודים ישראלים (כולל צאצאים ובני זוג של יהודים) וכ-7.2 מיליון פלסטינים (כולל 1.7 מיליון אזרחי ישראל הערבים, שחלקם מזדהים גם כפלסטינים). אוכלוסיית מדינת ישראל מונה כ-9.7 מיליון נפש, בהם 360,000 תושבים פלסטינים במזרח ירושלים וכ-720,000 יהודים ישראלים המתגוררים מעבר לקו הירוק. בגדה המערבית ובעזה חיים יחד כ-5.2 מיליון פלסטינים.

נכון לאוקטובר 2024, אוכלוסיית מדינת ישראל מונה כ-10 מיליון תושבים, מתוכם כ-7.25 מיליון יהודים (כ-73.2%) לפי ההגדרה ההלכתית של יהודי. בקרב היהודים בני 20 ומעלה, 45.3% מגדירים עצמם כחילונים, 33.1% כמסורתיים, 10.7% כדתיים, ו-10.5% כחרדים. בסך הכל, ניתן לחלק את אזרחי ישראל באופן גס לשלוש קבוצות, עם כ-60% חילונים/מסורתיים, כ-20% דתיים/חרדים וכ-20% ערבים אזרחים ישראלים.

תלות כלכלית וביטחונית

לגדה המערבית אין מוצא לים והיא אינה מחוברת לרצועת עזה, כך שכל תנועה בין שני החלקים דורשת מעבר דרך ישראל או מדינות נוספות. כלכלת ישראל גדולה פי 20 מזו של פלסטין, מה שהופך את שיתוף הפעולה הכלכלי בין הצדדים להכרחי להישרדותה של כלכלה פלסטינית בת-קיימא.

מבחינה ביטחונית, הגדה המערבית חולשת בגובה של מאות מטרים על גוש דן – לב הכלכלה הישראלית. ישראל אינה יכולה להבטיח את ביטחונה ללא תיאום ביטחוני עם הפלסטינים. היסטוריית העימותים בין ישראל לפלסטינים, כמו גם עם מדינות ערביות אחרות, מחייבת נוכחות ביטחונית ישראלית בגדה המערבית (ובפרט בבקעת הירדן) לצורכי הרתעה ופיקוח אזורי – לפחות בעתיד הנראה לעין, עד שהמזרח התיכון יהפוך לאזור יציב ובטוח יותר.

המתנחלים והמציאות בשטח

ב-57 השנים האחרונות ישראל אפשרה, ולעיתים אף עודדה, התיישבות יהודית בגדה המערבית, וכיום למעלה מ-720,000 יהודים ישראלים מתגוררים מעבר לקו הירוק. גם אם יתקיימו חילופי שטחים במסגרת הסכם עתידי, בין כ-140,000 לכ-200,000 יהודים יישארו בשטח הפלסטיני, תלוי בפרטי שינויי הגבול שיסוכמו.

לדוגמה, בשנת 2008 הציע ראש ממשלת ישראל אהוד אולמרט תוכנית שלום שכללה סיפוח של 5.35% מהגדה המערבית, המאפשרת ליותר מ-72% מהמתנחלים הישראלים שגרים בגדה המערבית להישאר בבתיהם, תוך פינוי התנחלויות דלילות אוכלוסייה. נכון לשנת 2023, חיים בגדה המערבית כ-500,000 מתנחלים ישראלים. בהחלט תוכניתו של אולמרט כיום, כ-28% מהמתנחלים הללו - כ-140,000 אנשים - יצטרכו להתפנות מאזורים המיועדים למדינה פלסטינית עתידית. ישראל אינה צפויה להסכים לפנות אותם מסיבות פוליטיות, תרבותיות וביטחוניות.

ראשית, לא יהיה זה צודק לדרוש את פינויים של כל היהודים מהמדינה הפלסטינית העתידית, בעוד שכ-1.7 מיליון אזרחים ערבים חיים בישראל. שנית, לישראל יש ניסיון מר בפינוי אוכלוסייה אזרחית: ההתנתקות מעזה הובילה לכך שהשטח ממנו פונו אזרחי ישראל הפך לבסיס לטרור נגדה. המתנחלים נתפסים בעיני ישראל כ"עניינים ואזניים" של המדינה בגדה המערבית, ולמדינת ישראל יש אינטרס ביטחוני מובהק בשליטה באזור.

שלישית, יהודה ושומרון היא לב ההיסטוריה והזהות היהודית, עם מאות אתרים ארכיאולוגיים, היסטוריים ודתיים הקשורים למסורת היהודית. האזור מכונה "יהודה ושומרון" משום שיהודה היא מקור השם "יהודי" ושומרון הייתה בירת ממלכת ישראל הקדומה. אין מקום בעולם שבו היהודים הם יותר ילידים מאשר בגדה המערבית. מסיבות אלו, כל פתרון שלא כולל פינוי מלא של ההתיישבות היהודית בגדה הוא עדיף.

הפלסטינים וזיקתם לישראל

גם לפלסטינים יש קשר עמוק לשטח מדינת ישראל של היום. כמעט 40% מהפלסטינים בגדה המערבית ובעזה (כ-2 מיליון איש) התגוררו (או צאצאים של אלה שחיו) לפני 1948 במה שהיום הוא מדינת ישראל. לפי סקרים, רק מיעוט (כ-10% מהם, כלומר כ-200,000 איש) היו רוצים לשוב ולחיות במדינת ישראל לו הייתה להם אפשרות. עם זאת, הקשר הרגשי לשטח נותר חזק מאוד, ולכן כל פתרון שיאפשר לפלסטינים גישה מסוימת לשטחי מדינת ישראל יהיה עדיף.

ירושלים – ליבה של המחלוקת

שני העמים תובעים בעלות על ירושלים כבירתם. כיום, אוכלוסיית העיר מורכבת מ-60% יהודים ישראלים ו-40% פלסטינים. מרבית הפלסטינים במזרח ירושלים אינם אזרחי ישראל אלא תושבים בלבד, עם אפשרות לקבלת אזרחות ישראלית שרובם נמנעו ממנה. באופן כללי, היהודים מתגוררים בשכונות יהודיות, והפלסטינים – בשכונות ערביות.

כ-30% מכוח העבודה בירושלים הם פלסטינים, ורוב מרכזי הכלכלה בעיר ממוקמים בשכונות היהודיות. מעל שליש מהאוכלוסייה היהודית בעיר מתגוררת מעבר לקו הירוק במה שמכונה "מזרח ירושלים". עבור היהודים, כל השכונות היהודיות בירושלים הן חלק ממדינת ישראל, בעוד הפלסטינים רואים את כל השכונות הערביות כחלק מהמדינה הפלסטינית העתידית. שני הצדדים גם תובעים בעלות על ה"אגן הקדוש" – האזור הכולל את העיר העתיקה ואת האתרים הקדושים.

אך בניגוד לסכסוכים אחרים, כאן אין רצון לחציצה פיזית בעיר. אין עניין ממשי להקים חומה שתפריד בין חלקיה או לפצל את העיר לשתי עיריות נפרדות – מהלך שיפגע אנושות בכלכלה ובתפקוד היומיומי של העיר. הרצון ל"חלק" את העיר הוא בעיקר סמלי ותרבותי, ואין לו משמעות פרקטית של ממש.

2. אפשרויות הפתרון – מהן, ומה הסיכויים שלהן?

א. מדינה אחת – רווח והפסד

רעיון המדינה האחת מציע ישות פוליטית משותפת לכל תושבי הארץ, יהודים וערבים כאחד. תומכיו טוענים כי זהו הפתרון הדמוקרטי ביותר, אך עבור ישראל, משמעותו היא סיכון זהותה היהודית והפיכתה למדינה דו-לאומית, עם רוב דמוגרפי פלסטיני עתידי.

ב. שתי מדינות – יש דרך למימוש?

הרעיון של שתי מדינות לשני עמים – ישראל לצד מדינה פלסטינית – זוכה לתמיכה בינלאומית רחבה, אך נתקל בקשיים רבים, כולל סוגיית ירושלים, ההתנחלויות, והחמאס. עם זאת, קיימות גישות יצירתיות המנסות להתגבר על החסמים, כגון פדרציה או קונפדרציה.

ג. פתרונות אחרים – מחוץ לקופסה

מעבר לשתי האפשרויות העיקריות שאתם הכי מכירים, ישנם רעיונות נוספים שננסה ונציג בעמודים הבאים:

- **איחוד ישראלית-פלסטינית** – מסגרת פוליטית משותפת עם אוטונומיה נרחבת לכל צד.
- **יצירת מדינת ישראל פדרלית** – שתאפשר לישראל להישאר מדינה יהודית ודמוקרטית, תוך יצירת מרחבים אוטונומיים בתוך המדינה עבור הקבוצות האתנו-תרבותיות השונות, ובפרט עבור חילונים, דתיים וערבים אזרחי ישראל.
- **הסכם ביניים חדש** – יצירת תכנית שלב אחר שלב להבטחת שוויון וחופש לפלסטינים תוך מתן ביטחון, צמיחה כלכלית ותוך התמקדות בפיוס עמוק ומשמעותי כמרכיב הכרחי.
- **הסכמי שלום אזוריים** – שילוב מדינות ערב במציאת פתרון כולל. במיוחד עם סוריה ולבנון על ידי פתרון סוגיית רמת הגולן וגיבוש הסכם כלכלי וביטחוני אזורי בין ישראל, סוריה ולבנון.

הפרדיגמה החדשה – פתרון של שיתוף, לא של חומות

במסגרת פתרון שתי המדינות, שבו בטווח הארוך לא תהיה חומה פיזית בירושלים, המשמעות היא שלא תהיה כלל חומה בין ישראל לגדה המערבית. הרי אם אדם יכול פשוט ללכת או לנסוע מצד אחד של ירושלים לצידה השני, אין משמעות לגדרות ולמחסומים במקום אחר.

כעת, דמיינו מציאות שבה ישנה אוכלוסייה יהודית ישראלית משגשגת בגדה המערבית לצד נוכחות צבאית ישראלית מוגבלת, בעוד פלסטינים מתקבלים בישראל באותה מידה של פתיחות. זהו חזון מהפכני לפתרון שתי המדינות – לא כזה שמבוסס על הפרדה מוחלטת, גבולות אטומים, כבישי עוקף, מחסומים, ובדיקות ביטחוניות כמו בנמל תעופה בתוך העיר העתיקה של ירושלים. אלא כזה שבו אין כלל מחיצות בין שתי המדינות.

בחזון הזה, יהיו שתי מדינות, אך במקום חומה מבוצרת ביניהן, יהיה שלט פשוט שעליו כתוב "**ברוכים הבאים לפלסטין**" מצד אחד ו-"**ברוכים הבאים לישראל**" מהצד השני. במקום הגנה באמצעות גדרות ומערכות ביטחוניות חונקות, ההגנה שלנו תבוא דרך פיוס עמוק ושיתוף פעולה אינטנסיבי בתחומי הכלכלה, הביטחון, הגנת הסביבה, ושימור המורשת התרבותית באחד המקומות המשמעותיים ביותר בהיסטוריה האנושית.

3. תקציר הצעת "איחוד ירושלים" לפתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני באמצעות

איחוד פדרלי דו-מדינתי

מסקנה: כיצד מתקדמים קדימה?

ישראל והפלסטינים עומדים מול מציאות מורכבת מאוד. ההיסטוריה, הדמוגרפיה, הביטחון, הכלכלה והקשרים הרגשיים לשטח מחייבים פתרון חדשני ויצירתי – כזה שמכיר בצרכים ההדדיים של שני העמים, בלי להתעלם מהאתגרים בשטח. אם נרצה עתיד של יציבות וביטחון, נצטרך להכיר בכך שהמציאות מחייבת פתרון שלא יתאים לתבניות הישנות של העבר.

הגיע הזמן לחשוב אחרת. ישראל חזקה מספיק כדי להוביל מהלך מדיני שיבטיח ביטחון, הכרה בינלאומית, ויציבות לדורות. הפתרון חייב להיות פרגמטי – כזה ששומר על ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית, אך מסיים את הסכסוך באופן שמקדם את האינטרסים שלנו לטווח הארוך.

הצעה זו תציג גישה חדשה: **שתי מדינות פדרליות במסגרת איחוד מדיני**, שיאפשר ביטחון לישראלים, ריבונות לפלסטינים, ושיתוף פעולה אזורי. זהו לא רק פתרון תיאורטי – זו דרך אמיתית לעתיד טוב יותר.

סיכום קצר של ההצעה:

3.1 איחוד ירושלים הוא איחוד שיתופי מוצע בין מדינת ישראל למדינת פלסטין, המייצג את שאיפותיהם הלאומיות של העם היהודי בישראל ושל העם הערבי הפלסטיני, תוך מקסימום שיתוף פעולה, אוטונומיה וביטחון. שתי המדינות יאפשרו את שימור המורשת התרבותית הישראלית-יהודית והערבית-פלסטינית כחלק בלתי נפרד מהתרבות של המזרח התיכון והעולם.

3.2 האיחוד ישלב אלמנטים של קונפדרציה ופדרציה, כך שכל מדינה תשמור על עצמאותה בניהול ענייני אזרחיה, תוך יצירת מחוזות בחירה אזוריים-חצי אוטונומיים, שיאפשרו לקהילות האתניות-תרבותיות של ישראל-פלסטין רמה מסוימת של ממשל עצמי.

3.3 מדינת ישראל ומדינת פלסטין יגיעו להסכמה על חלוקה לשתי מדינות על בסיס גבולות 1967 עם תיקוני גבול מינוריים וסידורים מיוחדים לירושלים, בהתאם להבנת ארה"ב של החלטת האו"ם 242 ופרמטרי קלינטון. השכונות היהודיות בירושלים יישארו תחת ריבונות ישראלית, השכונות הערביות יהיו חלק מפלסטין, ואזור העיר העתיקה וה"אגן הקדוש" יהיה שטח פדרלי משותף.

3.4 הגבולות בין המדינות יתבססו על קווי 1967 עם התאמות הדדיות ומינימליות. כל מדינה תהיה אחראית על שלטון החוק והאכיפה בתחומה ותפעל בהתאם לחוקים הפדרליים המשותפים. גבולותיה החיצוניים של כל מדינה ינוהלו בשיתוף פעולה עם ממשלת האיחוד.

3.5 משרד המכס של האיחוד יפקח על חוקי הייבוא והייצוא, בעוד שכל מדינה תהיה אחראית על חוקי הכניסה והיציאה שלה, בהתאם להסכמות שייקבעו במסגרת האיחוד. לא תימנע מאזרחים להיכנס למדינת אזרחותם.

3.6 אזור ירושלים רבתי יהיה מחוז פדרלי מורחב וחצי-אוטונומי, וישמש כבירת שתי המדינות והאיחוד. אזור העיר חברון, כולל שטח "H2", יהפוך למחוז פדרלי משותף. כמו כן, יוקמו שני מחוזות כלכליים פדרליים – בין ישראל לעזה ובין ישראל לגדה המערבית.

3.7 כל מדינה תחולק למספר מחוזות אוטונומיים למחצה שישמשו גם כיחידות בחירות עבור הפרלמנט של המדינה וגם עבור הממשל הפדרלי המשותף. המחוזות יחולקו כך שהמספר הכולל של מחוזות הרוב היהודי והערבי-פלסטיני יהיה שווה באיחוד בכללותו, במטרה ליצור פרלמנט פדרלי מאוזן בין שתי האוכלוסיות.

3.8 הצעת איחוד ירושלים מתייחסת לחלוקת הקרקע הן מבחינה קולקטיבית והן ברמת הפרט. אמנם שטחה של ישראל גדול מזה של פלסטין, אך רובו הדרומי הוא מדבר לא מיושב, בעוד שבצפון הארץ מחוזות הרוב היהודי והערבי-פלסטיני מחולקים באופן מאוזן יחסית.

3.9 לכל מדינה יהיה פרלמנט דו-בתי משלה. הבית העליון יכלול מספר שווה של נציגים מכל מחוז, ואילו הבית התחתון יתבסס על גודל האוכלוסייה בכל מחוז. מדינת ישראל תכלול 15 אזורי בחירה לפרלמנט, מתוכם שלושה מחוזות עם רוב פלסטיני, ארבעה מהם יהיו רוב דתי/חרדי ושימונה יהיו רוב חילוני/מסורתי. מדינת פלסטין תכלול 11 אזורי בחירה, אחד מהם יהיה מחוז עם רוב יהודי ועשרה עם רוב ערבי פלסטיני.

3.10 המתנחלים היהודים אשר יהיו בשטחי פלסטין בעת הקמת האיחוד יורשו להישאר ויכללו לבחור באזרחות פלסטינית בכפוף לחוקי פלסטין, עם אפשרות לעתור לבית המשפט העליון של האיחוד להגנה על זכויות יסוד. במקביל, ישראל תעניק אזרחות למספר שווה של פליטים פלסטינים מחוץ לאיחוד.

מבנה הממשל הפדרלי

3.11 לשם הפחתת מתחים דמוגרפיים, יוקם פרלמנט פדרלי דו-בתי עם ייצוג שווה לכל מחוז בבית העליון וייצוג לפי אוכלוסייה בבית התחתון. ניתן יהיה לשנות את חלוקת המחוזות במידת הצורך. עקרון היסוד של האיחוד הוא שמירה על ייצוג שווה לשני העמים.

3.12 הפרלמנט הפדרלי המשותף יבטיח שמירה על זכויות האדם, חופש התנועה, גמישות במגורים ופתרונות לסוגיות משותפות בישראל-פלסטין.

3.13 בראש הממשלה הפדרלית יעמוד "מועצת האיחוד", שתיבחר על ידי המחוקק הפדרלי המשותף (המורכב מבתי הפרלמנט הפדרלי). המועצה תשמש כרשות המבצעת של האיחוד.

3.14 הרשות השופטת הפדרלית תכלול בית משפט עליון פדרלי, שידון בענייני חוקים פדרליים, החוקה, אמנות, ובוררות בין המדינות והאזרחים.

3.15 האיחוד יקבל חוקה דמוקרטית עם מגילת זכויות שתבטיח חופש ביטוי, חופש דת, זכות לחינוך, חופש מתפיסה שרירותית וזכויות רבות נוספות. החוקה תתבסס על עקרונות דמוקרטיים חילוניים בסטנדרטים של דמוקרטיה ליברלית מודרנית.

3.16 כל מחוז במדינות ישראל ופלסטין יקבל חוקה משלו בהתאם לחוקים המדינתיים והפדרליים, ויכלול ממשל מקומי עם רשות מחוקקת, רשות מבצעת, משטרה ובתי משפט.

3.17 יוקמו מועצות קהילתיות אזוריות לשימור תרבותי והגנה על זכויות המיעוטים השונים ברחבי האיחוד.

3.18 כל אזרח ישראלי או פלסטיני בעת הקמת האיחוד, וכן מי שהיגר אליו וחי בו חמש שנים לפחות, ייחשב לאזרח האיחוד, עם חופש תנועה והתיישבות בכל אזוריו. כל אזרח ימשיך להחזיק באזרחות הישראלית או הפלסטינית ויוכל להצביע לפרלמנט של מדינתו.

3.19 ההגירה לאיחוד תתואם כך ששיעור דומה של יהודים ופלסטינים יורשה לעלות מדי שנה. בשנים הראשונות יתקבלו 100,000 איש מכל קבוצה, ועם הזמן ניתן יהיה להתאים מספר זה לפי הצורך.

3.20 מהגרים יהודים ייקלטו בישראל, ופלסטינים בפלסטין. לאחר חמש שנים הם יקבלו אזרחות של האיחוד, ולאחר מכן יש להם את הזכות להתגורר בכל אחת מהמדינות.

3.21 האיגוד ייצור שוק כלכלי משותף עם גבול פתוח לתנועה חופשית של עובדים ואנשים, לצד פתרונות מעשיים לסוגיות המתנחלים, הפליטים וזכויות השיבה.

תוכנית אבטחה של האיחוד

3.22 שלוש רשויות שיטור עיקריות יפעלו במסגרת האיחוד: משטרת ישראל, משטרת פלסטין, ומשטרת האיחוד. משטרת ישראל תאכוף את חוקי מדינת ישראל בגבולותיה, משטרת פלסטין תאכוף את חוקי המדינה הפלסטינית בגבולותיה, ומשטרת האיחוד תאכוף את חוקי האיחוד על שתי המדינות. למשטרת האיחוד תהיה סמכות שיפוט על כל שטחי ישראל ופלסטין, והמחוז הפדרלי של ירושלים, שישמש כבירת האיחוד, יהיה תחת סמכותה של משטרת האיחוד ושל כוחות השיטור המדינתיים.

3.23 משטרות ישראל ופלסטיין יתחלקו למחוזות מקומיים, כאשר כל מחוז יורכב מאנשי משטרה בני המקום, כך שכל אוכלוסייה מקומית תוכל לאכוף את חוקיה ולשמור על הסדר המקומי. בנוסף, יהיו כוחות משטרה מדינתיים, ישראלים ופלסטיניים, שיאכפו את חוקי המדינה ברחבי שטחיהן.

3.24 מדינת ישראל תוכל להחזיק ולפתח את צה"ל ולשמור על נוכחות ביטחונית מוגבלת בשטחי פלסטיין, בתנאי מחמיר שלפיו לא יתאפשר לחיילי צה"ל כל מגע עם אזרחים פלסטינים ללא אישור מפורש של ממשלת פלסטיין. במקרים החריגים שבהם תאושר פעילות של צה"ל בשטח פלסטיין, כל חיילי ישראל יהיה מחויב לשאת מצלמת גוף, אשר צילומיה ייבחנו על ידי ועדת ביקורת צבאית מיוחדת של האיחוד.

3.25 שילובו של צה"ל במסגרת האיחוד יבוצע בשלושה שלבים. בשלב הראשון, ישראל תוכל לשמור על נוכחות צבאית בשטחי פלסטיין, אך תשלם דמי חכירה למדינת פלסטיין על השימוש באדמותיה למטרה זו. במקביל, לאיחוד ולמדינת פלסטיין יהיה מעמד של משקיפים במועצת הביטחון של מדינת ישראל.

3.26 בשלב השני, מדינת פלסטיין תחויב לשלם לצה"ל סכום מוגדר מראש כאחוז מהתוצר המקומי הגולמי הפלסטיני, כחלק ממנגנון הגנה על האינטרסים הביטחוניים של פלסטיין בזירה הבינלאומית. בתקופה זו, האיחוד יהיה אמון על פיקוח צבאי על צה"ל, ובמקביל, צה"ל יחל לגייס מספר מוסכם של אזרחים פלסטינים מדי שנה. המעבר לשלב זה יותנה, בין היתר, בחתימת הסכמי שלום של האיחוד עם כלל המדינות השכנות, כולל לבנון, סוריה וערב הסעודית, וכן במשאל עם שיתקיים הן בישראל והן בפלסטיין.

3.27 בשלב השלישי והסופי, צה"ל ישולב לחלוטין באיחוד ויהפוך לכוח הביטחון של האיחוד, אשר ייקרא "צבא ההגנה של ישראל-פלסטיין" (IPDF). המעבר לשלב זה ידרוש חתימת הסכמי שלום עם כלל המדינות שהיו עוינות לישראל בעבר, כגון עיראק, איראן, פקיסטן, אפגניסטן ותימן, וכן אישור במשאל עם במדינת ישראל ובמדינת פלסטיין.

הסכם ביניים חדש

3.28 הסכם זה יכול להיות מיושם תחילה כהסכם ביניים מחודש לתקופה של חמש שנים. הצדדים יתחייבו מראש על קווי המתאר הכלליים של ההסכם הסופי, שיושם לאחר חמש שנים. עם זאת, ניתן גם לחתום מראש על הסכם סופי, אשר יחליף את הסכם הביניים המחודש במקרה שיאושר קודם לכן.

נושאים הקשורים לפליטים

3.29 זכות השיבה לפלסטינים תמומש באמצעות חילופי אוכלוסין בין פליטים פלסטינים חוזרים למדינת ישראל לבין מתן אפשרות למתנחלים יהודים להישאר במדינת פלסטיין, לצד הסכמי הגירה שיפורטו בהמשך. כמו כן, לפלסטינים החיים מחוץ לאיחוד תינתן אפשרות לקבל ויזת ביקור על פי בקשה ובהתאם להסכמים.

3.30 כל הפליטים הפלסטינים החיים כיום בפלסטיין יקבלו אזרחות פלסטינית באופן אוטומטי. פליטים פלסטינים החיים כיום במחנות פליטים בירדן, סוריה, לבנון ועיראק, המוערכים בכ-750,000 איש, וכן ילדיהם שייוולדו במהלך יישום ההסכם, יקבלו זכות שיבה שתבוצע במהלך חמש השנים הראשונות של ההסכם.

3.31 מספר מוסכם של פליטים פלסטינים, המוערך בכ-250,000, יקבלו אזרחות כפולה – ישראלית ופלסטינית – וזכות מיידית להתגורר בישראל. זאת במקביל להענקת אזרחות פלסטינית למספר שווה של ישראלים, כולל מתנחלים, אשר יבחרו להישאר במדינת פלסטיין.

3.32 בנוסף, פליטים פלסטינים יוכלו להגר לפלסטיין בקצב של כ-100,000 איש לשנה במשך חמש השנים הראשונות, ולאחר מכן כ-70,000 איש לשנה. פלסטינים שיעדיפו להגר למדינות שלישיות או להישאר במקומם יקבלו תמיכה ממנגנון האיחוד לכך. במהלך תקופה זו, יפורקו מחנות הפליטים בסוריה, לבנון, ירדן ועיראק, ו-UNRWA (סוכנות האו"ם לתמיכה בפליטים פלסטינים) תפורק.

3.33 מדינות תומכות, כגון ארה"ב, קנדה, בריטניה ואוסטרליה, יעניקו אזרחות למספר מוגבל של פליטים פלסטינים ויספקו מלגות לימודים גבוהים.

3.34 האיחוד יסייע בקבלת פיצויים ממדינות ערביות ומוסלמיות שהגלו את הקהילות היהודיות, כולל סוריה, עיראק, לוב, תימן ואיראן, כחלק מההליך ההיסטורי של צדק והכרה.

תוכנית לפיוס עמוק ומשמעותי

3.35 כמחווה של פיוס, ישראל תבנה מחדש מספר סמלי של כפרים פלסטיניים שנהרסו לפני 1948, כך שפליטים וצאצאיהם יוכלו לשוב לאזור מגוריהם ההיסטורי. מספר הכפרים יעמוד על 40-20, עם קיבולת של כ-2,000 איש כל אחד.

3.36 יוקם גוף פדרלי לאמת ופיוס, שיקדם הבנה הדדית בין הנרטיבים הישראליים והפלסטיניים.

הסכמי שלום אזוריים

3.37 מדינת ישראל תוכל להציע לרכוש את רמת הגולן מסוריה ואת חוות שבעא מלבנון כחלק מהסכם אזורי רחב יותר, שיכלול ביטחון, מסחר ושיתופי פעולה אסטרטגיים. צעד זה יוכל לשמר את השליטה הישראלית בגולן באופן חוקי ומוכר בינלאומית, תוך חיזוק מעמדה האזורי של ישראל והבטחת גבולות בטוחים ויציבים מול שכנותיה.

3.38 ירושלים יכולה להפוך למרכז החדש של האיחוד המזרח-תיכוני. איחוד זה יוכל לכלול את המדינות שכבר חתמו על הסכמי שלום עם ישראל – מצרים, ירדן, איחוד האמירויות, בחריין, סודן ומרוקו – וגם מדינות נוספות כמו סעודיה, עומאן, סוריה ולבנון. חיזוק שותפות אזורית שכזו יוכל להביא לשגשוג כלכלי ולשלום יציב במזרח התיכון, תוך הפיכת ירושלים למרכז בינלאומי לדיאלוג ושיתוף פעולה אזורי.

מדוע זה טוב לישראל?

 שימור הרוב היהודי במדינת ישראל – הממשל הפדרלי אינו מחליף את מדינת ישראל, אלא מאפשר שיתוף פעולה אסטרטגי ללא ויתור על הריבונות הישראלית.

 שותפות כלכלית וביטחונית עם הפלסטינים – המערכת המוצעת מבטיחה פיקוח הדדי ומנגנוני ביטחון שיגנו על ישראל מכל איום עתידי.

 חיזוק הכלכלה הישראלית – שוק משותף ופיתוח כלכלי יביאו לצמיחה כלכלית וליצירת אלפי מקומות עבודה.

 מערכת שלטונית יציבה ומאוזנת – שמירה על בקרה דמוקרטית, תוך הגבלת כוחו של הממשל הפדרלי מלפגוע באינטרסים החיוניים של ישראל.

בעמודים הבאים תמצאו תיאור מעמיק של הצעת איחוד ירושלים.

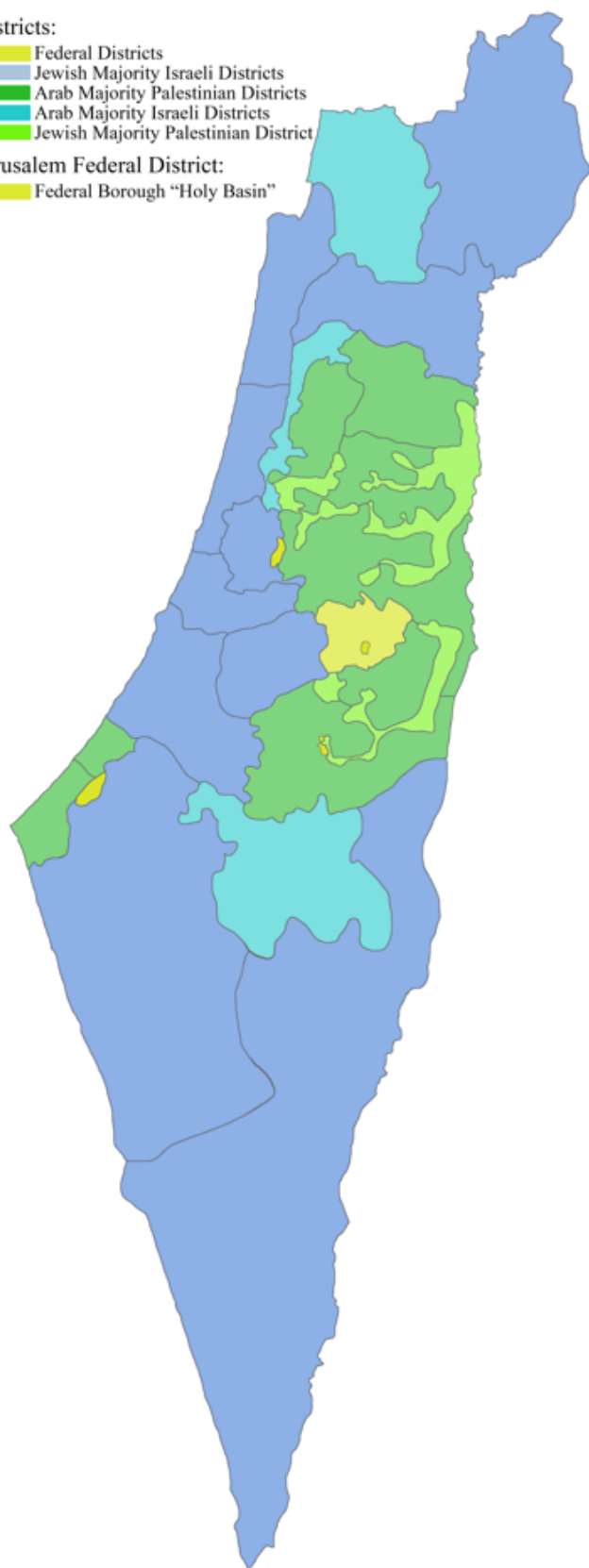
איור 1. תרשים המבנה הבסיסי של איחוד ירושלים

Districts:

- Federal Districts
- Jewish Majority Israeli Districts
- Arab Majority Palestinian Districts
- Arab Majority Israeli Districts
- Jewish Majority Palestinian District

Jerusalem Federal District:

- Federal Borough "Holy Basin"

מחוזות בחירות חצי אוטונומיים

State and Federal Territories:

- Federal Territories
- Israeli State Territories
- Palestinian State Territories

Jerusalem Federal District:

- Federal Borough "Holy Basin"
- Israeli Borough
- Palestinian Borough

המדינה והטריטוריות הפדרליות

המפות המוצגות במסמך זה אינן מייצגות גבולות סופיים של משא ומתן, אלא נועדו להמחיש את עקרונות ההצעה, לקבלת קישור לגרסת מפות Google (לחץ כאן).

4 - החלוקה לשתי מדינות ומחוזות פדרליים

4.0.1 מדינת ישראל ומדינת פלסטין יגיעו להסכמה על חלוקה לשתי מדינות על בסיס קווי 1967, עם התאמות גבול קלות והסדרים מיוחדים לירושלים בהתבסס על "פרמטרי קלינטון". במסגרת זו, השכונות היהודיות הישראליות בירושלים יישארו תחת ריבונות ישראלית, השכונות הערביות הפלסטיניות יהיו חלק ממדינת פלסטין, ואזור העיר העתיקה המורחבת – "האגן הקדוש" – יהפוך לשטח פדרלי משותף.

4.0.2 הגבול בין מדינת ישראל למדינת פלסטין יתבסס על קווי 1967 עם התאמות קטנות ושוות ערך. כחלק מהסדר זה, רצועת עזה תורחב על מנת לאפשר בנייה נוספת ופרויקטים תשתיתיים לפיתוח כלכלי וחברתי.

4.0.3 מרבית השטח שיועבר לישראל במסגרת התאמות הגבול הקלות יהיה באזור ירושלים המורחבת, ויכלול בתוך המחוז הפדרלי של ירושלים. מחוז זה יכלול את השכונות היהודיות הישראליות במזרח ירושלים וכן כמה מההתנחלויות היהודיות הסמוכות, כגון מעלה אדומים וגבעון זאב. הגבולות העירוניים של מחוז ירושלים הפדרלי יורחבו, כך שהיחס הדמוגרפי בין יהודים ישראלים לפלסטינים יהיה קרוב ל-50:50, דבר שיאפשר שליטה משותפת על העיר תוך שמירה על האינטרסים של שני העמים.

4.0.4 במסגרת התאמות הגבול, ישראל תספח גם את גושי ההתנחלויות הגדולים הסמוכים לקו הירוק, כולל הערים החרדיות ביתר עילית ומודיעין עילית. הודות לכך, כ-500,000 מתוך כ-720,000 הישראלים החיים כיום מעבר לקו הירוק – כ-70% מהם – יכללו בתוך גבולות מדינת ישראל.

4.0.5 בעקבות הסדר זה יישארו בפלסטין כ-220,000 מתיישבים יהודים ישראלים שיוכלו להמשיך להתגורר שם כאזרחים פלסטינים. בתמורה, מספר דומה של פליטים פלסטינים מחו"ל יורשו לשוב לישראל ולקבל אזרחות ישראלית. מעבר לכך, זכות השיבה לפלסטינים ואפשרות המגורים של יהודים ישראלים במדינת פלסטין יוסדרו באמצעות הסדרי תושבות הדדיים, כך שאזרחי כל אחת מהמדינות יוכלו לחיות במדינה השכנה תוך שמירה על אזרחותם המקורית.

4.0.6 בתמורה, השטח שיועבר מישראל לפלסטין יהיה בעיקרו אזורים בלתי מיושבים בשווי שווה, אשר ישמשו לפיתוח דיור ותשתיות לפלסטינים, בהתאם למודלים אחרים כגון יוזמת ז'נבה.

4.0.7 בנוסף, שלושה אזורים פדרליים נוספים יהיו תחת שליטת הממשלה הפדרלית: האחד יהיה בחברון, בסביבת העיר העתיקה של חברון, ושניים נוספים יהיו באזורים בלתי מנוצלים לאורך גבול שתי המדינות, אשר ייועדו לפיתוח כלכלי משותף – האחד בין רצועת עזה לישראל, והשני בין הגדה המערבית לישראל.

4.0.8 לכל מדינה תהיה אוטונומיה בגבולותיה. המשמעות היא שכל מדינה תהיה אחראית על חוקי הכניסה והיציאה של יחידים משטחה. לעומת זאת, ניהול היבוא והיצוא של סחורות יתבצע על ידי משרד המכס של האיחוד, אשר יגבש מדיניות מסחר אחידה לכלל המדינות. הסכמים בין המדינות לבין האיחוד יסדירו את תנאי הכניסה והיציאה של אזרחים, תוך הבטחה שאף אזרח לא ייחסם מכניסה למדינתו.

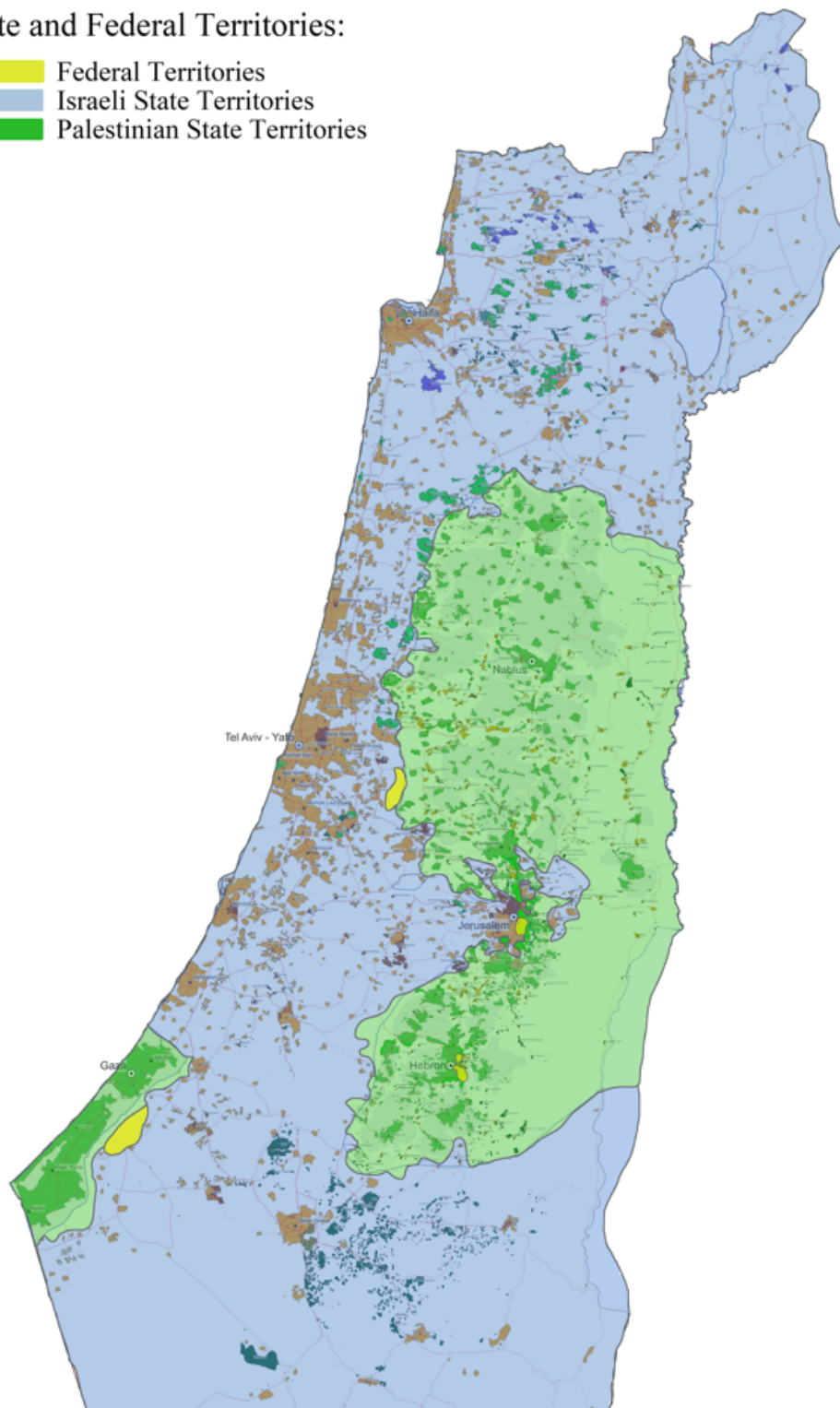
איור 2: מפת תוכנית החלוקה של מדינות ישראל ופלסטין על בסיס גבולות 1967 עם התאמות קלות ו"פרמטרי קלינטון" באזור ירושלים המורחבת.

State and Federal Territories:

- Federal Territories
- Israeli State Territories
- Palestinian State Territories

Main Ethno-Cultural Groups

- Non-Haredim (not Ultraorthodox) Israeli Jews
- Haredim (Ultraorthodox) Jews
- Israeli and Palestinian Settled (Fallahi and/or Madani) Arabic Speaking Muslims
- Negev, Galilee and West Bank Arabic Speaking Muslim Bedouins
- Israeli and Palestinian Arabic Speaking Christians
- Israeli and Syrian Arabic Speaking Druzes
- Israeli and Lebanese Arabic Speaking Alawites
- Israeli Cherkassians

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחצו כאן)

איור 2. טריטוריות מדיניות ופדרליות

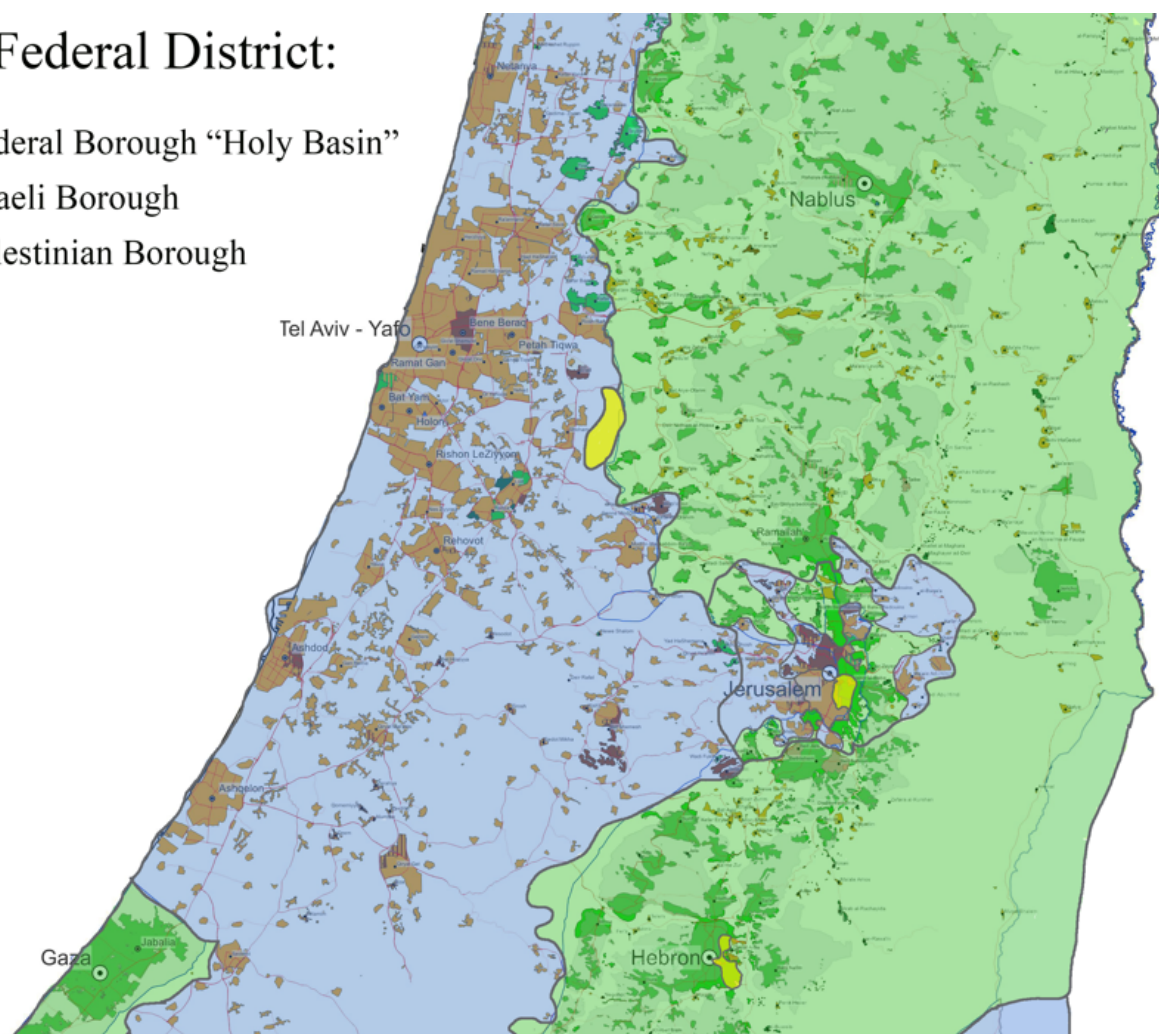
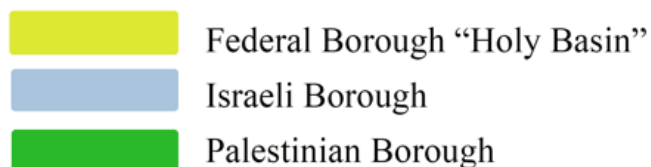
4.1 - המחוז הפדרלי של ירושלים

4.1.1 מחוז פדרלי ירושלים יורכב מתשעה רובעים או תת-מחוזות: ארבעה רובעים ישראליים, ארבעה רובעים פלסטיניים, ורובע משותף אחד באזור "האגן הקדוש". הרובעים הישראליים והפלסטיניים יהיו חלק מהשטח הריבוני של המדינות שלהם, אך יישלטו על ידי ממשל אוטונומי של מחוז פדרלי ירושלים. אזור "האגן הקדוש" יהיה שטח פדרלי משותף.

4.1.2 תושבי מחוז פדרלי ירושלים יוכלו להצביע בבחירות של המדינה שלהם, כמו גם בבחירות לממשלת המחוז הפדרלי ולממשל הפדרלי הכללי. לצורכי בחירות מדינתיות, מחוז פדרלי ירושלים ייחשב כמחוז אחד בבית העליון של כל אחת מהמדינות.

4.1.3 מדינת ישראל תשמור על הכנסת שלה ברובע ירושלים המערבית. מדינת פלסטין תמקם את הפרלמנט שלה, המג'לס, ברובע ירושלים המזרחית, ואילו האיחוד יקים את הפרלמנט הפדרלי שלו ברובע הדו-לאומי של אזור האגן הקדוש.

Jerusalem Federal District:

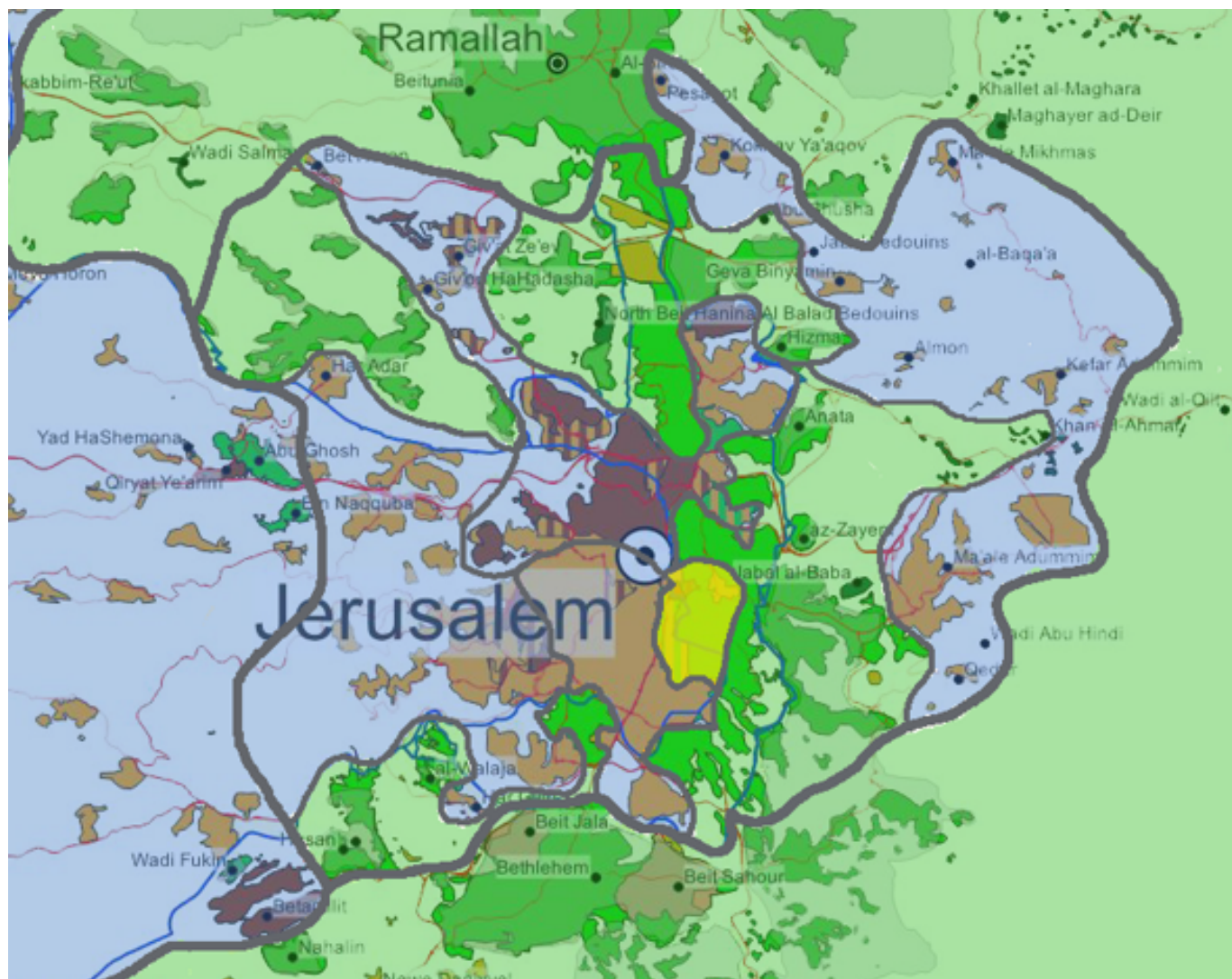

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#))

איור 3. אזור המחוז הפדרלי של ירושלים

4.2 - רובעים של המחוז הפדרלי של ירושלים

4.2.1 מועצת מחוז פדרלי ירושלים תהיה בעלת פרלמנט דו-בתי, שבו לכל רובע יהיה מספר שווה של נציגים בבית העליון. הרובע ההדו-לאומי של "האגן הקדוש" ישלח מספר שווה של נציגים ישראלים ופלסטינים לבית העליון של הפרלמנט המחוזי, כך שסך הכול יהיו תשעה מחוזות מחוקקים במחוז פדרלי ירושלים. הבית התחתון של הפרלמנט יורכב מנציגים בהתאם לגודל האוכלוסייה בכל רובע.

איור 4. המחוז הפדרלי של ירושלים - רובעים

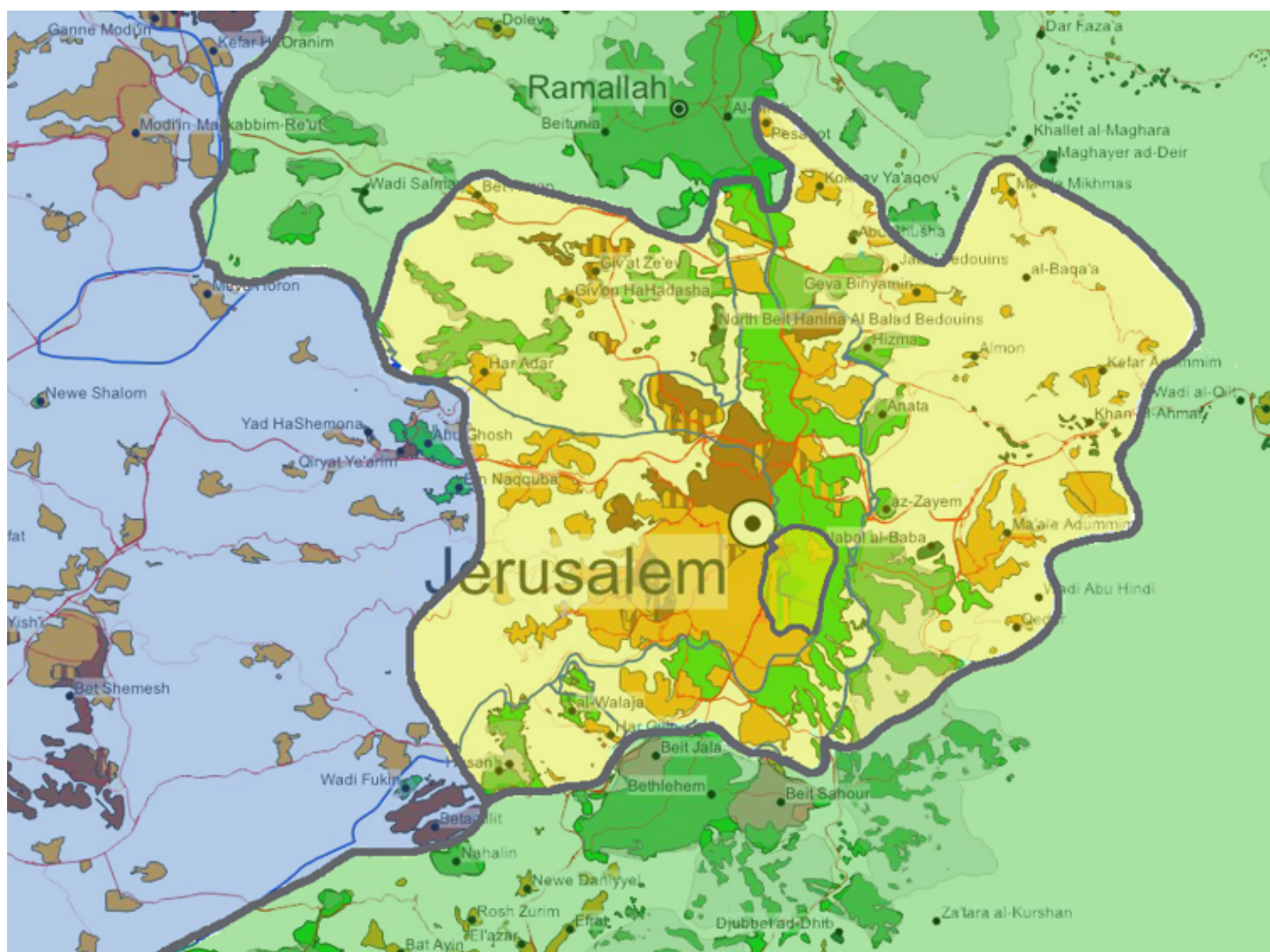
מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, [Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#) קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

כחול: ארבעה רובעים ישראלים
ירוק: ארבעה רובעים פלסטיניים
צהוב: רובע דו-לאומי אחד של 'האגן הקדוש'

4.2.2 הביטחון במחוז הפדרלי ינוהל על ידי משטרת מחוז תחת סמכות ממשלת המחוז הפדרלי, לצד כוח משטרת פדרלי שיפעל תחת הממשל הפדרלי הכללי. כל התשתיות הצבאיות ששימשו לשיטור אזרחי בתוך השטח הפדרלי יוסרו, כולל מחסומים ומכשולים צבאיים. תושבים ואזרחים יתנהלו מול משטרה אזרחית בלבד ולא מול חיילים במדים צבאיים.

4.2.3 קבר רחל ונבי סמואל יהיו אתרים פדרליים משותפים. אתרים קדושים ינוהלו על ידי רשות פדרלית שתבטיח גישה חופשית ובטוחה לכל המאמינים, תוך שמירה על קדושת המקומות והגנה עליהם.

4.2.4 גבולות מחוז פדרלי ירושלים המורחב יהיו כ-374 קמ"ר—פי שלושה משטח ירושלים המוניציפלית הנוכחית (125.1 קמ"ר). האוכלוסייה תגדל בכ-30% מכמעט 980,000 כיום לכ-1,275,000 תושבים, עם מספר דומה של יהודים ישראלים וערבים פלסטינים. הגבולות המורחבים יאפשרו לעיר להתפתח לבירה מטרופולינית פדרלית של איחוד ירושלים.

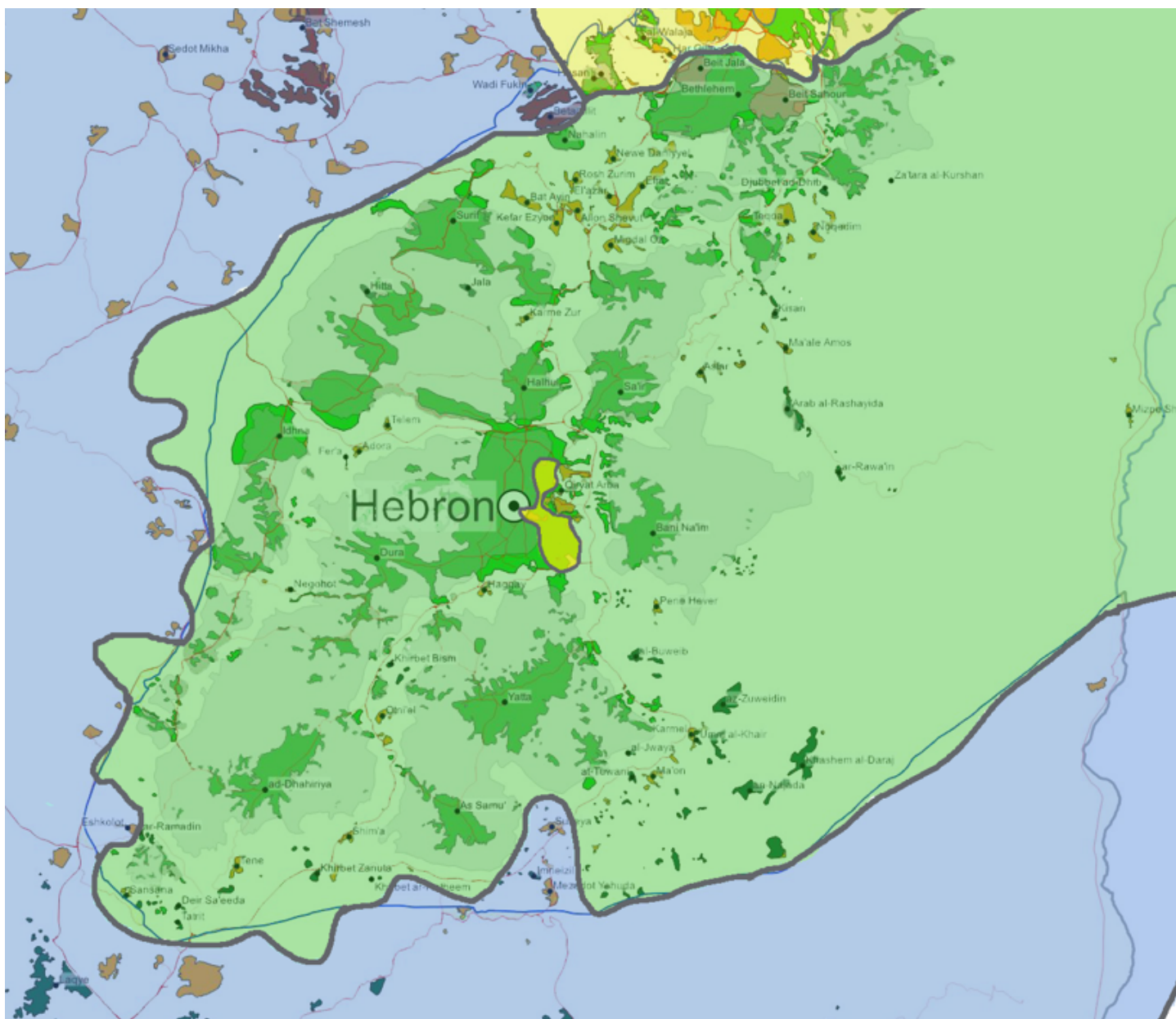

איור 5. המחוז הפדרלי של ירושלים

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#))

4.3 - המחוז הפדרלי של חברון (H2)

4.3.1 מחוז חברון הפדרלי, אשר היה ידוע בעבר כ-H2, יהפוך למחוז פדרלי פתוח לאזרחי ישראל ופלסטיין. התשתית הצבאית באזור תוחלף בכוח משטרה אזרחי שיפעל תחת ניהול הממשל הפדרלי. החנויות יפתחו מחדש, והחיים האזרחיים יחזרו למסלולם. האתר הקדוש ינוהל על ידי רשות פדרלית שתדאג לצרכים של יהודים, נוצרים ומוסלמים המקושרים למקום, תוך שמירה על חופש פולחן ושמירה על קדושת המקום לכל הדתות.

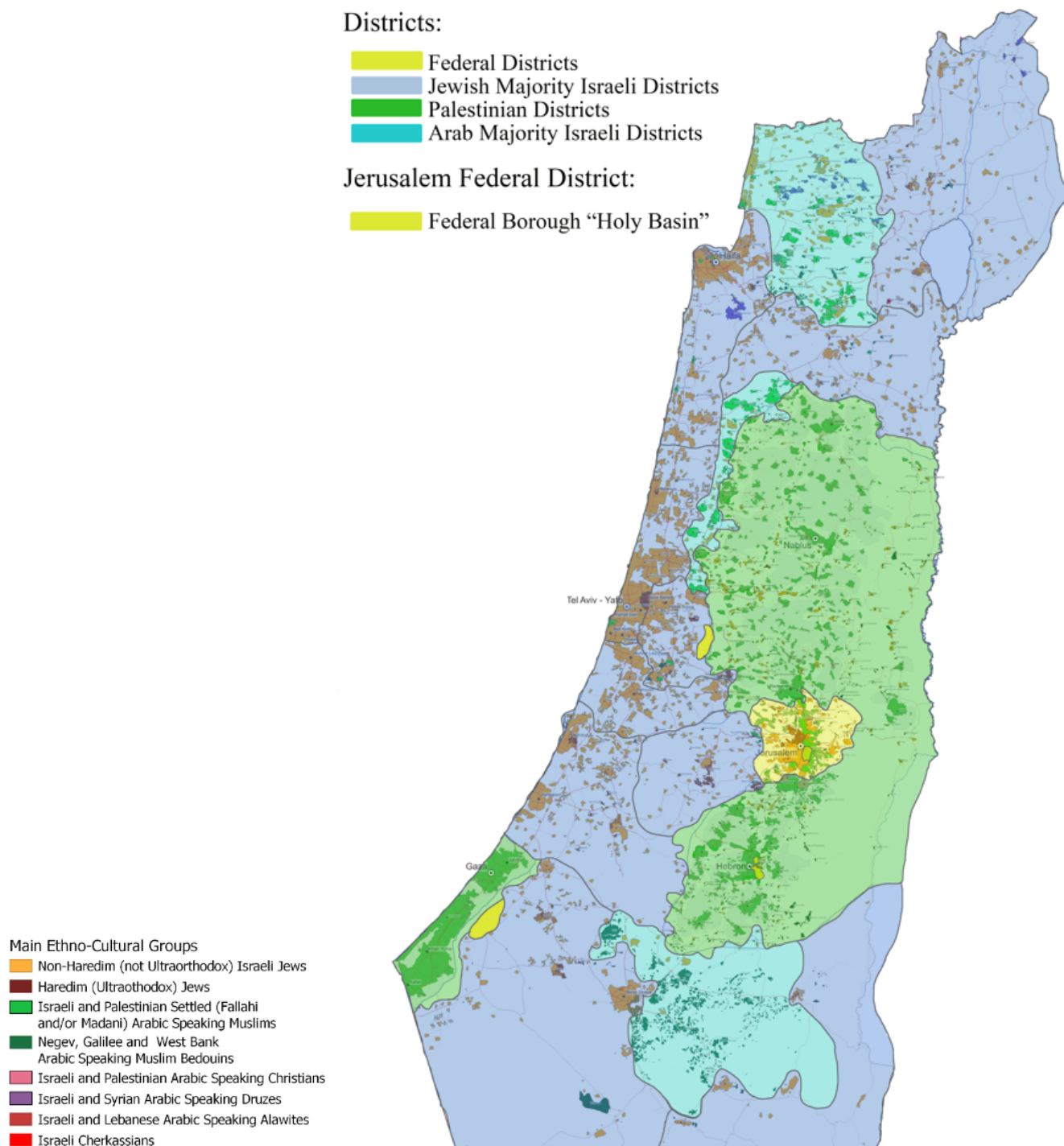
מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

איור 6. המחוז הפדרלי של חברון

כחול: מדינת ישראל
ירוק: מדינת פלסטיין
צהוב: המחוז הפדרלי של חברון

5- מדינת ישראל הפדרלית החדשה - מחוזות

5.1 מדינת ישראל הפדרציה החדשה תחולק ל-13 מחוזות, כאשר שלושה מהם, מאוירים **בתכלית**, יהיו מחוזות הרוב הערבי הפלסטיני של מדינת ישראל.

איור 7. מחוזות מדינת ישראל הפדרציה החדשה

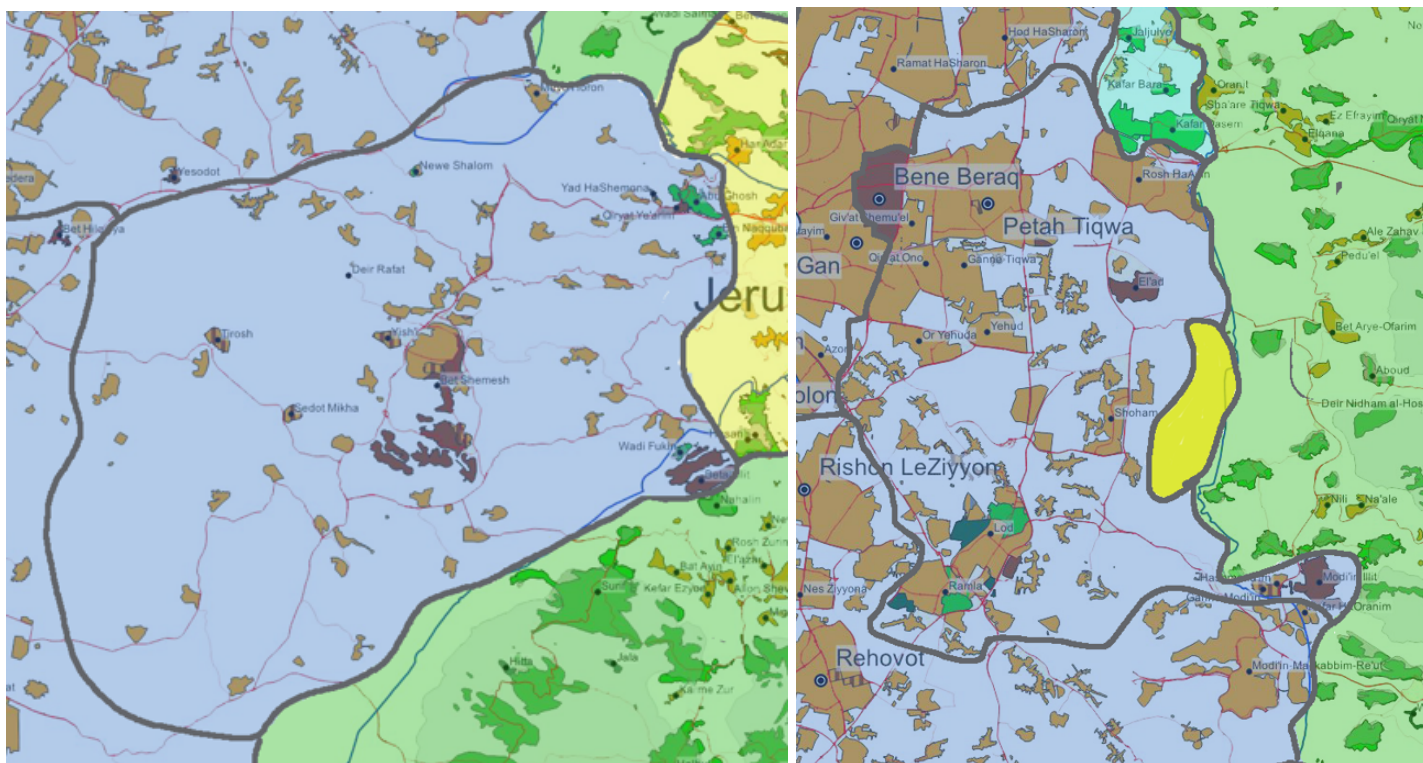
מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

5.2 המדינה הפדרלית החדשה של ישראל תכלול פרלמנט דו-בתי, שבו לכל מחוז יהיה מספר שווה של נציגים בבית העליון. הרובעים הישראליים של ירושלים ייחשבו כמחוז בחירה אחד לבית המחוקקים של מדינת ישראל, וכך גם האזרחים הישראליים המתגוררים במדינת פלסטין, אשר קולותיהם ייחשבו כמחוז בחירה אחד נוסף. בסך הכול יהיו 15 מחוזות בחירה בבית המחוקקים הישראלי, כאשר שלושה מהם (או 20%) יהיו מחוזות עם רוב ערבי-פלסטיני. בבית התחתון של הפרלמנט מספר הנציגים מכל מחוז בחירה ייקבע על פי גודל האוכלוסייה באותו מחוז.

5.3 המחוזות יספקו גם אוטונומיה מקומית לקבוצות האתנו-תרבותיות השונות. לדוגמה, במדינת ישראל מחוזות פתח תקווה ובית שמש יהיו בעלי רוב של יהודים דתיים/חרדים, ויכללו את הערים בני ברק, אלעד, ראש העין, מודיעין עילית, בית שמש וביתר עילית – המרכזים הגדולים ביותר של האוכלוסייה החרדית מחוץ לירושלים. בכך, רוב המחוזות היהודיים-ישראליים האחרים יישארו עם רוב חילוני/מסורתי מובהק.

5.4 לכל מחוז תהיה ממשלה נבחרת משלו וחוקה מחוזית מקומית שתנהל תחומים כמו חינוך, משטרה, כיבוי אש, רגולציה בתחום הבנייה, כבישים, תחבורה ותקנות מקומיות. לממשל המחוזי תהיה סמכות לגבות מיסים מקומיים וליצור תמריצים לפיתוח כלכלי.

5.5 מדינת ישראל יכולה להתחיל ביישום תהליך הפדרליזציה עוד לפני הגעה להסכם עם מדינת פלסטין. ניתן להקים בית שני לפרלמנט ולהוסיף אותו לכנסת, עם 60 חברי כנסת נוספים לבית העליון, כאשר מכל אחד מ-15 מחוזות הבחירה ייבחרו ארבעה נציגים לבית העליון.

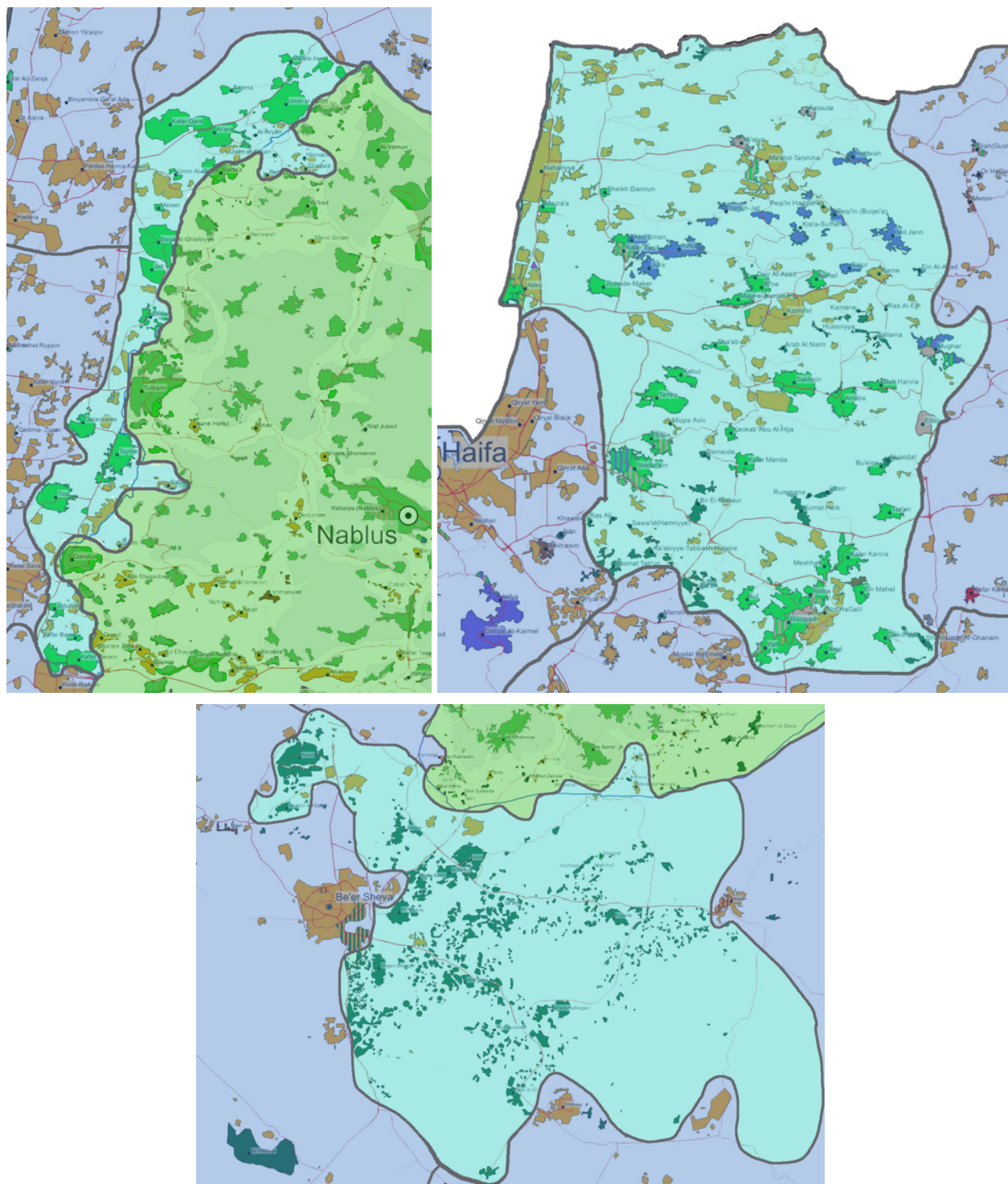

איור 8. מחוזות הרוב היהודי-ישראלי דתי/חרדי בישראל - פתח תקווה ובית שמש

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

5.6 ישראל יכולה להתחיל כבר עכשיו בהענקת סמכויות נוספות של אוטונומיה וגביית מיסים למחוזות, וליזום בחירות מחוזיות למוסדות נבחרים, עוד לפני הסכם מלא עם הפלסטינים. מהלך זה יסייע לסלול את הדרך ולהוכיח את יעילותה של פדרליזציה בהקשר של הפוליטיקה הישראלית-פלסטינית.

5.7 מחוזות הרוב הערבי-פלסטיני במדינת ישראל – נצרת, אום אל-פחם ורהט – יכללו את רוב האוכלוסייה הערבית-פלסטינית בישראל, ויאפשרו רמה מסוימת של אוטונומיה תרבותית ומקומית לקבוצה זו בתוך מדינת ישראל. מחוזות אלה, המסומנים בצבע **תכלת** במפה, יתפרסו על פני כ-14% משטח מדינת ישראל (לא כולל רמת הגולן).

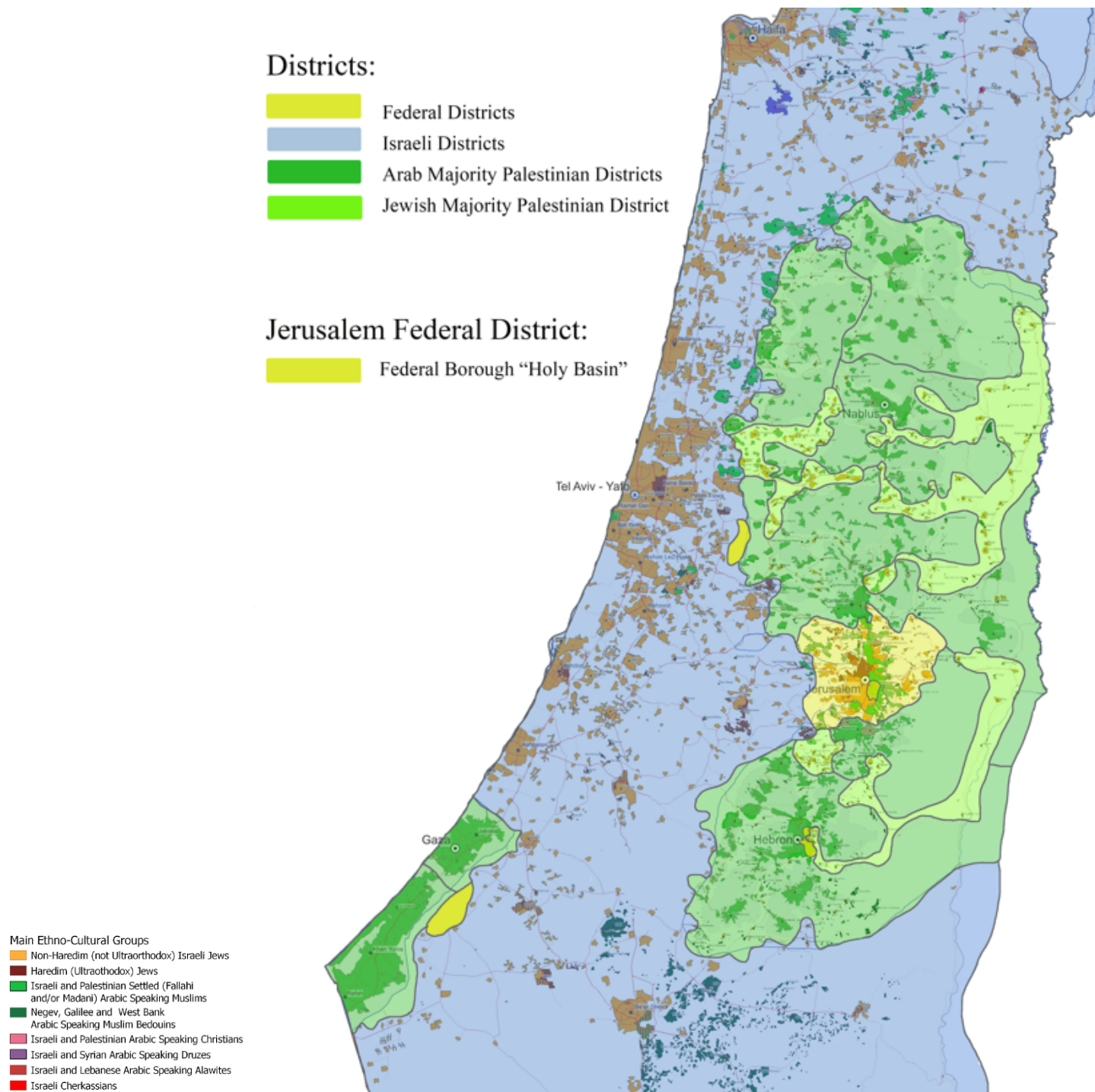

איור 9. מחוזות הרוב הערבי הפלסטיני בישראל - נצרת, אום אל פחים ורהט

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, [Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#))

6 - המדינה הפדרלית החדשה של פלסטין - מחוזות

6.1.1 המדינה הפדרלית החדשה של פלסטין תחולק לתשעה מחוזות, תשעה מהם עם רוב ערבי פלסטיני ואחד מהם, המודגם בירוק בהיר, יהיה מחוז הרוב היהודי האוטונומי של מדינת פלסטין, המורכב מארבעה נפות.

איור 10. המחוזות של מדינת פלסטין הפדרלית החדשה

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

6.1.2 המדינה הפדרלית של פלסטין תכלול פרלמנט דו-בתי, שבו לכל מחוז יהיה מספר שווה של נציגים בבית העליון של הרשות המחוקקת. הרובעים הפלסטיניים של ירושלים ייחשבו כמחוז בחירה אחד לבית המחוקקים הזה, וכך גם האזרחים הפלסטינים המתגוררים במדינת ישראל, אשר קולותיהם ייחשבו כמחוז בחירה נוסף. בסך הכול יהיו 11 מחוזות בחירה בפרלמנט הפלסטיני, כאשר אחד מהם (או 9%) יהיה מחוז בעל רוב יהודי-ישראלי. בבית התחתון של הפרלמנט הפלסטיני מספר הנציגים מכל מחוז בחירה ייקבע על פי גודל האוכלוסייה באותו מחוז.

6.2 - ההתנחלויות היהודיות הישראליות בגדה המערבית

הרעיון של נוכחות מיעוט יהודי-ישראלי במדינת פלסטין תואם את תפיסותיו של הרב מנחם פרומן ז"ל, שהיה ממייסדי תנועת ההתיישבות אך בהמשך חייו הפך לפעיל שלום מוכר. הוא נפגש עם מנהיגים פלסטינים כמו יאסר ערפאת ושייח' יאסין, והאמין כי כדי להשיג שלום, חייב להיות מיעוט יהודי-ישראלי במדינת פלסטין, כפי שיש מיעוט ערבי-פלסטיני במדינת ישראל. לפי דיווחים, ערפאת אף הציע לו לשמש כרב הראשי של פלסטין, והוא השקיע מאמצים רבים בניסיון להגיע להסכם שלום בין ישראל לחמאס, שכלל פתיחת הגבולות עם עזה בתמורה להפסקת האלימות. הוא היה דמות מוערכת הן בקרב מנהיגים יהודים-ישראלים והן בקרב מנהיגים פלסטינים, במיוחד בחוגי השלום.

הרב פרומן תיאר את ההתנחלויות כ"אצבעות היד המושטת של ישראל לשלום", מתוך רצון שאוכלוסיית היהודים הישראלים בפלסטין תשמש כשגרירי שלום ותחזק את הקשרים בין שני העמים, כפי שאזרחי ישראל הערבים-פלסטינים יוצרים חיבורים חיוניים עם החברה הישראלית-יהודית. הוא אף הצהיר כי במקרה של פתרון שתי המדינות, יעדיף להישאר ביישובו שבגוש תקוה: "אני מעדיף לחיות על הארץ, לא במדינה – לחיות בארץ ישראל, לא במדינת ישראל", אמר, "ואני יכול לעשות זאת אם אלך לפי מהות אמונתי, שעלי לאהוב את שכניי, והפלסטינים הם שכניי".

6.2.1 מחוז יהודה ושומרון, שיהווה המחוז בעל רוב יהודי-ישראלי במדינת פלסטין, יורכב מארבעה תת-מחוזות ויתפרס על כ-14% משטח מדינת פלסטין, בדומה לאזורי הרוב הערבי-פלסטיני במדינת ישראל, שגם הם יתפרסו על כ-14% משטח מדינת ישראל (ללא רמת הגולן). יחדיו, אזורים אלו יהוו כ-30.5% משטח המנדט הבריטי לשעבר.

6.2.2 חוז יהודה ושומרון, שבירתו תהיה באריאל, ישמש כבית הפוליטי לרוב אוכלוסיית המתנחלים היהודים-דתיים-לאומיים, אך יכלול גם אוכלוסייה ערבית-פלסטינית. לכל מחוז תהיה משטרה מקומית שתהיה חלק מכוח המשטרה המדינתי, ותורכב מתושבי אותו מחוז כדי לאפשר קהילות מקומיות לפקח על עצמן, בפקיח רשויות המדינה. כוחות המשטרה המחוזיים יחויבו ללבוש מצלמות גוף בכל מפגש עם האזרחים, בדומה לכל שוטר מדינתי או פדרלי ברחבי האיחוד. תושבי המחוז יוכלו להבטיח את ביטחונם העצמי ללא תלות בצבא הישראלי.

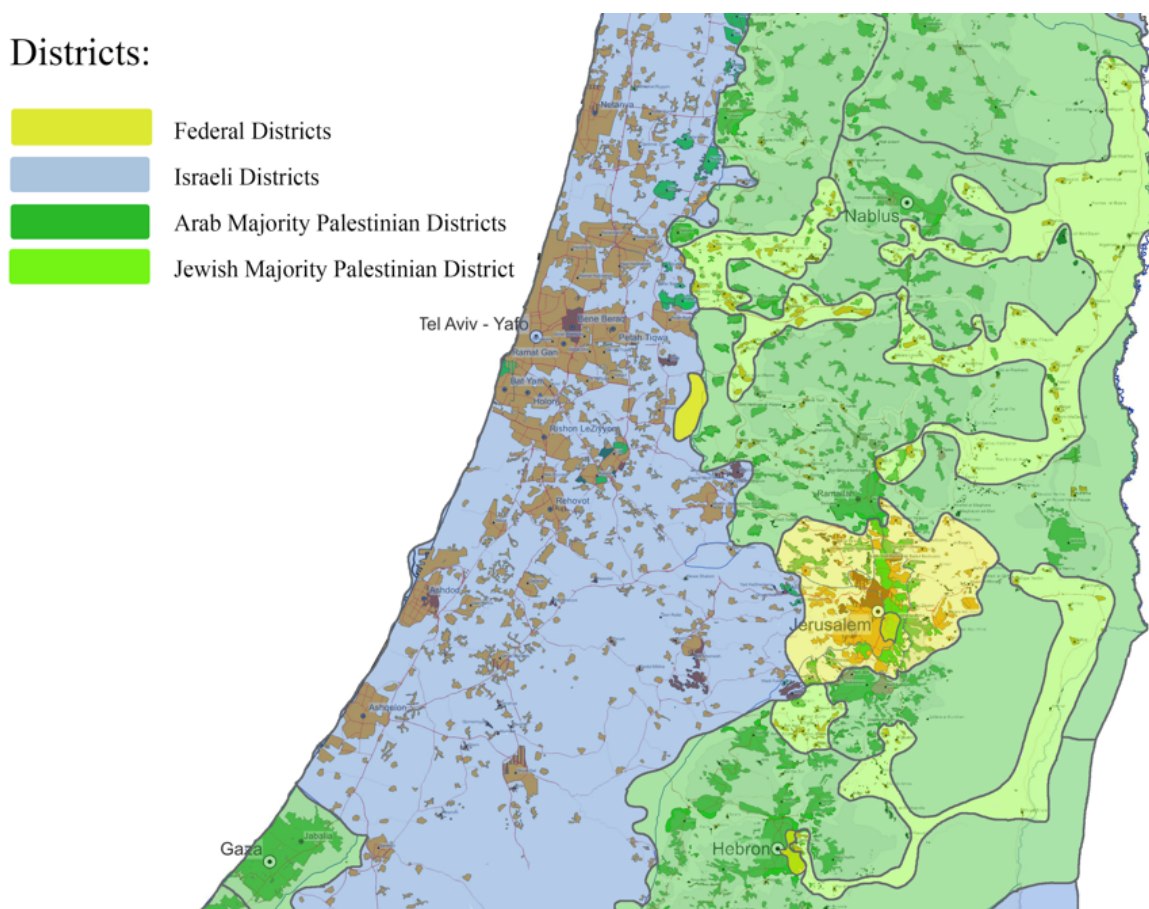
6.2.3 עם הקמת האיחוד, כל הישראלים המתגוררים כיום בגדה המערבית יוכלו להישאר ולהיות זכאים לקבל אזרחות פלסטינית תוך שמירה על אזרחותם הישראלית. בתמורה, מדינת ישראל תסכים לאפשר מספר דומה של פליטים פלסטינים וצאצאיהם מחוץ לישראל-פלסטין להגר לישראל במהלך חמש שנים ולקבל אזרחות ישראלית ופלסטינית מיד עם הגעתם. לפרטים נוספים על כך ראה סעיף [16 - פליטים ופיצויים](#).

6.2.4 מדינת ישראל תסייע בפיתוח הכלכלה של אזור יהודה ושומרון, מה שיביא להכנסות ממסים וליצירת מקומות עבודה שיתרמו לכלכלת המדינה הפלסטינית. ישראלים שיחיו במדינת פלסטין, בין אם כאזרחים ובין אם כתושבים, יצטרכו לציית לחוקי פלסטין ולשלם מיסים לפלסטין.

6.2.5 ישראלים שימשיכו להתגורר בהתנחלויות מבודדות שלא ייכללו במחוז יהודה ושומרון יקבלו שירותים חינוכיים ודתיים ממחוז יהודה ושומרון, אך את שאר השירותים המקומיים יקבלו מהמחוז הפלסטיני שבו הם מתגוררים. ביטחונם של יישובים מבודדים אלה יובטח על ידי כוחות משטרה פדרליים בשיתוף פעולה עם משטרת מדינת פלסטין.

6.2.6 ישראלים החיים בפלסטין ואשר ברשותם רישיונות נשק שהונפקו על ידי ישראל, יידרשו לקבל רישיון נשק פלסטיני על מנת להמשיך לשאת נשק באופן חוקי במדינת פלסטין, או להצטרף לכוחות המשטרה הפלסטיניים או הפדרליים. ייתכן וינתן פרק זמן

מעבר, במהלכו תינתן האפשרות להגיש בקשה לרישיון נשק פלסטיני. ישראלים שבעבר ביצעו מעשי אלימות נגד פלסטינים שלא מתוך הגנה עצמית, עלולים להידחות בבקשתם לקבלת רישיון נשק.

איור 11. המחוז היהודי האוטונומי של יהודה ושומרון במדינה הפדרלית של פלסטין

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#))

6.3 - רצועת עזה

6.3.1 הרחבת שטח ופיתוח עירוני

- הרחבת גבולות עזה במסגרת חילופי שטחים: רצועת עזה תזכה להרחבת שטחה כחלק מהסדר גבולות כולל, מה שיאפשר הקמת שכונות מגורים חדשות, אזורי תעשייה, תשתיות מודרניות, ומתקנים ציבוריים מתקדמים.
- חזון המטרופולין הים-תיכוני: עזה תהפוך לעיר חוף מודרנית ומשגשגת, עם רמת חיים גבוהה, מערכות חינוך ובריאות מתקדמות, ותשתיות שיספרו משמעותית את איכות החיים של תושביה.

6.3.2 צמיחה כלכלית והשקעות

- מחוז כלכלי פדרלי בין עזה לישראל: אזור כלכלי מיוחד יוקם בגבול ישראל-עזה, במטרה למשוך השקעות בינלאומיות, להגדיל את אפשרויות התעסוקה, וליצור מוקד מסחרי ותעשייתי שישרת את שתי האוכלוסיות.

- **פיתוח שדה הגז הימי של עזה:** מרבצי הגז של עזה, המוערכים בשווי של מעל 183 מיליארד דולר, ינוצלו לטובת מימון שיקום הרצועה ולחיזוק כלכלת מדינת פלסטין, בדגש על שיפור חיי התושבים בעזה.

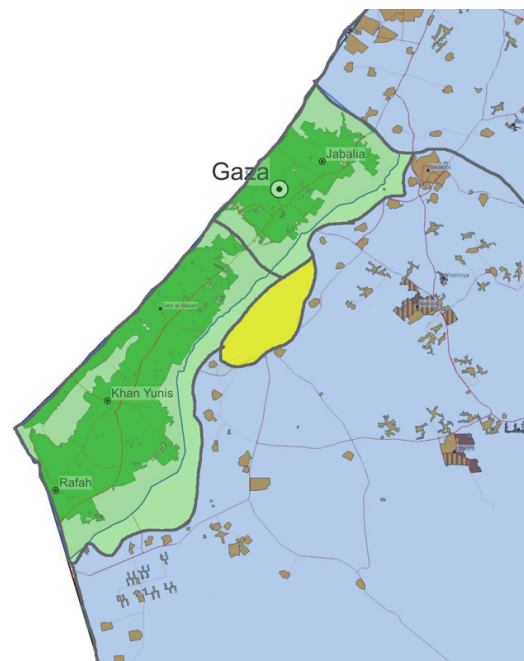
6.3.3 תשתיות וקישוריות

- **בניית נמל חדש:** יוקם נמל ימי חדש מול חופי עזה שיחזק את יכולות הסחר של האזור, יפתח אפשרויות כלכליות חדשות, ויפחית את התלות במעברים יבשתיים.
- **גבולות פתוחים וגישה חופשית:** עזה תשתלב כלכלית וחברתית במדינת פלסטין, עם גישה פתוחה לישראל ולגדה המערבית. לא יהיה צורך במעבר מוגן או מנהרה, אלא יובטח שיתוף פעולה ביטחוני הדדי.
- **תשתיות תחבורה מודרניות:** ייבנו מסילות רכבת וכבישים מהירים שיחברו את עזה לישראל ולגדה המערבית, ויאפשרו תנועה חופשית ומהירה של אנשים וסחורות.

6.3.4 ממשל וייצוג פוליטי

- **שילוב עזה במדינת פלסטין ובאיחוד:** רצועת עזה תהפוך לחלק בלתי נפרד ממדינת פלסטין ותשלח נציגים לפרלמנט הפלסטיני ולפרלמנט הפדרלי של האיחוד, כחלק מהשתלבותה המלאה במבנה המדיני החדש.
- **שיקום מנוהל על ידי הפדרציה:** ממשלת האיחוד, בשיתוף עם מדינת פלסטין, תנהל תוכנית רחבת היקף לשיקום עזה, שתכלול פיתוח תשתיות, שדרוג מערכת הבריאות והחינוך, וחיזוק מוסדות הממשל המקומיים, כך שרמת החיים בעזה תגיע לסטנדרט הגבוה של שאר אזורי האיחוד.

כחול: מחוזות הרוב היהודי הישראלי של מדינת ישראל
ירוק: מחוזות הרוב הערבי הפלסטיני של מדינת פלסטין
צהוב: המחוז הכלכלי הפדרלי של עזה-ישראל

איור 13. עזה עם גבולות מורחבים ומחוז כלכלי פדרלי

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#))

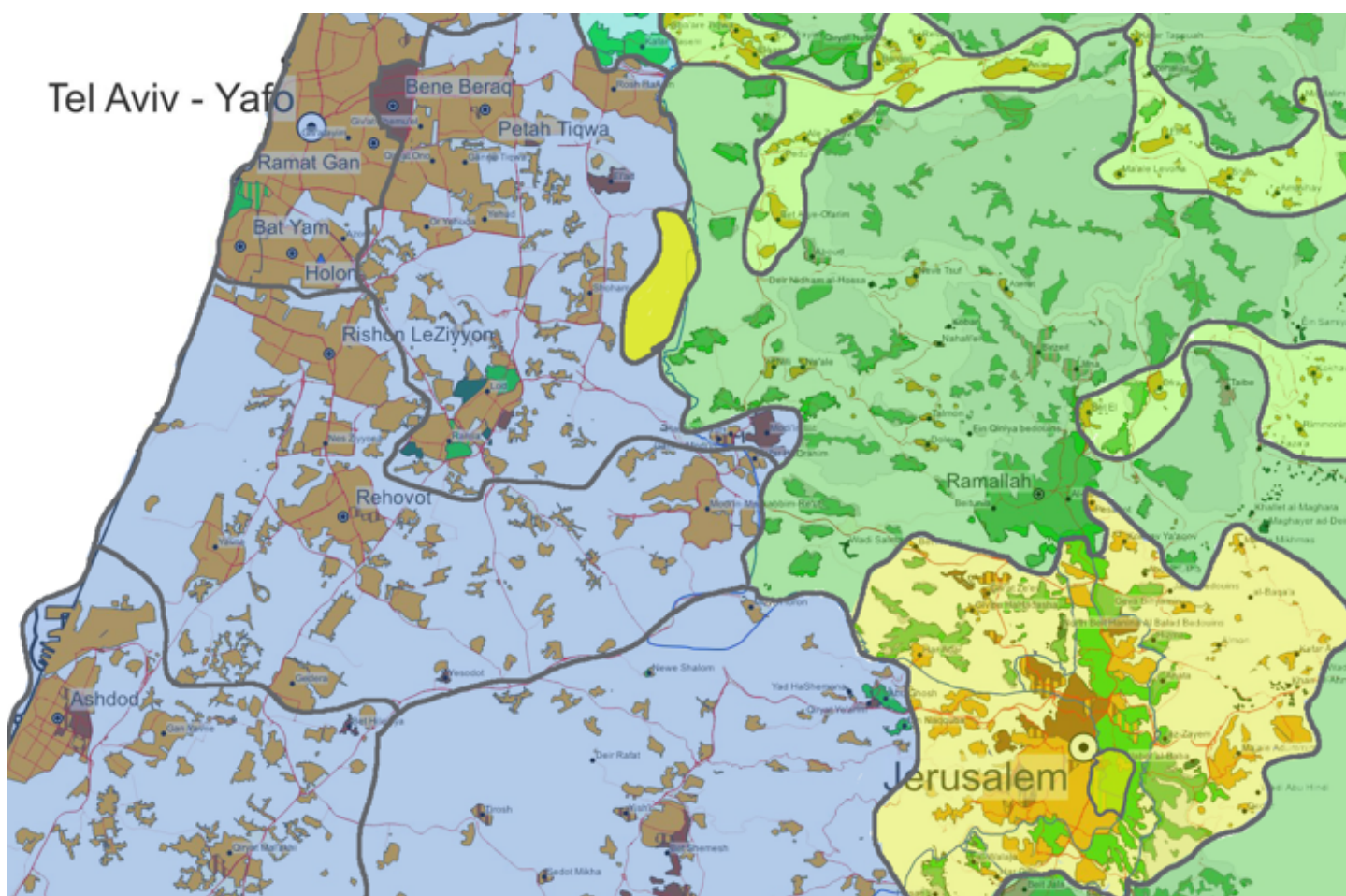
6.4 - מחוזות כלכליים פדרליים – מנוע צמיחה ושיתוף פעולה

המחוזות הכלכליים הפדרליים יהיו אזורים מיוחדים עם מיסוי מופחת ותמריצים כלכליים, בהם לא יחולו מיסי מדינה רגילים, אלא רק מיסוי פדרלי מוגבל. מודל זה יעודד השקעות, ימשוך חברות בינלאומיות, ויחזק את הכלכלה הפלסטינית והישראלית כאחד. בכך, המחוזות יהפכו למוקדי צמיחה משותפים, אשר יקדמו שיתוף פעולה כלכלי אמיתי בין ישראלים לפלסטינים וייצרו מרחב מסחרי מאוחד ומודרני.

6.4.1 שני מחוזות כלכליים מרכזיים – גשר כלכלי בין ישראל לפלסטין

- מחוז כלכלי פדרלי בין ישראל לעזה: מחוז זה, שיוקם בין רצועת עזה לישראל, יהפוך את האזור למוקד מסחר, ייצור, וחדשנות טכנולוגית, תוך יצירת תעסוקה רחבת היקף והזדמנויות כלכליות לשני הצדדים.
- מחוז כלכלי פדרלי בין תל אביב לרמאללה: יוקם מחוז נוסף בגבול ישראל-גדה המערבית, באזור אסטרטגי הנמצא בערך במחצית הדרך בין תל אביב לרמאללה, אשר ישמש גשר כלכלי בין שתי הערים המרכזיות. אזור זה יהיה מרכז עסקים בינלאומי שימשוך השקעות זרות ויהפוך לאחד מהמוקדים החשובים ביותר של הכלכלה הישראלית-פלסטינית החדשה.

הקמת מחוזות אלו תחזק את יציבות האזור, תגדיל את שיתוף הפעולה הכלכלי, ותביא לשגשוג הדדי – מבלי לפגוע בריבונות הישראלית או לפגוע בביטחון המדינה.

איור 14. המחוז הכלכלי הפדרלי של ישראל-הגדה המערבית, גשר בין תל אביב לרמאללה

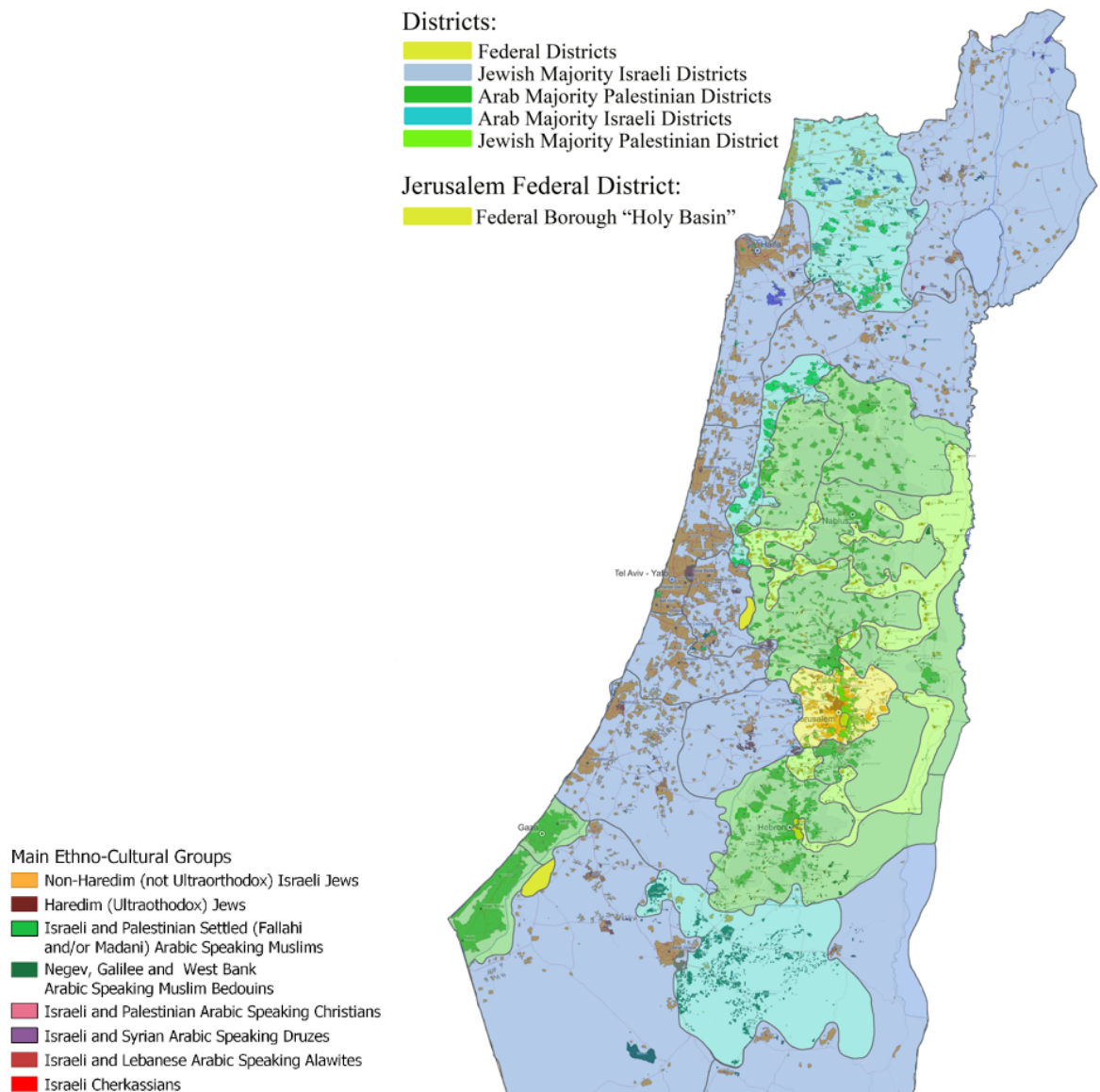
מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#) (לחץ כאן)

7 - האיחוד ירושלים - מחוזות בחירות

7.1 ממשל פדרלי מאוזן – שוויון ייצוגי ושותפות אמת

הממשלה הפדרלית תתבסס על פרלמנט דו-בתי, אשר יבטיח ייצוג שוויוני והוגן לשני העמים.

- הבית העליון (הסנאט הפדרלי) יורכב ממספר שווה של נציגים לכל מחוז, כדי להבטיח ייצוג שוויוני בין היהודים הישראלים והערבים הפלסטינים.
- בסך הכול יהיו 23 מחוזות, 11 מחוזות עם רוב יהודי-ישראלי ו-11 מחוזות עם רוב ערבי-פלסטיני.
- ומחוז ירושלים הפדרלית יחשב לשני מחוזות נפרדים, כך שלעיר הבירה יהיה ייצוג מאוזן ומיוחד, כאשר נציגים יהודים ופלסטינים ייבחרו ישירות מרובעי העיר – הישראלים מהאזורים היהודיים והפלסטינים מהאזורים הפלסטיניים.
- הבית התחתון (בית הנבחרים הפדרלי) יבטיח ייצוג דמוקרטי המבוסס על גודל האוכלוסייה בכל מחוז בחירה, כך שקולו של כל אזרח יישמע בהתאם למספר תושביו במחוז.

איור 15. מחוזות הבחירה של האיחוד ירושלים

מפת מושגים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, [Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements' built-up areas](#), קישור למפה מפורטת (לחץ כאן)

7.2 חלוקת קרקעות הוגנת – איזון בין גודל השטח וצפיפות האוכלוסייה

אחד האתגרים הגדולים של האיחוד הירושלמי הוא יצירת חלוקה צודקת של השטח בין ישראל ופלסטין, תוך התחשבות גם במימד הקולקטיבי וגם במימד האישי של חלוקת הקרקע.

- ישראל מחזיקה בשטח גדול יותר מפלסטין, אך יש לזכור כי חלק גדול ממנו – בעיקר בדרום – הוא מדבר בלתי מיושב.
- מרכזי האוכלוסייה מחולקים באופן די שוויוני בין המחוזות היהודיים והערביים.
- בפועל, 30.5% משטח המנדט הבריטי לשעבר יוקצה למחוזות עם רוב פלסטיני.
- אך אם נתעלם מהנגב הדרומי (מתחת לקו העובר דרומית לירוחם), שבו חיים פחות מ-1% מהאוכלוסייה, הרי שהשטח המאוכלס והמפותח בין הצדדים מתחלק בצורה מאוזנת יותר – כאשר 43% מהשטח הצפוני של המנדט ההיסטורי יוקצה למחוזות הפלסטיניים.

המודל הזה מאזן בין המציאות הדמוגרפית לבין השטח הזמין, ומאפשר צדק טריטוריאלי תוך שמירה על חוסן כלכלי, ביטחוני ודמוגרפי לכל אזרחי האיחוד.

8 - הממשל הפדרלי – שותפות אמיתית ושוויון בין ישראלים לפלסטינים

הממשל הפדרלי יהיה מנגנון שלטוני משותף שנועד לטפל באינטרסים המשותפים לשתי המדינות. מוסדותיו יכללו, בין היתר:

- 8.0.1 - הפרלמנט הפדרלי: הרשות המחוקקת העליונה שתחוקק חוקים ופתרונות לנושאים המשותפים לשתי המדינות.
- 8.0.2 - המועצה הפדרלית: גוף ביצועי משותף שיאכוף ויישם את החקיקה הפדרלית המאושרת על ידי הפרלמנט הפדרלי.
- 8.0.3 - המשרד הפדרלי להגירה: יתאם בין משרדי הקליטה של שתי המדינות, תוך שמירה על זכות השיבה של יהודים ופלסטינים כאחד. כל מדינה תקבע את חוקי ההגירה שלה לשמירה על האיזון הדמוגרפי.
- 8.0.4 - שוק משותף ישראלי-פלסטיני: יכלול גופים כלכליים ופיננסיים משותפים, ובהם הבנק הפדרלי של ישראל-פלסטין עם השקל החדש של ישראל-פלסטין כמטבע הרשמי.
- 8.0.5 - תשתיות ומשאבים משותפים: ניהול פדרלי של תשתיות לאומיות, כגון כבישים, חשמל, מים ושירותים ציבוריים.
- 8.0.6 - בית המשפט הפדרלי העליון: בית דין עליון שבו ישפטו שופטים ישראלים ופלסטינים בסוגיות משפטיות משותפות לשתי המדינות.

8.1 - הפרלמנט הפדרלי

הפרלמנט הפדרלי יהיה הגוף הממשלתי המשותף שיחוקק חוקים הנוגעים לנושאים משותפים לתושבי ישראל ופלסטין.

- 8.1.1 - הפרלמנט הפדרלי יאפשר חקיקה שתעסוק בפתרון סוגיות משותפות לשני העמים, תוך שמירה על חירויות הפרט וזכויותיהם של כל תושבי האיחוד.
- 8.1.2 - הבחירות לפרלמנט הפדרלי יתקיימו באופן דמוקרטי, על בסיס מחוזות בחירה באופן שווה בין יהודים ישראלים לערבים פלסטינים.
- 8.1.3 - כמו בבתי המחוקקים של שתי המדינות, הפרלמנט הפדרלי יורכב משני בתים:
 - הבית העליון – יכלול 72 נציגים, שלושה נציגים מכל מחוז של מדינת ישראל ומדינת פלסטין, ושישה נציגים ממחוז ירושלים הפדרלי (3 מהרובעים הישראליים ו-3 מהרובעים הפלסטיניים).
 - הבית התחתון – יכלול 120 נציגים, על בסיס ייצוג יחסי לאוכלוסיית כל מחוז.
- 8.1.4 - תושבי מחוז ירושלים הפדרלי ("האגן הקדוש") יבחרו נציגים בהתאם לאזרחותם. תושבי המחוז בעלי אזרחות כפולה יוכלו להצביע לרשימה הישראלית או הפלסטינית, לפי בחירתם.

- 8.1.5 - מחוז חברון הפדרלי ינוהל על ידי ממשל מקומי בפיקוח הממשלה הפדרלית. תושביו יצביעו **לבחירות הלאומיות במדינה שאליה הם שייכים**, ובבחירות הפדרליות יבחרו בין נציג מחוז חברון לבין מחוז יהודה ושומרון.
- 8.1.6 - תושבי המחוזות הכלכליים הפדרליים יצביעו לפרלמנט של המדינה בהתאם לאזרחותם, וישתייכו למחוז הבחירה הקרוב אליהם. בעלי אזרחות כפולה יוכלו לבחור באיזה מחוז לבחור.
- 8.1.7 - כל אזרחי ישראל ופלסטיין יוכלו להצביע בבחירות לפרלמנט הפדרלי בהתאם למקום מגוריהם, **ללא תלות באזרחותם הלאומית**.

8.2 - חקיקה פדרלית והליך חקיקתי

- 8.2.1 - שינויים **בחוקה הפדרלית** או במגילת הזכויות ידרשו **רוב של שני שלישים** ($\frac{2}{3}$) בשני בתי הפרלמנט הפדרלי, ואישור של שני בתי המחוקקים של כל אחת מהמדינות ברוב של שני שלישים.
- 8.2.2 - כל חוק פדרלי רגיל ידרוש **רוב רגיל** (+50%) בשני בתי הפרלמנט הפדרלי כדי להפוך לחוק.
- 8.2.3 - חוקים שאושרו יועברו **למועצה הפדרלית**, שתוכל להטיל וטו ברוב קולות.
- 8.2.4 - חוקים פדרליים בעלי משמעות רחבה יועברו למשאל עם אם 250,000 אזרחים באיחוד ידרשו זאת, או אם אחת המדינות תדרוש זאת.

8.3 - סמכויות הפרלמנט הפדרלי

הפרלמנט הפדרלי יעסוק בחקיקה הנוגעת לנושאים משותפים, כולל:

- ✓ מדיניות כלכלית ופיסקלית
- ✓ תשתיות משותפות
- ✓ שמירה על איכות הסביבה
- ✓ שיתוף פעולה אזרחי
- ✓ דיפלומטיה ויחסים בינלאומיים
- ✓ ביטחון משותף
- ✓ חינוך ומחקר
- ✓ תיירות ופיתוח טכנולוגי

עם זאת, הפרלמנט הפדרלי לא יתערב בעניינים פנימיים של מדינת ישראל או מדינת פלסטיין, למעט במקרים של:

- ✗ שיתוף פעולה עם מדינה אויב
- ✗ הכרזת מלחמה או פעולה תוקפנית כלפי המדינה השנייה
- ✗ הטלת סנקציות כלכליות על המדינה השותפה או אזרחיה
- ✗ הפרת החוקה הפדרלית או חוקי היסוד הפדרליים

8.4 - המועצה הפדרלית

8.4.1 בראש הממשל הפדרלי תעמוד המועצה הפדרלית, אשר תיבחר על ידי הרשות המחוקקת הפדרלית המשותפת – הגוף המחוקק המאוחד של שני בתי הפרלמנט הפדרלי. חברי המועצה יבחרו מבין נציגי הפרלמנט הפדרלי, באופן אידיאלי מתוך קואליציה שלטונית. אם לא תוקם קואליציה, יוכל הפרלמנט הפדרלי לבחור כל שר בנפרד לתקופת כהונה של ארבע שנים.

8.4.2 המועצה הפדרלית תמנה מספר אי-זוגי של שרים, כאשר אחד מהם ישמש כראש הממשלה הפדרלי למשך שנה אחת, לפי בחירת הפרלמנט הפדרלי. לאחר תום כהונתו, ייבחר שר אחר מתוך המועצה לתפקיד, וראש הממשלה היוצא ישמש כסגנו בשנה שלאחר מכן. ראש הממשלה ייבחר בכל שנה מחדש מתוך מפלגה שונה מחברי המועצה. המועצה הפדרלית כגוף תהיה הרשות המבצעת העליונה של האיחוד ותוכל להטיל וטו על חוקים בהחלטת רוב חבריה.

8.4.3 למועצה הפדרלית תהיה סמכות:

- 8.4.3.1 להקים ועדה לכתיבת חוקה או גיבוש מסגרת חוקית בסיסית לניהול האיחוד.
- 8.4.3.2 לתאם את הביטחון הפנימי והחיצוני, כולל הגנה על שתי המדינות מפני תוקפנות חיצונית, וכן מניעת טרור או מרידות של ארגונים חמושים.
- 8.4.3.3 לכנס מנהיגים דתיים ולאומיים (מוסלמים, נוצרים, יהודים, דרוזים, צ'רקסים, שומרונים וכו') לדיון בצורכי קהילותיהם מעבר לגבולות המדינות והמחוזות.
- 8.4.3.4 לתאם אספקת שירותי תשתית, לרבות אנרגיה ומים, וכן לטפל בסוגיות סביבתיות וביטחוניות משותפות.
- 8.4.3.5 להבטיח את תפקודו התקין של השוק המשותף הישראלי-פלסטיני ולסייע בצמיחה כלכלית יציבה והוגנת בתוך המדינות וביניהן.
- 8.4.3.6 לנהל יחסי חוץ בשם האיחוד כולו.
- 8.4.3.7 לקבוע סטנדרטים אחידים של בטיחות וחינוך ברחבי האיחוד.
- 8.4.3.8 לנהל את המחוזות הפדרליים וליצור מסגרת חוקתית לניהולם.
- 8.4.3.9 להקים משטרת פדרלית שתתמקד באבטחת המחוזות הפדרליים, כמו גם באזורים בהם יש רוב יהודי-ישראלי במדינת פלסטין או רוב ערבי-פלסטיני במדינת ישראל.
- 8.4.3.10 להקים מועצת ביטחון משותפת שתורכב מראשי הממשלה, שרי הביטחון, שרי ביטחון הפנים וראשי צבאות האיחוד והמדינות החברות, כדי לטפל באיומים ביטחוניים חמורים, לרבות מלחמה או פעולה צבאית משמעותית נגד איום ממשי על האיחוד או המדינות החברות בו.
- 8.4.3.11 למנות את שופטי בית המשפט העליון הפדרלי ואת שר המשפטים, באישור רוב של שני שלישים משני בתי הפרלמנט הפדרלי.
- 8.4.3.12 למנות את שר ההגירה והקליטה, באישור רוב של שני שלישים משני בתי הפרלמנט הפדרלי. שר זה יהיה אחראי למדיניות ההגירה של האיחוד בשיתוף פעולה עם ממשלות ישראל ופלסטין.
- 8.4.3.13 למנות את שר הדתות והאתרים הקדושים, באישור רוב של שני שלישים משני בתי הפרלמנט הפדרלי. השר יפעל יחד עם מועצה של נציגי המדינות לשמירה על המקומות הקדושים וקדושת הדתות.

8.3 - בית המשפט העליון הפדרלי

8.5.1 הרשות השופטת של האיחוד תהיה נתונה בידי בית המשפט העליון הפדרלי ובידי בתי משפט נוספים שיוקמו על ידי הממשלה הפדרלית לפי הצורך.

8.5.2 הסמכות השיפוטית של האיחוד תחול על כל המקרים הנוגעים לחוקת האיחוד, לחוקי האיחוד ולחוזים שנחתמו על ידי הממשלה הפדרלית.

8.5.3 הסמכות השיפוטית של האיחוד תחול גם על המקרים הבאים:

- 8.5.3.1 תיקים הקשורים לשגרירים באיחוד ולתחום השיפוט הימי.
- 8.5.3.2 סכסוכים בהם האיחוד הוא צד.
- 8.5.3.3 סכסוכים בין מדינת ישראל למדינת פלסטין, או בין מדינה לאזרחי המדינה השנייה.
- 8.5.3.4 סכסוכים בין אזרחים משתי המדינות, וכן בין אזרחים מאותה מדינה התובעים קרקעות במדינה האחרת.
- 8.5.3.5 סכסוכים בין מדינה או אזרחיה לבין מדינות זרות, אזרחים או נתינים זרים.

8.5 - מגילת זכויות

8.5.0 מגילת הזכויות של האיחוד מבטיחה חופש ביטוי, חופש דת, הזכות לחינוך, הזכות לחיים ללא חיפושים ותפיסות שרירותיות, הליך הוגן, ועוד זכויות אזרח בסיסיות רבות. החוקה, כולל מגילת הזכויות, תתבסס על עקרונות של משפט דמוקרטי חילוני ותבטיח שהאיחוד יתפקד בהתאם לסטנדרטים הפוליטיים של דמוקרטיה ליברלית מודרנית.

מגילת הזכויות מחולקת לזכויות פרט וזכויות קולקטיביות. להלן דוגמאות מתוך מגילת הזכויות, ולרשימה המלאה של הזכויות המוגנות באיחוד ראו: **נספח ד': מגילת הזכויות לישראל-פלסטין**:

8.5.1 זכויות הפרט

8.5.1.1 הממשלה הפדרלית לא תחוקק חוק המכיר בדת רשמית או אוסר על חופש הפולחן; לא תגביל את חופש הביטוי, העיתונות, הזכות להתאסף בדרכי שלום או להגיש עצומות לממשלה לתיקון עוולות.

8.5.1.2 הביטחון האישי מובטח על ידי החוקה. איש לא ייעצר, יחקר, יעצר או יוגבל בחירותו בכל דרך שהיא אלא על פי צו שיפוטי ובהתאם להוראות החוק. החוק יגדיר את התנאים למעצר זמני.

8.5.1.3 עונש מוות יאסר.

8.5.1.5 ענישה היא אישית; ענישה קולקטיבית אסורה.

8.5.1.5 המשאבים הטבעיים בישראל-פלסטין הם רכוש העם של ישראל-פלסטין. העם יממש את ריבונותו עליהם ולא יאפשר את מונופוליזציית המשאבים. ניצולם יוסדר על פי חוק.

8.5.1.6 הסדר הכלכלי בישראל-פלסטין יתבסס על עקרונות השוק החופשי. החוק יסדיר את הפיקוח עליו כדי להגן על חופש הפעילות הכלכלית ולשמור על זכויות קבוצות הזקוקות לתמיכה. המדינה רשאית להקים חברות ציבוריות שיפעלו תחת רגולציה חוקית.

8.5.1.7 סביבה נקייה וברת-קיימא היא זכות אדם. האחריות לשמירה והגנה על הסביבה למען הדורות הנוכחיים והבאים חלה על החברה והמוסדות הרשמיים.

8.5.1.8 כל בני האדם שווים בפני החוק. הם ייהנו מזכויות ויישאו באחריות באופן שווה, ללא אפליה מכל סיבה למעט אלו שהחוקה מכירה בהן כלגיטימיות.

8.5.1.9 זכויות האדם והחירויות הבסיסיות, כפי שהן מוגדרות באמנות, אמנות וחוזים בינלאומיים שהפכו לחלק מהמשפט המקומי, מחייבות ויש לכבדן.

8.5.1.10 לכל אדם הזכות לחיים ולהגנה על זכויותיו, חירותו ורווחתו בהתאם להוראות החוקה, לחוקים שנחקקו מכוחה ולעקרונות הצדק.

8.5.2 זכויות קולקטיביות

8.5.2.1 הזכויות הקולקטיביות הן הזכויות המוקנות לעם היהודי הישראלי ולעם הערבי הפלסטיני בכל ארץ ישראל-פלסטין, מכוח קשריהם ההיסטוריים, אבותיהם, התרבותיים והדתיים לארץ ישראל-פלסטין. האיחוד יעשה ככל שביכולתו, בהתאם לחוק, על מנת להבטיח את ההגנה על זכויות אלו ולהגשים את שאיפות שני הקבוצות האתנו-לאומיות המרכזיות בצורה צודקת. זכויות אלו כוללות את הבאות:

8.5.2.2 זכותן של הקבוצות האתנו-לאומיות, העם היהודי הישראלי והעם הערבי הפלסטיני, לשוב למולדת ישראל-פלסטין היא זכות קדושה ונצחית, ועל האיחוד לפעול להגשמתה בראש סדר העדיפויות ובהתאם לחוק. זכויות אלו יהיו ידועות כ"חוק השיבה" (חוק אל-עודה) ליהודים ולפלסטינים בהתאמה.

8.5.2.3 לקבוצות האתנו-לאומיות ישנה הזכות להגדרה עצמית. מכוח זכות זו, הן רשאיות לקבוע באופן חופשי את מעמדן הפוליטי ולפעול בחופשיות לפיתוחן הכלכלי, החברתי והתרבותי.

8.5.2.4 הקבוצות האתנו-לאומיות, בהפעילן את זכותן להגדרה עצמית, זכאיות לאוטונומיה או ממשל עצמי באמצעות מדינות ישראל ופלסטין בנוגע לענייניהן הפנימיים והמקומיים, וכן לקביעת הדרכים והמנגנונים למימון תפקודיהן האוטונומיים.

8.5.2.5 בנוסף, קיימות באיחוד מספר קהילות אתנו-תרבותיות, אשר במקרים רבים מהוות תתי-קבוצות של הקבוצות האתנו-לאומיות המרכזיות. קהילות אלו כוללות: היהודים הישראליים (למעט החרדים), החרדים (יהודים אורתודוקסים קיצוניים), דוברי הערבית המוסלמים (שאינם בדואים) המיושבים בישראל ובפלסטין, דוברי הערבית המוסלמים הבדואים, דוברי הערבית הנוצרים בישראל ובפלסטין, הדרוזים דוברי הערבית בישראל ובסוריה, העלווים דוברי הערבית בישראל ובלבנון, הצ'רקסים בישראל, השומרונים, הארמנים ובני קהילת הבהאים.

8.5.2.6 לקהילות האתנו-תרבותיות שמורה הזכות לשמר ולחזק את מוסדותיהן הפוליטיים, המשפטיים, הכלכליים, החברתיים והתרבותיים הייחודיים, תוך שמירה על זכותן להשתתפות מלאה בחיים הפוליטיים, הכלכליים, החברתיים והתרבותיים של המדינה והאיחוד.

8.5.2.7 לקהילות האתנו-תרבותיות וליחידים בתוכן קיימת הזכות שלא להיות כפופים לאסימילציה כפויה או להשמדה תרבותית.

8.5.2.8 לקהילות האתנו-תרבותיות קיימת הזכות לקיים ולחדש את מסורותיהן ומנהגיהן התרבותיים. זכות זו כוללת את השימור, ההגנה והפיתוח של ביטויי תרבותן בעבר, בהווה ובעתיד, לרבות אתרים ארכיאולוגיים והיסטוריים, חפצים, עיצובים, טקסים, טכנולוגיות, אמנויות חזותיות ומופעים ספרותיים.

8.5.2.9 לקהילות האתנו-תרבותיות שמורה הזכות להקים ולנהל מערכות חינוך ומוסדות חינוך המלמדים בשפותיהן, באופן התואם את שיטות ההוראה והלמידה התרבותיות שלהן.

8.5.2.10 לקהילות האתנו-תרבותיות, שחבריהן מפוזרים ברחבי העולם ומופרדים על ידי גבולות בינלאומיים, קיימת הזכות לשמר ולפתח קשרים, יחסים ושיתופי פעולה, כולל פעילות בעלת אופי רוחני, תרבותי, פוליטי, כלכלי וחברתי, הן עם חבריהן והן עם עמים אחרים מעבר לגבולות.

9 - מחוזות המדינות

9.1 לכל מחוז במדינות ישראל או פלסטין (למעט המחוזות הפדרליים) תהיה חוקה משלו, אשר תעוצב על ידי תושבי אותה מדינה בהתאם לחוקי המדינה והחוק הפדרלי. לכל מחוז יהיה ממשל משלו הכולל רשות מחוקקת, רשות מבצעת, משטרה ובתי משפט.

9.2 אזרחים יוכלו לממש את זכויותיהם הפוליטיות רק במחוז מגוריהם, ולא ביותר ממחוז אחד בכל זמן נתון. כל שינוי במספר המחוזות יחייב את הסכמת האזרחים והממשלות של מדינות ישראל ופלסטין וכן את אישור הממשלה הפדרלית.

9.3 מספרם וגבולותיהם של המחוזות ייקבעו ויסורטטו באופן שישמר את השוויון בייצוג בין הקבוצות האתנו-לאומיות של היהודים הישראליים והערבים הפלסטינים בבית העליון של הממשלה הפדרלית. אם יתברר כי אחד המחוזות עתיד לשנות רוב אלקטורלי, כל אחת מהמדינות תוכל לדרוש תהליך חלוקה מחודשת (redistricting) עבור מחוז זה או מחוז אחר על מנת לאזן שינוי זה. כל שינוי בגבולות הטריטוריאליים בין מחוזות יחייב את הסכמת ממשלות המדינות וכן את אישור הממשלה הפדרלית.

10 - מועצות קהילתיות

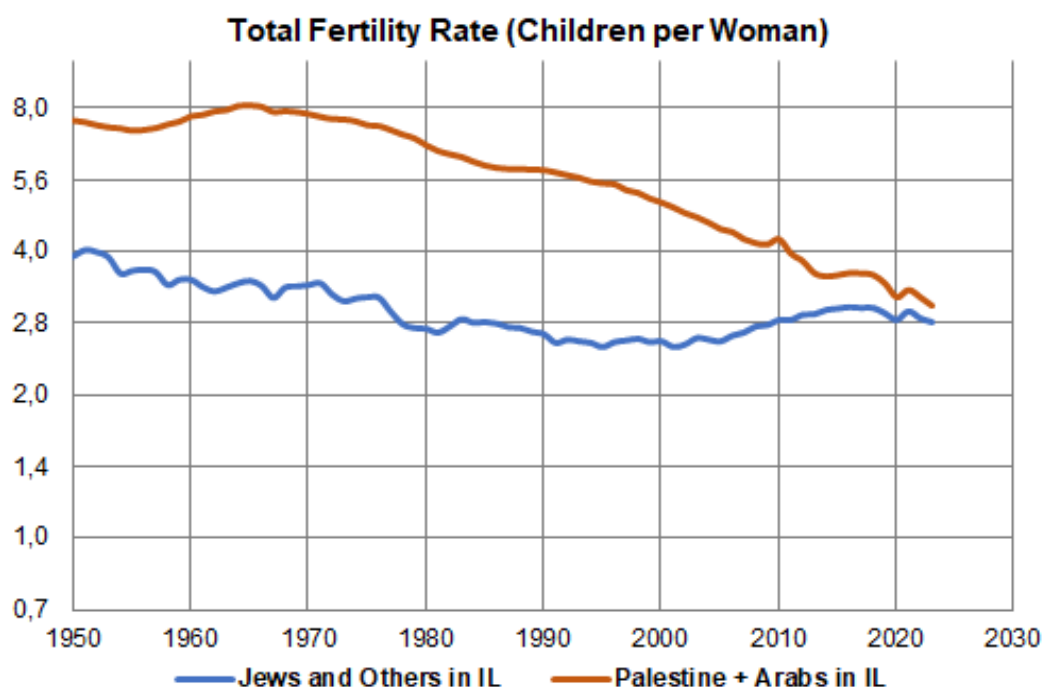
- 10.1** לכל אחת מהקהילות האתנו-תרבותיות המרכזיות יהיו מועצות קהילתיות משלהן, אשר יספקו אוטונומיה תרבותית ברחבי האיחוד ויסייעו בהגנה על זכויותיהן הקולקטיביות, במיוחד במקומות שבהם הן מהוות מיעוט. מועצות אלו יורכבו מנציגים נבחרים של כל קהילה. ניתן להקים מועצות קהילתיות בכל רמה של הממשל, בהתאם לצורך. החל מקהילות מקומיות בערים ובשכונות שיוכלו להקים מועצות ברמה המקומית, ניתן יהיה לארגן את המועצות כך שישלחו נציגים למועצות קהילתיות ברמת המחוז, המדינה והפדרציה.
- 10.2** ממשלות האיחוד בכל הרמות יהיו אחראיות כלפי מועצות אלו בכל הנוגע לענייני תרבות, חינוך, מסורת, צרכים דתיים, אתרים קדושים, דגלים, המנונים וסמלים לאומיים. גופי הממשל של האיחוד יפעלו לפיתוח מערכת יחסים עם קבוצות האוכלוסייה שלהן וישאפו להבטיח שהקהילות האתנו-תרבותיות המרכזיות יממשו את זכויותיהן הקולקטיביות, תוך כיבוד העיקרון כי להן הזכות להגדרה עצמית ולביטוי תרבותי ברחבי האיחוד כולו.
- 10.3** הקהילות האתנו-תרבותיות המרכזיות שלהן יהיו מועצות קהילתיות יכללו את: היהודים הישראלים (למעט היהודים החרדים), החרדים, המוסלמים דוברי הערבית הפלסטינים והישראלים שהתיישבו (שאינם בדואים), הבדואים המוסלמים דוברי הערבית, הנוצרים דוברי הערבית הפלסטינים והישראלים, הדרוזים דוברי הערבית הישראלים והסורים, העלאוויים דוברי הערבית הישראלים והלבנונים, הצ'רקסים הישראלים, השומרונים, הארמנים, ובני העדה הבהאית.

11 - אזרחות והגירה

- 11.1** כל אזרח שהוא אזרח או תושב ישראל או פלסטיני במועד הקמת האיחוד, או שהיגר לאיחוד וחי בו לפחות חמש שנים, ייחשב לאזרח האיחוד. הדבר יכלול גם פלסטינים שהיו לאחר 1967 תושבי מזרח ירושלים עם תושבות ישראלית, או שהיו רשומים תחת מרשם האוכלוסין הפלסטיני בגדה המערבית או בעזה (שהיה בשליטת ישראל), אך איבדו מאז את תושבותם בשל שהות ממושכת מחוץ לישראל-פלסטיין או עקב קבלת אזרחות אחרת. קבוצה זו, יחד עם בני ובנות זוגם וילדיהם, יקבלו באופן אוטומטי אזרחות פלסטינית ואזרחות איחוד במועד הקמת האיחוד.
- 11.2** אזרח האיחוד רשאי לעבור לכל אזור או מדינה בתוך האיחוד ויוכל להצביע בבחירות מחוזיות, עירוניות ופדרליות על פי מקום מגוריו החדש. עם זאת, הוא יישאר אזרח מדינת ישראל או פלסטיין, דבר שיאפשר לו להשתתף גם בבחירות לפרלמנט של מדינתו.
- 11.3** משרד ההגירה הפדרלי יעבוד עם שתי המדינות כדי להבטיח שמירה על רוב דמוגרפי יהודי בישראל ורוב דמוגרפי פלסטיני-ערבי בפלסטיין, וכן יבטיח תיאום בהקצאת המשאבים הנדרשים לשילוב מהגרים עתידיים.
- 11.4** מהגרים חדשים הם מהגרים לאחת המדינות החברות שטרם חיו באיחוד לפחות חמש שנים. בתום תקופה זו, הם יהפכו לאזרחי האיחוד. מהגר חדש רשאי לעבוד או לבקר בכל אחת מהמדינות החברות או במחוזות הפדרליים באיחוד, אך רשאי להתגורר רק במדינה שבה הוא אזרח או במחוז פדרלי.
- 11.5** אזרח האיחוד רשאי להתגורר בכל אזור או מדינה באיחוד ולהצביע בבחירות אזוריות, עירוניות ופדרליות בהתאם למקום מגוריו החדש. משך הזמן הנדרש מאז ההגירה לאחת המדינות החברות ועד לקבלת אזרחות פדרלית עשוי להשתנות עם הזמן. בשלב הראשון יעמוד משך הזמן על חמש שנים, ובהמשך יופחת לשלוש שנים או פחות. בסופו של דבר, כלל זה עשוי להתבטל, וכל מהגר חדש לאחת המדינות החברות יקבל אזרחות איחוד באופן מיידי.

- 11.6** מהגרים חדשים ממוצא יהודי רשאים לעבור למדינת ישראל או לאחד המחוזות הפדרליים. למדינת פלסטין תותר האפשרות להגביל את מספר המהגרים החדשים למדינת ישראל שיבקשו לעבור למדינת פלסטין. מהגר חדש למדינת ישראל המבקש לעבור למדינת פלסטין יידרש להגיש בקשה למעמד תושבות במדינת פלסטין ולזכות באישור. עם קבלת אזרחות האיחוד, יוכל המהגר החדש לעבור בין המדינות באופן חופשי.
- 11.7** מהגרים חדשים ממוצא פלסטיני רשאים לעבור למדינת פלסטין או לאחד המחוזות הפדרליים. למדינת ישראל תותר האפשרות להגביל את מספר המהגרים החדשים למדינת פלסטין שיבקשו לעבור למדינת ישראל. מהגר חדש למדינת פלסטין המבקש לעבור למדינת ישראל יידרש להגיש בקשה למעמד תושבות במדינת ישראל ולזכות באישור. עם קבלת אזרחות האיחוד, יוכל המהגר החדש לעבור בין המדינות באופן חופשי.
- 11.8** ההגירה הכללית לאיחוד תתואם על ידי משרד הקליטה הפדרלי ובאמצעות הסכם עם המדינות החברות, כך שמספר שווה בקירוב של אנשים ממוצא יהודי ופלסטיני-ערבי יורשה להגר לאיחוד מדי שנה. ההמלצה שלנו היא לאפשר שיעור הגירה שנתי של כ-1% מהאוכלוסייה, מחולק באופן שווה בין שתי הקבוצות. לדוגמה, פירוש הדבר שכ-70,000 מהגרים מכל קבוצה יוכלו להגר מדי שנה. מספר זה ניתן לשינוי בהתאם להסכמה הדדית.
- 11.9** במהלך חמש השנים הראשונות של ההסכם, מספר זה יוכל לגדול ל-100,000 לכל קבוצה, על מנת לאפשר לכל הפליטים הפלסטינים השוהים במחנות פליטים מחוץ לאיחוד את האפשרות להגר לאיחוד. לאחר מכן, המספר יופחת ל-70,000 בשנה לכל קבוצה. מספר זה יהיה בנוסף לכ-250,000 פליטים פלסטינים שיורשו לעבור ישירות לישראל ולקבל אזרחות ישראלית, כפי שמתואר בסעיף [16 פליטים ופציים](#).
- 11.10** במקרה של מצב חירום גדול, כגון מלחמת עולם או רצח עם, ניתן יהיה להשעות את מדיניות ההגירה כדי לאפשר מתן מקלט בטוח לעם היהודי או לעם הפלסטיני-ערבי ברחבי העולם. ישראל תמשיך להיות מקלט לעם היהודי, ופלסטין תוכל לשמש מקלט לעם הפלסטיני-ערבי.
- 11.11** בנוסף להגירה, משרד ההגירה הפדרלי ינהל אשרות ביקור וכן אשרות עבודה בשיתוף פעולה עם ממשלות המדינות. המשרד יקבע מגבלות שנתיות על מספר האשרות לתיירים ולעובדים, אשר יאושרו על ידי כל אחת מהמדינות. באופן עקרוני, כל יהודי או פלסטיני המעוניין לבקר באיחוד אמור לקבל אישור לכך, אולם ניתן לקבוע מגבלות סבירות שנתיות על מנת למנוע בעיות אפשריות של שהיית יתר של מבקרים בניסיון לעקוף את מסלול ההגירה הרגיל.
- 11.12** לאחר מעבר למדינה השנייה שבה לאדם יש אזרחות, ניתן להגיש בקשה לאזרחות כפולה ולהשתתף בבחירות המדינתיות במקום המגורים החדש. כל מדינה תהיה רשאית לקבוע את מספר הבקשות לאזרחות כפולה שהיא מוכנה לקבל מאזרחי המדינה השנייה הן על בסיס שנתי והן על בסיס פרטני. כל מדינה תהיה רשאית לקבוע את מספר שנות המגורים הנדרש בשטחה כתנאי להגשת בקשה לאזרחות.

כדי להבין את הדמוגרפיה של ישראל-פלסטין, יש להבין תחילה את שיעור הפרייון של האוכלוסיות היהודית הישראלית והערבית הפלסטינית בישראל-פלסטין. במהלך 20 השנים האחרונות, בשל ירידה בשיעור הילודה של הפלסטינים הערבים לרמה הדומה לזו שבמדינות מפותחות, לצד עלייה בשיעור הפרייון בישראל עקב גידול האוכלוסייה הדתית היהודית הישראלית, שיעורי הפרייון בין שתי הקבוצות כיום דומים. בין 1950 ל-2000, שיעור הפרייון של הפלסטינים הערבים היה כמעט כפול מזה של היהודים הישראלים, אך ב-20 השנים האחרונות הרמות כמעט השתוו וצפויות אף להצטלב במהלך העשור הקרוב.

איור 16

הנתונים מבוססים על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בישראל (למ"ס) והלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה (PCBS).

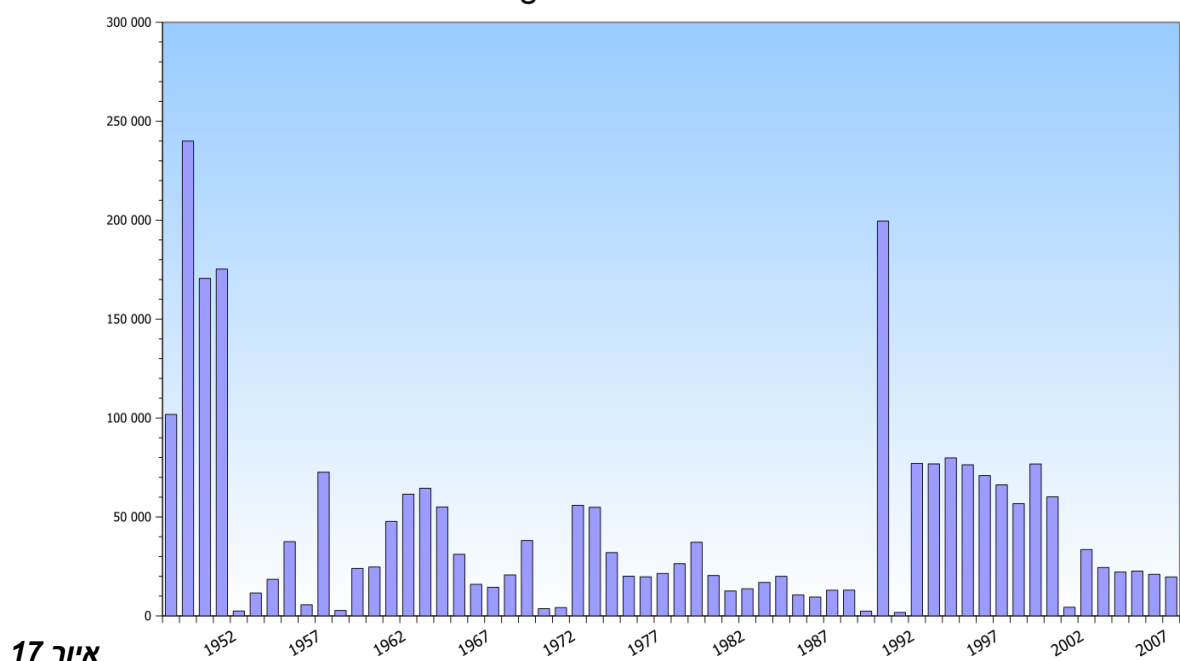
ב-72 השנים הראשונות להקמת מדינת ישראל, בין 1948 ל-2020, עלו לישראל כ-3.3 מיליון יהודים. זה מייצג כ-46,000 עולים חדשים בממוצע לשנה, כאשר רק במספר שנים המספר חצה את 100,000 עולים, ופעמיים בלבד עבר 200,000 בשנה אחת. גלי ההגירה הגדולים ביותר של יהודים התרחשו בשני מקרים מרכזיים:

הראשון – לאחר הקמת מדינת ישראל, כאשר פליטים רבים משואת יהודי אירופה וכן יהודים מזרחים שגורשו ממדינות ערביות ומוסלמיות עלו בהמוניהם בין 1948 ל-1952.

השני – לאחר נפילת ברית המועצות, כאשר גל גדול של עולים מברית המועצות לשעבר הגיע לישראל בין 1990 ל-2000.

כדי שמדיניות ההגירה המוצעת תפעל, שיעור ההגירה השנתי של יהודים צריך להיות דומה לשיעור ההגירה השנתי הצפוי של פלסטינים במשך השנים הראשונות. זה יאפשר מספר משמעותי של פלסטינים לשוב, תוך שמירה על איזון דמוגרפי יציב כמתואר בהצעה זו. הקהילה היהודית העולמית תצטרך לעשות מאמץ מוגבר לעודד עלייה יהודית במהלך תקופה זו. מכיוון שהאוכלוסייה היהודית הגדולה ביותר בעולם מחוץ לישראל נמצאת בארה"ב, ייתכן שחלק ניכר מגל העלייה החדש יצטרך להגיע מיהודים אמריקאים שירצו לתרום לתהליך השלום המוצע.

Jewish immigration to Israel from 1948 to 2007

הנתונים מבוססים על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בישראל (למ"ס).

איור 17

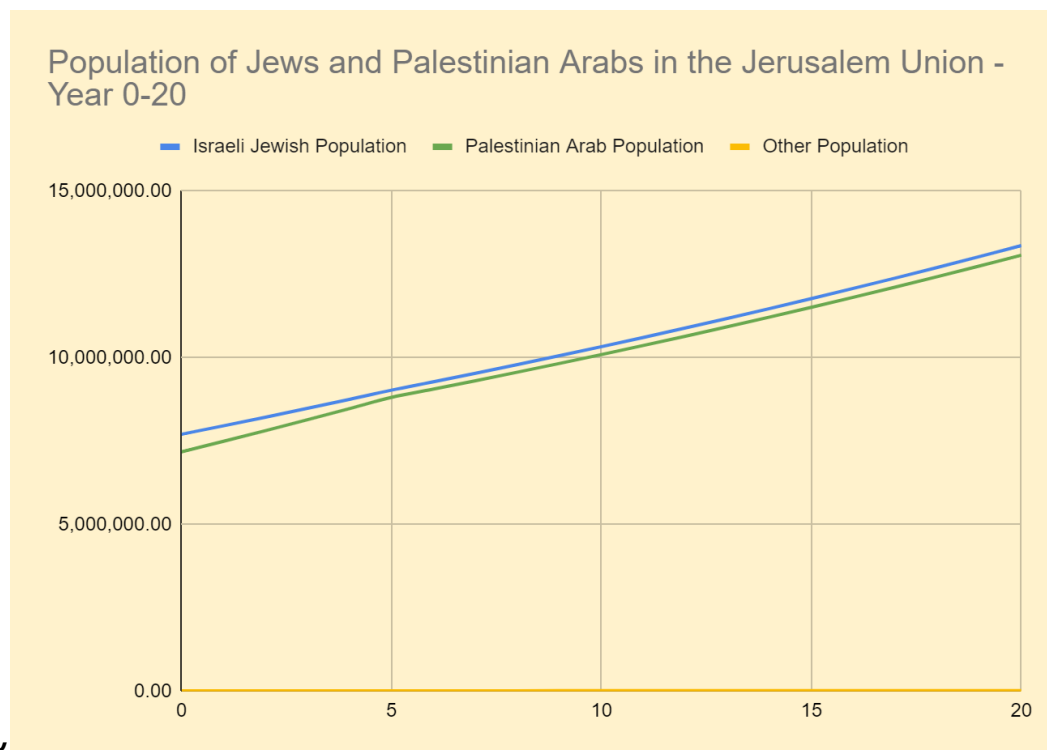
ההצעה מתארת גל הגירה של 250,000 פלסטינים שייגרו לישראל במהלך חמש השנים הראשונות, בעוד 500,000 נוספים יגיעו לפלסטין באותה תקופה. במקביל, 500,000 יהודים יעלו לישראל. לאחר מכן, שיעור ההגירה יעמוד על עד 70,000 יהודים בשנה לישראל ועד 70,000 פלסטינים בשנה לפלסטין. על פי ניתוח הנתונים, במספרים אלה, במהלך 15 השנים הבאות שלאחר חמש השנים הראשונות, מספר המהגרים הכולל יעמוד על כ-1,800,000 פלסטינים וכ-1,550,000 יהודים שיגיעו לישראל-פלסטין בתוך 20 שנה.

על פי הניסיון שנצבר מההגירה היהודית לישראל מאז הקמתה, מספרי ההגירה המוצעים נראים מעט גבוהים מהמצופה. סביר להניח ששיעור ההגירה בפועל של שתי הקבוצות יהיה נמוך יותר מהתקרה שנקבעה. עם זאת, קביעת תקרה כזו תספק לשני הצדדים תחושת ביטחון ששום צד לא יוכל להציף את המדינה ולהשיג יתרון דמוגרפי משמעותי שיקנה לו דומיננטיות פוליטית באיחוד.

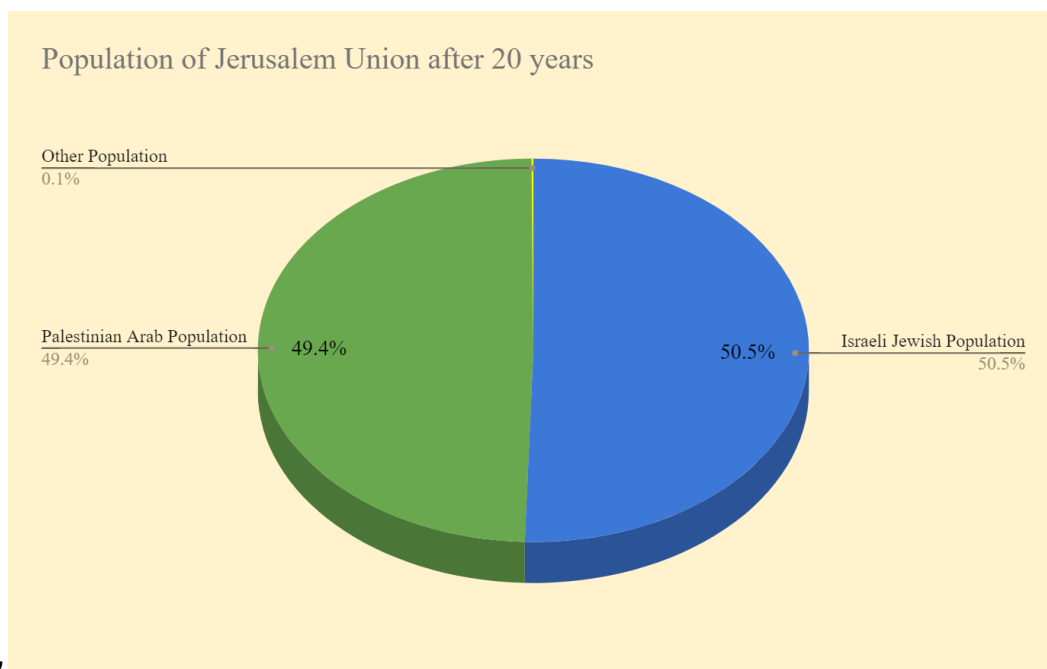
12.1 אוכלוסיית איחוד ירושלים בתחילת דרכו

בהתבסס על האוכלוסייה הנוכחית, האוכלוסייה תעמוד על כ-14.9 מיליון איש, מהם כ-7.7 מיליון יהודים ישראלים, כולל צאצאים ובני/בנות זוג ליהודים, וכ-7.2 מיליון פלסטינים ערבים, כולל דרוזים, בדואים וערבים אזרחי ישראל. בנוסף, יהיו כ-20,000 בני קבוצות מיעוט שונות כגון ארמנים, צ'רקסים, שומרונים ובהאים. [נספח ג': – הדמוגרפיה הנוכחית של ישראל-פלסטין.](#)

12.2 בתוך 20 שנה, האוכלוסייה צפויה לגדול לכ-26.4 מיליון בני אדם, בהתבסס על שיעור גידול של 2% בשנה ויישום מלא של הצעת ההגירה. אוכלוסיית היהודים הישראלים תעמוד על כ-13.4 מיליון, ואוכלוסיית הפלסטינים הערבים על כ-13.1 מיליון, עם אוכלוסיית מיעוטים קטנה של כ-28,000 איש.

איור 18

איור 19

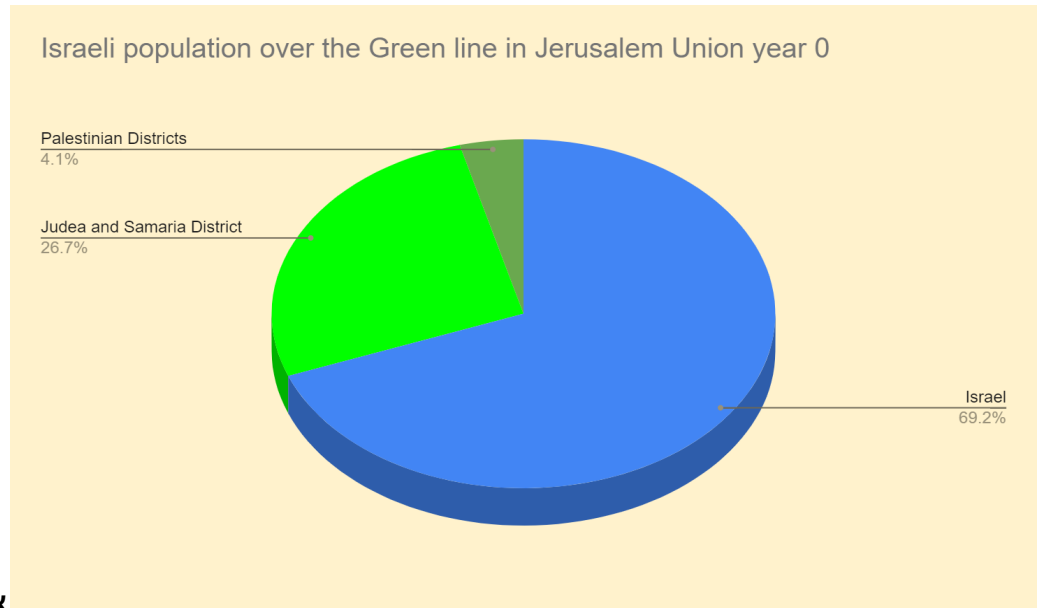
הדמוגרפיה של ישראל והישראלים ביהודה ושומרון ומזרח ירושלים מבוססת על נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (למ"ס), והדמוגרפיה של פלסטין מבוססת על נתוני הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה (PCBS).

12.3 שינויים קלים בגבולות

ישראל תספח כמה מההתנחלויות הגדולות הסמוכות לקו הירוק, כולל ביתר עילית, מודיעין עילית ומעלה אדומים, כמו גם השכונות היהודיות במזרח ירושלים. כ-500,000 מתוך 720,000 הישראלים המתגוררים כיום מעבר לקו הירוק ייכללו בתוך גבולותיה החדשים של מדינת ישראל.

12.4 אזרחות כפולה לישראלים במדינת פלסטין

220,000 הישראלים הנותרים במדינת פלסטין יקבלו אפשרות לקבל אזרחות פלסטינית ולהפוך לאזרחים כפולים של ישראל ופלסטין. כ-85% מהם (190,000 איש) יתגוררו במחוז יהודה ושומרון, שיהיה בעל רוב יהודי של כ-80% מתוך אוכלוסייה של 240,000 איש.

איור 20

דמוגרפיה של ישראל וישראלים בגדה המערבית ובמזרח ירושלים מבוססת על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל (הלמ"ס). האוכלוסייה הפלסטינית המשוערת של "מחוז יהודה ושומרון" בפלסטין התבססה על מסד הנתונים "משמר ההתנחלויות" של שלום עכשיו.

12.5 דמוגרפיה של מדינת פלסטין

מדינת פלסטין תתחיל עם אוכלוסייה יהודית ישראלית של כ-220,000 איש (כ-4%) מתוך אוכלוסייה כוללת של 5.5 מיליון. בתוך 20 שנה, אוכלוסיית פלסטין תגדל לכ-10.7 מיליון איש, עם 10.4 מיליון פלסטינים ו-368,000 אזרחים יהודים ישראלים.

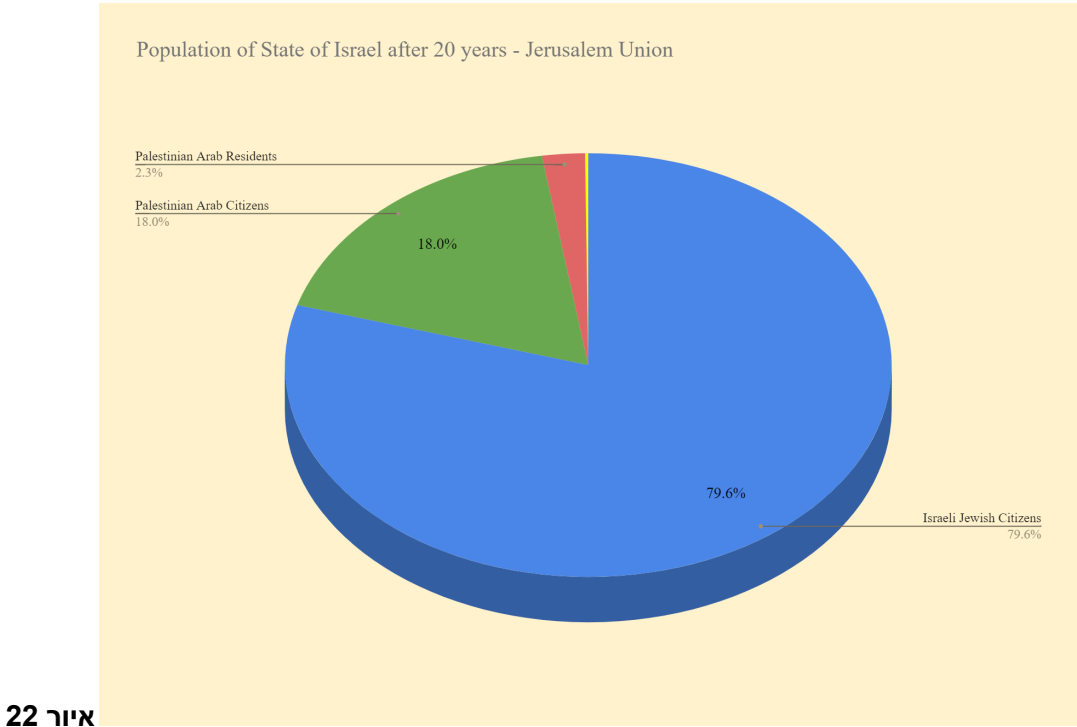
12.6 אוכלוסיית היהודים הישראלים בפלסטין תכלול כ-86,000 תושבים נוספים, כך שהאוכלוסייה היהודית תעמוד על 4.3% מול רוב פלסטיני של 95.8%.

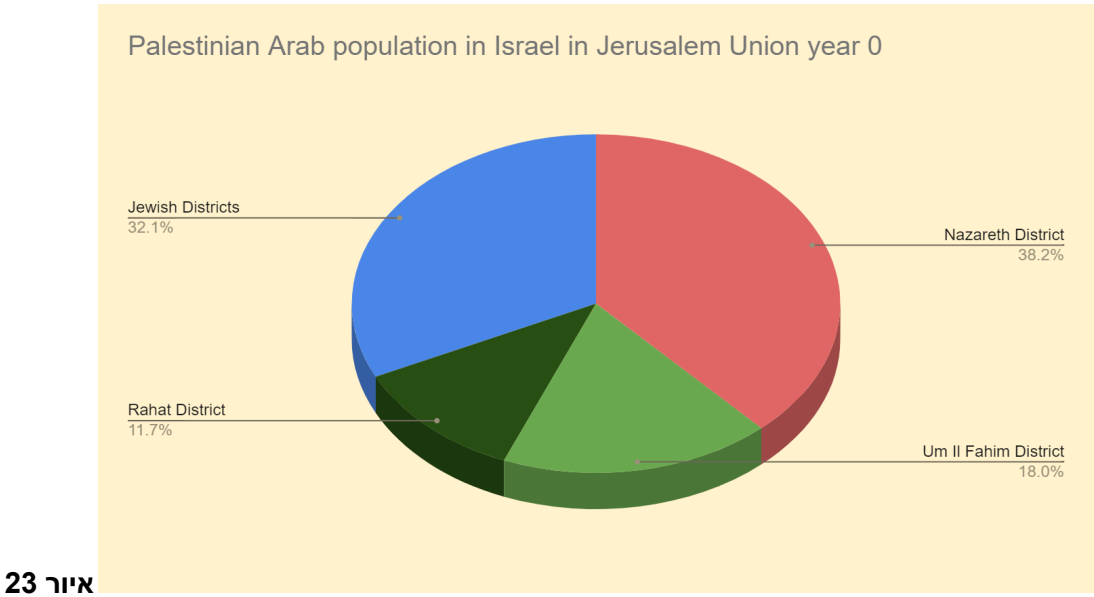
איור 21

12.7 במסגרת ההסכם, 250,000 פליטים פלסטינים או צאצאיהם יוכלו להגר לישראל תוך חמש שנים ולקבל אזרחות כפולה. בתוך 20 שנה, אוכלוסיית ישראל תעמוד על 16.4 מיליון איש, עם 13.4 מיליון יהודים ישראלים ו-3 מיליון פלסטינים אזרחי ישראל.

12.8 כ-383,000 פלסטינים יהיו תושבים בישראל אך אזרחים של פלסטין, מה שיביא את הרוב היהודי בישראל ל-79.6% מול 21% פלסטינים.

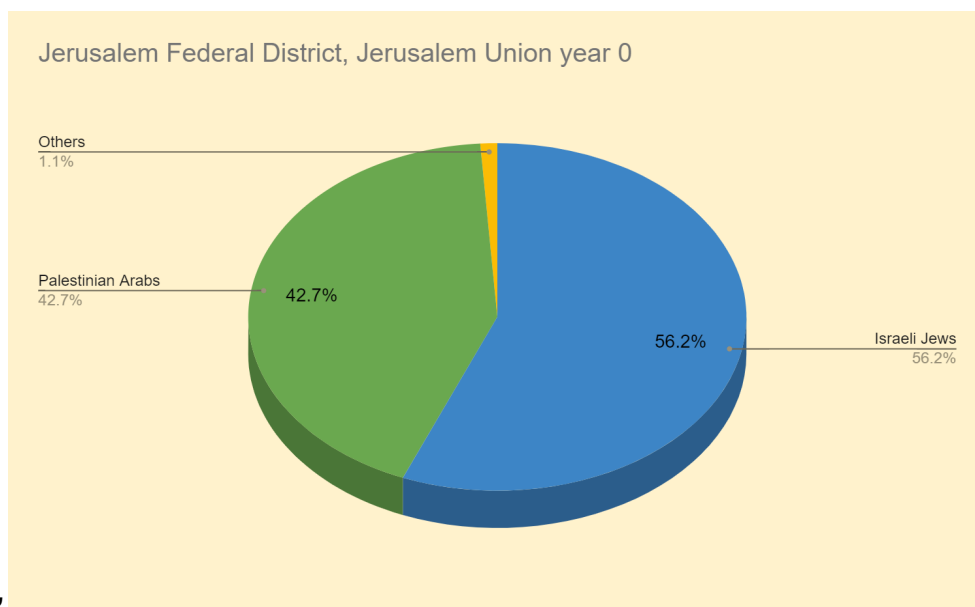

12.9 כ-67% מהאוכלוסייה הפלסטינית-ערבית בישראל יתגוררו בשלושה מחוזות ערביים: נצרת, אום אל-פחם ורהט.

12.10 מחוז ירושלים הפדרלי

מחוז ירושלים יורחב ויכלול אוכלוסייה של 1.275 מיליון איש, עם איזון של כ-50% יהודים וכ-50% פלסטינים.

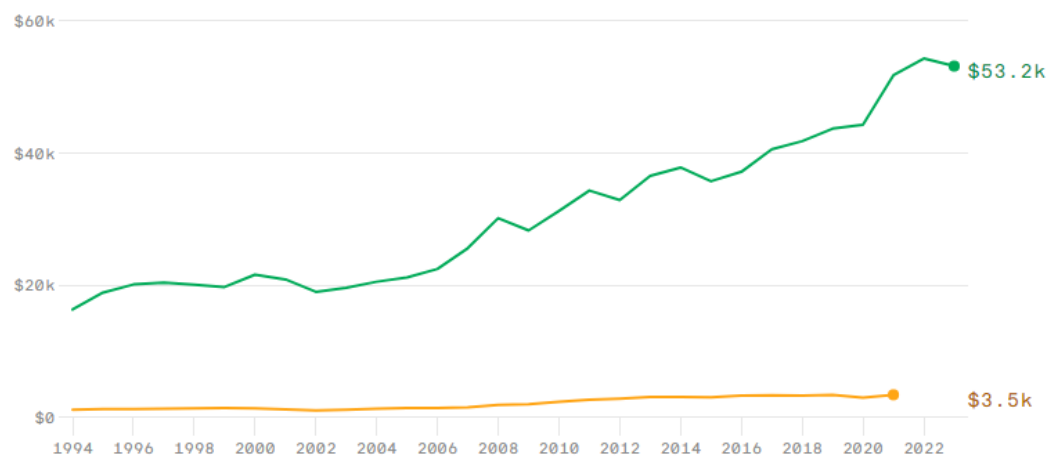

13 - כלכלת האיחוד

הסכסוך פגע קשות בפעילות הכלכלית וביצירת מקומות עבודה בפלסטין. סגרים, מגבלות תנועה ואמצעי ביטחון שהטילה ישראל שיבשו את שרשראות האספקה, הגבילו גישה לשווקים, וריפו את ידי המשקיעים הזרים. הכלכלה הפלסטינית כיום נחשבת לחלשה פי 15 מזו של ישראל במונחי תוצר לנפש, שכן היא לא נהנתה מההצלחה הכלכלית שישראל חוותה בשלושים השנים האחרונות.

GDP per capita in Israel and the West Bank and Gaza

Annually; 1994–2023

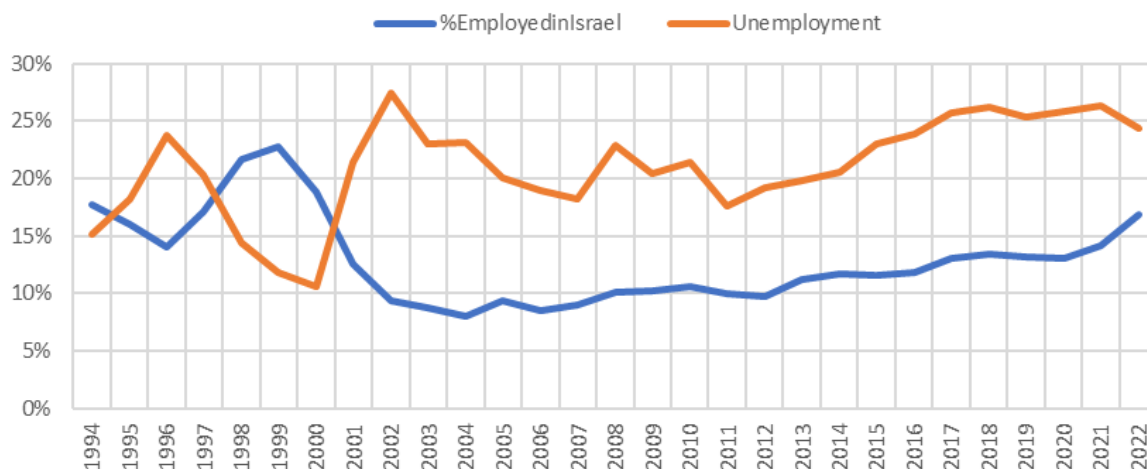

Note: West Bank and Gaza GDP data is unavailable for 2022 and 2023; Data: IMF; Chart: Axios Visuals

איור 25

בנוסף, הכלכלה הפלסטינית תלויה במידה רבה בשוק הישראלי למוצרים, שירותים והזדמנויות תעסוקה. רווחתם של פלסטינים רבים תלויה ביכולתם לעבוד בישראל. לפי נתוני הבנק העולמי, כ-200,000 פלסטינים מחזיקים בהיתרי עבודה בישראל, מספר המייצג כ-15% מכוח העבודה הפלסטיני. בשנים האחרונות נצפתה קורלציה שלילית (-0.49) בין שיעור הפלסטינים המועסקים בישראל לבין שיעור האבטלה הפלסטיני. עובדים אלו מרוויחים שכר גבוה משמעותית בישראל לעומת האפשרויות העומדות בפניהם בפלסטין, מה שתורם תרומה משמעותית להכנסת משפחותיהם.

Share of Palestinians Employed in Israel of all employed Palestinians and Unemployment Rate in Palestine

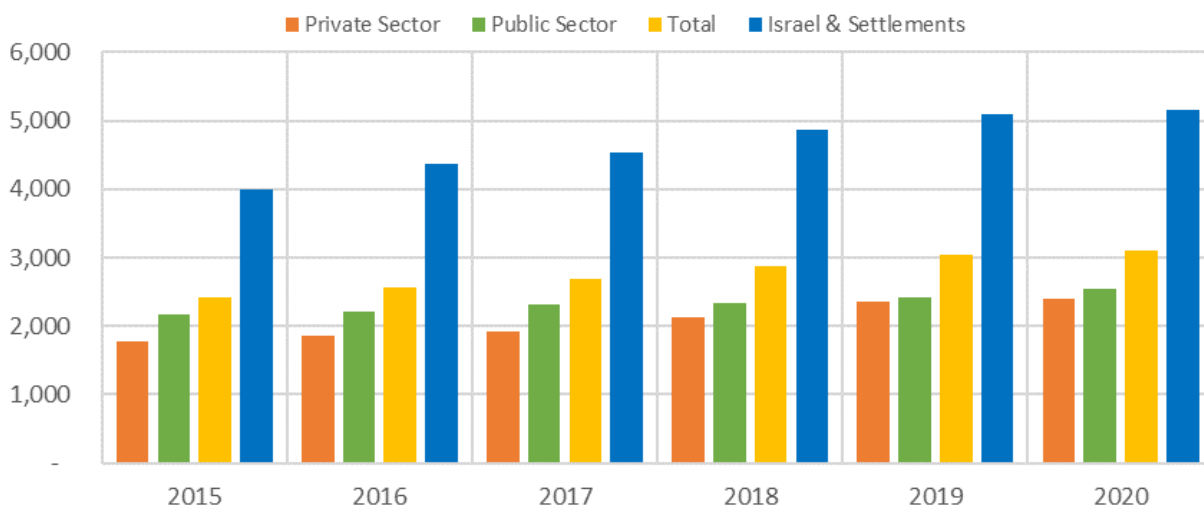

איור 26 Source: PCBS

בשל פערי השכר הגדולים בין האזורים, עובדים פלסטינים המועסקים בישראל משתכרים שכר גבוה בהרבה מאלה העובדים במגזר הציבורי או הפרטי בפלסטין. בשנת 2020, השכר החודשי הממוצע של פלסטינים מהגדה המערבית שעבדו בישראל עמד על 5,158 ש"ח, בהשוואה ל-2,546 ש"ח במגזר הציבורי ו-2,396 ש"ח במגזר הפרטי.

איחוד הכלכלות ויצירת שוק עבודה משותף מציבים הזדמנות עבור הפלסטינים לגישה רחבה יותר לתעסוקה, למימוש יכולותיהם הכלכליות ולהעלאת איכות חייהם. מיצוי הפוטנציאל הכלכלי יהיה לתועלת הן לפלסטינים והן לחלקים היהודיים של האיחוד.

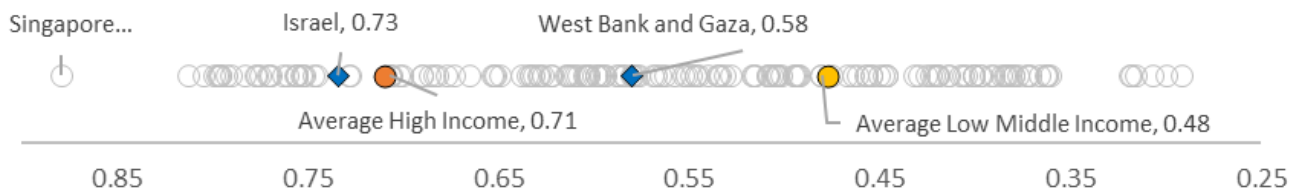
Monthly Wages in the West Bank by Sector

איור 27 Source: PCBS, Daily wages multiplied by 20

ההון האנושי בגדה המערבית ובעזה אינו מנוצל במלואו, על אף שלפלסטין מדד הון אנושי (HCI) גבוה בהשוואה למדינות בעלות הכנסה נמוכה-בינונית. מדד ה-HCI של פלסטין עומד על 0.58, גבוה מהממוצע של מדינות באותה רמת הכנסה (0.48). ציון HCI גבוה יחסית מעיד על רמת חינוך ובריאות גבוהה בהשוואה לאוכלוסיות עם רמות הכנסה דומות. בשנים האחרונות נרשמה עלייה עקבית בשיעור הפלסטינים מהגדה המערבית בעלי תואר ראשון או יותר, במיוחד בקרב נשים.

Human Capital Index in Israel and Palestine (West Bank and Gaza)

איור 28 - הבנק העולמי, פרויקט ההון האנושי, "סקירה על ההון האנושי בגדה המערבית ועזה", אוקטובר 2022

לאור דירוגם הגבוה של תושבי הגדה המערבית ועזה במדד ההון האנושי של הבנק העולמי, ובשל הקרבה למרכזים כלכליים משמעותיים בישראל, אנו מצפים שהסרת מגבלות ושיתוף פעולה כלכלי יביאו לגידול משמעותי בהכנסות משקי הבית הפלסטיניים. בתוך שנים ספורות, הם אמורים להגיע לרמת רווחה כלכלית משמעותית במסגרת תהליך של צמצום פערים בין כל תושבי ישראל-פלסטין.

ארץ ישראל-פלסטין התברכה בעושר רב, והמשאב היקר ביותר שלה הוא תושביה – מסורים לשלום, שואפים לפתח את הארץ ולחיות ברווחה. מתוך הכרה בחשיבות מתן הזדמנויות שוות לפיתוח אנושי ובתרומה לפיתוח הארץ לכל תושביה, אנו מבססים את המדיניות הכלכלית על עקרון הפדרליזם הכלכלי.

בהתבסס על עקרון הפדרליזם הכלכלי, הממשלה הפדרלית תראה בפיתוח כלכלי שוויוני את מטרתה המרכזית. לשם כך, הממשלה הפדרלית תשאף למצות את מלוא הפוטנציאל של המדינות המרכיבות את האיחוד, כמו גם לקדם מדיניות פדרלית כוללת. הממשלה הפדרלית תהיה פתוחה לשיתוף פעולה כלכלי עם מדינות אחרות וארגונים בינלאומיים. איננו רואים בפיתוח הכלכלי פתרון לכל הבעיות, אך אנו מאמינים שהוא ממלא תפקיד מכריע בטיפול חיים של כבוד ורווחה ומהווה מרכיב מרכזי בדרך לשלום.

13.1 הפדרליזם הכלכלי ישמש כעקרון המנחה של האיחוד, תוך שילוב מערכת פיסקלית רב-שכבתית.

- **שכבה ראשונה:** ברמה הפדרלית – מערכת מיסוי והוצאה פדרלית.
- **שכבה שנייה:** ברמת המדינות – מערכות מיסוי והוצאה נפרדות למדינת ישראל ולמדינת פלסטין.
- **שכבה שלישית:** ברמת המחוזות – מערכות מיסוי והוצאה נפרדות עבור מחוזות ישראלים ופלסטיניים.

מערכת פיסקלית של האיחוד

- **פדרלי – שכבה 1**
 - מערכת מיסוי והוצאה פדרלית
- **מדינתי – שכבה 2**
 - מערכת מיסוי והוצאה של מדינת ישראל
 - מערכת מיסוי והוצאה של מדינת פלסטין
- **מחוזי – שכבה 3**
 - מערכת מיסוי והוצאה של המחוזות בישראל
 - מערכת מיסוי והוצאה של המחוזות בפלסטין

הממשלה הפדרלית תגבה מסים מכל יחיד וישות משפטית המתגוררים בשטח האיחוד. הוצאות תקציב אלו ינוהלו בהתאם לחוק התקציב הפדרלי, שייקבע על ידי הפרלמנט הפדרלי.

כל אחת מהמערכות הפיסקליות המקומיות (שכבות שניים ושלוש) תגבה מסים מהיחידים והגופים המשפטיים המתגוררים בישראל או בפלסטין ובמחוזותיהם. ההוצאה של תקבולי המסים הללו תתבצע על פי חוקי הממשל המקומי ובהתאם להגבלות התקציביות שתקבע הממשלה הפדרלית.

13.2 כלכלת האיחוד תהיה כלכלת שוק משותפת עם מכס חיצוני משותף.

במסגרת השוק המשותף, מדינות ישראל ופלסטין יאפשרו סחר חופשי ותנועה חופשית של כוח עבודה והון ביניהן. תהיה מטבע אחיד וריבית אחידה אשר ינוהלו על ידי הבנק הפדרלי של ישראל-פלסטין, כאשר המטבע הרשמי יהיה "השקל החדש של ישראל-פלסטין".

13.3 לכל אחת משתי המדינות תהיה הזכות לקבוע שיעורי מס ומדיניות רגולטורית שונים, אך המטרה תהיה ליצור התאמה מרבית בין הרגולציות כדי לאפשר תנועה חופשית של סחורות ושירותים. יהיו מיסים פדרליים בנוסף למיסים המדינתיים והמחוזיים. שיעורי המס עשויים להשתנות מאזור לאזור על מנת לאפשר לאזורים מתפתחים במדינת פלסטין להתחרות עם האזורים הכלכליים המפותחים יותר בישראל.

13.4 יצירת מחוזות כלכליים פדרליים תעודד השקעות זרות בישראל-פלסטין, תוך הקמת אזורים בעלי מיסוי נמוך שינוהלו ברמה הפדרלית.

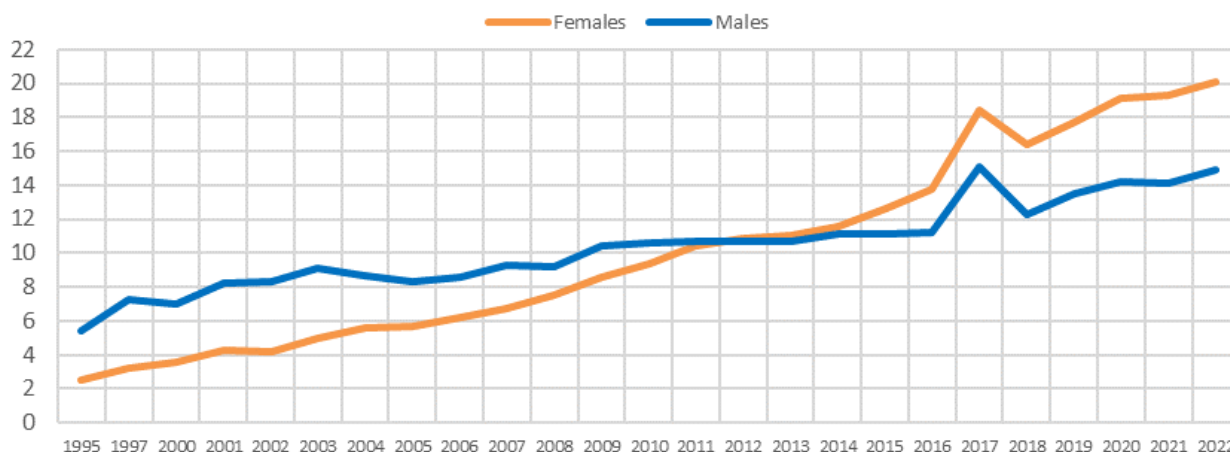
13.5 תוכניות הביטחון הסוציאלי של ישראל ופלסטין, המקבילות לתוכנית הביטחון הלאומי בארה"ב, וכן תוכניות הבריאות הציבוריות הלאומיות של שתי המדינות, יאוחדו וינוהלו באופן פדרלי, כך שכל תושבי שתי המדינות יקבלו שירותי בריאות ורווחה באיכות שווה.

13.6 הממשלה הפדרלית תקים סוכנות פיתוח פדרלית אשר תממן פרויקטים במדינות השונות ותעודד התכנסות כלכלית בין שתי הכלכלות. סוכנות זו תסייע בתיאום סיוע חוץ לצורך מימון פרויקטים של תיעוש, יצירת מקומות עבודה, פיתוח כלכלי והשקעה בהון האנושי.

13.7 יש צורך בהשקעה מסיבית במערכת החינוך הפלסטינית, כך שרמת החינוך בפלסטין תעלה ותשווה לזו שבישראל, תוך חתירה להישגים דומים. בישראל, למשל, כ-24% מהסטודנטים מסיימים תואר ממוסד להשכלה גבוהה.

הכלכלה הישראלית נשלטת על ידי חברות הייטק, כאשר לישראל יש את מספר הסטארטאפים לנפש הגבוה בעולם – מעל 6,000 סטארטאפים פעילים – וכן את ההוצאה השנייה בגובהה בעולם על מחקר ופיתוח לנפש. שילוב פלסטינים באוניברסיטאות ישראליות, יחד עם השקעה משמעותית במערכת החינוך הפלסטינית, יאפשר להם לממש את יתרונות הקרבה הגיאוגרפית והשתלבותם בכלכלה הישראלית.

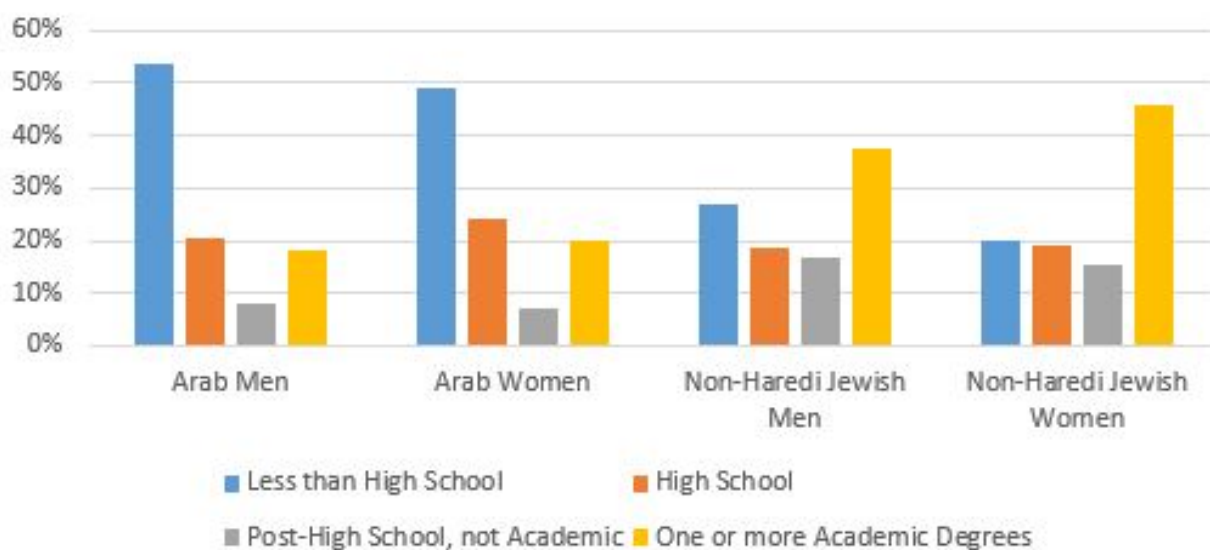
Education Attainment of BA and above, West Bank [%]

איור 29

הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה (PCBS)

Education Levels by Population Group Ages 25-64, 2016

איור 30

רמות ההשכלה במדינת ישראל – הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (CBS)

13.8 יש צורך משמעותי בפיתוח תעשייתי הן בפלסטין והן בפריפריה הישראלית.

אנו מכירים בכך שלישראל יש מאפיינים של "כלכלה כפולה" – מצד אחד, סקטור ההייטק באזור תל אביב הוא מתקדם ונחשב לאחד מהחזקים בעולם, מה שהופך את ישראל לאחת הכלכלות החזקות באסיה. מצד שני, הסקטור התעשייתי והיצרני שלה חלש יחסית, מה שמשאיר את אזורי הפריפריה פחות מפותחים.

לישראל יש אחת מרמות אי-השוויון הגבוהות ביותר מבין מדינות ה-OECD בשל הפערים הכלכליים בין תל אביב לבין הפריפריה בצפון ובדרום. זהו אתגר משמעותי במסגרת האיחוד, שכן עובדים פלסטינים בשכר נמוך יוכלו להתחרות בכוח העבודה הישראלי בענפי התעשייה החלשים ממילא.

13.9 הפתרונות המוצעים הם:

- 13.9.1 שילוב סיוע חוץ והשקעות לפיתוח מגזר הייצור בפלסטין ובאזורי הפריפריה בישראל, בתיאום עם סוכנות הפיתוח הפדרלית.
- 13.9.2 השקעה בהשכלה ובהון האנושי, כך שייוצר שילוב של אוכלוסיות חדשות במגזר ההייטק.
- 13.9.3 תוכניות רווחה ארוכות טווח למיגור העוני וצמצום הפערים החברתיים.
- 13.9.4 מחויבות הממשלה הפדרלית לשיפור התשתיות ברחבי האיחוד, על מנת לעודד תנועה חופשית של אנשים וסחורות ולתמוך בצמיחה כלכלית.

13.10 בטווח הארוך, צפויה צמיחה כלכלית משמעותית בכל מגזרי הכלכלה של ישראל-פלסטין, לצד שיפור ברמת החיים ובתוחלת החיים, בעיקר בקרב האוכלוסייה הפלסטינית. אחד האתגרים המרכזיים הצפויים הוא מחסום השפה. לכן, במסגרת פיתוח השוק המשותף של ישראל-פלסטין, מומלץ מאוד שעברית וערבית יילמדו באופן הדדי על ידי שני העמים.

13.11 האיחוד יהיה פתוח למסחר ולשיתוף פעולה כלכלי עם כל מדינות העולם.

כישות הנמצאת בצומת של שלוש יבשות ומאחדת מאפיינים מזרחיים ומערביים, אנו שואפים לשמש כ"גשר" בין מזרח ומערב, לטובת אזרחינו ולקידום שינוי חיובי ברחבי האזור.

13.12 אנו קוראים לכל המדינות בעולם לשיתוף פעולה, סחר והכרה בחשיבות השגשוג הכלכלי של הארץ הקדושה לשלוש הדתות, ולסייע ביצירת עתיד טוב יותר עבור העמים שסבלו ממאה שנות סכסוך. אנו מאמינים שישראל-פלסטין משגשגת תביא לשינויים חיוביים משמעותיים ותשמש השראה ליכולת האנושית להתגבר על עימותים ולהפכם לשיתוף פעולה הדדי וכבוד הדדי.

14 - ביטחון באיחוד

14.1 שלושה כוחות שיטור מרכזיים: ישראלי, פלסטיני ופדרלי

באיחוד יפעלו שלושה כוחות משטרה עיקריים: משטרת ישראל, משטרת פלסטין ומשטרת האיחוד.

- **משטרת ישראל** תאכוף את חוקי מדינת ישראל בתוך גבולותיה.
- **משטרת פלסטין** תאכוף את חוקי מדינת פלסטין בתוך גבולותיה.
- **משטרת האיחוד** תאכוף את חוקי האיחוד בשטחי שתי המדינות ותהיה בעלת סמכות שיפוטית חוצה-מדינות.

14.2 חלוקה למחוזות משטריים מקומיים וליחידות מדיניות

משטרת ישראל ומשטרת פלסטין יפעלו כל אחת במתכונת של מחוזות שיטור מקומיים, כאשר כל מחוז יאויש על ידי שוטרים בני המקום. כך תוכל כל אוכלוסייה לפקח על עצמה ולאכוף תקנות מקומיות בהתאם לצורכיה. בנוסף, בכל מדינה תפעל משטרת מדינה מרכזית שתהיה אחראית על אכיפת חוקי המדינה כולה.

14.3 מחוז פדרלי בירושלים: עיר הבירה של האיחוד

ירושלים תשמש כעיר הבירה של האיחוד ותנהל על ידי שילוב של משטרת האיחוד ומשטרות המדינות.

- מחוז ירושלים הפדרלי יורכב מרובעים ישראליים, פלסטיניים ופדרליים.
- **משטרת מדינת ישראל** תהיה בעלת סמכות ברובעים הישראליים.
- **משטרת מדינת פלסטין** תהיה בעלת סמכות ברובעים הפלסטיניים.
- **משטרת האיחוד** תהיה בעלת סמכות בכל רחבי מחוז ירושלים וכן תהיה לה סמכות בלעדית ברובע האגן הקדוש, הכולל את המקומות הקדושים.

14.4 נוכחות צבאית ישראלית בפלסטין תחת מגבלות מחמירות

ישראל תוכל להמשיך להחזיק ולפתח את צה"ל ואף לשמור על נוכחות מוגבלת בשטח פלסטין, בתנאים נוקשים:

- **חיילי צה"ל לא יורשו ליצור כל אינטראקציה עם אזרחים פלסטינים ללא אישור מהממשלה הפלסטינית.**
- **במקרים החריגים בהם תאושר פעילות צבאית ישראלית בשטח פלסטין, חיילי צה"ל יחויבו ללבוש מצלמות גוף, והחומר המצולם יהיה נתון לביקורת ועדת ביקורת צבאית מיוחדת של האיחוד.**
- **כל פגיעה בזכויות של אזרח פלסטיני מצד חייל צה"ל תיענש בחומרה, תוך תוספת ענישה בשל ההשלכות הפוליטיות של נוכחות צה"ל בפלסטין.**
- **אפס סובלנות לאליומות מצד חיילי צה"ל כלפי פלסטינים – האינטראקציה ביניהם תוגבל למינימום ההכרחי בלבד.**

14.5 שילוב הדרגתי של צה"ל בתוך האיחוד בשלושה שלבים

שלב ראשון: שמירת הסטטוס-קוו עם פיקוח פלסטיני

- ישראל תורשה להחזיק את כוחותיה הצבאיים הקיימים בשטח פלסטין, אך **תשלם דמי שכירות לפלסטין על השימוש בשטח.**
- **לפלסטין ולאיחוד תהיה נציגות במועצת הביטחון של מדינת ישראל** על מנת להבטיח פיקוח הדדי על פעילות צבאית.

שלב שני: מימון פלסטיני והגבלת הפעולות הצבאיות

- **מדינת פלסטין תחויב לממן אחוז מוגדר מהתמ"ג שלה לטובת צה"ל** בתמורה להגנה ביטחונית בינלאומית של האיחוד.
- בתקופה זו, **האיחוד יפקח על צה"ל באופן ישיר.**
- **צה"ל לא יורשה לצאת למבצע צבאי מחוץ לאיחוד אלא באישור הפרלמנט של האיחוד**, אלא אם מדובר בפעולה הגנתית מידית.
- **פעולה צבאית מחוץ לשטח האיחוד שתימשך מעל 48 שעות תחייב אישור רשמי מהאיחוד.**
- **כל הפרה של תנאים אלו תיחשב להפרה חמורה של הסכם האיחוד.**
- **חריג יחיד:** ישראל שומרת על זכות ההגנה העצמית במקרה של התקפה ישירה עליה או על האיחוד מצד מדינה אחרת.

14.7 שילוב פלסטינים בשירות הצבאי של צה"ל

- במהלך השלב השני, **צה"ל יתחיל לגייס אזרחים פלסטינים** במספר מוסכם מראש לשירות צבאי.
- מעבר מהשלב הראשון לשני ידרוש, בין היתר, **חתימת הסכמי שלום עם כל שכנות האיחוד, כולל לבנון, סוריה וערב הסעודית, וכן משאל עם כלל-מדינתי בישראל ובפלסטין.**

14.8 שלב שלישי ואחרון: מיזוג מלא של צה"ל לכוח הגנה פדרלי

- בשלב זה, **צה"ל יתמזג לחלוטין לתוך צבא האיחוד תחת השם "כוח ההגנה של ישראל-פלסטין" (IPDF).**
- מועצת הביטחון הצבאית של האיחוד **תורכב מנציגים של האיחוד ושל מדינות ישראל ופלסטין.**
- מעבר לשלב הסופי יותנה, בין היתר, **בחתירת הסכמי שלום עם כל המדינות העוינות לשעבר, כולל עיראק, איראן, פקיסטן, אפגניסטן ותימן, וכן משאל עם נוסף בשתי המדינות.**

15 - הסכם ביניים מחודש לחמש שנים

ההסכם המפורט במסמך זה יכול להתחיל להיות מיושם תחילה כהסכם ביניים מחודש, או כשדרוג להסכם הביניים הקיים שנמצא כעת בשנתו ה-29. הסכם הביניים בגדה המערבית וברצועת עזה, שנחתם בספטמבר 1995 על ידי יאסר ערפאת ויצחק רבין, נועד להימשך חמש שנים ולהוביל לפתרון שתי המדינות, אשר טרם התממש.

הפעם, עם זאת, על הצדדים לקבל תחילה את מסגרת הפתרון הכללית המוצגת במסמך זה, כבסיס מוסכם לתוצאה בסוף חמש השנים. הצדדים רשאים גם להסכים על יישום מלא של ההסכם המפורט במסמך זה עוד לפני תום חמש השנים, ובמקרה כזה, ההסכם המלא יחליף את ההסכם הביניים המחודש.

כמו כן, על הצדדים להסכים מראש כי הסכם זה יוביל לפתרון קבוע של הסכסוך ולסיום כל התביעות ביניהם. כל הסיעות והמפלגות שייקחו חלק בהסכם ובתהליך הפוליטי בישראל ובפלסטין יהיו מחויבות לקבל את עקרונות ההסכם הביניים המחודש.

15.1 ההסכם המחודש יכלול את הסעיפים הבאים:

15.1.1 ישראל תתחייב שלא לבנות התנחלויות חדשות בגדה המערבית או במזרח ירושלים במהלך תקופת ההסכם הביניים.

15.1.2 כל הבנייה במזרח ירושלים ובאזור C של הגדה המערבית תיקבע מראש בהסכמה בין שני הצדדים על בסיס שנתי. נוסחה מוסכמת תיקח בחשבון את הגידול הטבעי של האוכלוסיות הישראליות והפלסטיניות באזור זה, ותאפשר הקצאת יחידות דיור נוספות בהתאם לשיעור אחיד לכל תושב בשתי האוכלוסיות.

- 15.1.3** אזורי A ו-B ימוזגו פוליטית ויועברו לשליטה מלאה של הרשות הפלסטינית במהלך תקופת הסכם הביניים, כאשר כל השטחים שבשליטת הרשות יוגדרו מכאן ואילך כ"אזור A".
- 15.1.4** בתחילת ההסכם, אזורים מסוימים בתוך אזור C, אשר קיימת הסכמה מראש לאיזה מהמדינות הם יוקצו בסוף התהליך, יוכלו להתחיל בתהליך המעבר שלהם במהלך חמש שנות הסכם הביניים.
- 15.1.5** רשימת האזורים שסוכם עליהם תפורסם בפומבי, כך שהציבור הישראלי, הפלסטיני והקהילה הבינלאומית יוכלו להיות מודעים לשטחים שסוכם עליהם ולאזורים שנותרו במחלוקת במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.6** אזורי C באזור C ללא אוכלוסייה ישראלית אשר סוכם שיועברו למדינת פלסטין כחלק מהמחוזות הפלסטיניים וללא צורך ביטחוני להישאר תחת אזור C, יועברו לרשות הפלסטינית (אזור A) במהלך תקופת ההסכם.
- 15.1.7** אזורי C באזור C שסוכם שיוקצו למדינת ישראל יועברו לשליטתה במהלך תקופת ההסכם.
- 15.1.8** אזורי C באזור C שסוכם שיוקצו למדינת פלסטין בתוך המחוז האוטונומי היהודי-ישראלי, יוכלו להתחיל בתהליך ההתארגנות כמחוז אוטונומי יהודי-ישראלי תחת המנהל האזרחי הישראלי במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.9** אזורי במדינת ישראל שסוכם שיוקצו למדינת פלסטין במסגרת התאמות גבול מינוריות, יועברו לרשות הפלסטינית (אזור A) במהלך תקופת הסכם הביניים, כאשר הדבר יתאפשר.
- 15.1.10** פלסטין תחתום באופן רשמי על אמנת ז'נבה הרביעית ותוותר על הזכות להתנגדות מזוינת נגד נוכחות צבאית ישראלית בגדה המערבית או בכל שטח פלסטיני אחר במהלך תקופת ההסכם.
- 15.1.11** ההסכם יכלול עקרון שלפיו נוכחות צה"ל באזור C במהלך תקופת הסכם הביניים, ולאחריו במידת הצורך, נועדה להגן הן על האוכלוסייה הישראלית והן על הפלסטינית, וכן לספק ביטחון לאזור כולו.
- 15.1.12** קציני צה"ל יחויבו ללבוש מצלמות גוף בעת אינטראקציה עם האוכלוסייה האזרחית, ותוקם ועדה אזרחית משותפת לישראלים ופלסטינים שתבחן תלונות בנוגע להתנהלות צה"ל מול אזרחים בגדה המערבית.
- 15.1.13** הרשות הפלסטינית תסכים כי כוחות הביטחון שלה באזור A יספקו ביטחון הן לאוכלוסייה הפלסטינית והן לישראלים השוהים באזור זה, וכן יבטיחו יציבות אזורית.
- 15.1.14** אישורי כניסה לישראלים לאזור A יינתנו בהתאם לשיקול דעתה של הרשות הפלסטינית. ישראלים שלא יהוו איום סביר על האוכלוסייה הפלסטינית יקבלו אישורים אלו לפי הצורך במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.15** אישורי כניסה לפלסטינים לישראל יינתנו בהתאם לשיקול דעתה של מדינת ישראל. פלסטינים שלא יהוו איום סביר על האוכלוסייה הישראלית יקבלו אישורים אלו לפי הצורך במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.16** במהלך תקופת ההסכם, פלסטינים יורשו להשתמש בנמל התעופה בן גוריון לצורך נסיעה אל פלסטין וממנה.
- 15.1.17** פלסטינים יורשו לערוך בחירות לרשות הפלסטינית במזרח ירושלים במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.18** ישראל ופלסטין יחלו בתהליך להקמת כוח משטרה פדרלי משותף שייקח על עצמו את רוב משימות הביטחון באזור C במהלך תקופת הסכם הביניים.
- 15.1.19** הרשות הפלסטינית תבצע רפורמה במערכת הרווחה שלה כך שתעמוד בדרישות החוק הישראלי והאמריקאי בנוגע למניעת מימון טרור.
- 15.1.20** ישראל, ארצות הברית ושותפים נוספים יסייעו במימון צורכי הרווחה של הרשות הפלסטינית במהלך תקופת הסכם הביניים.

16 - פליטים ופיצויים

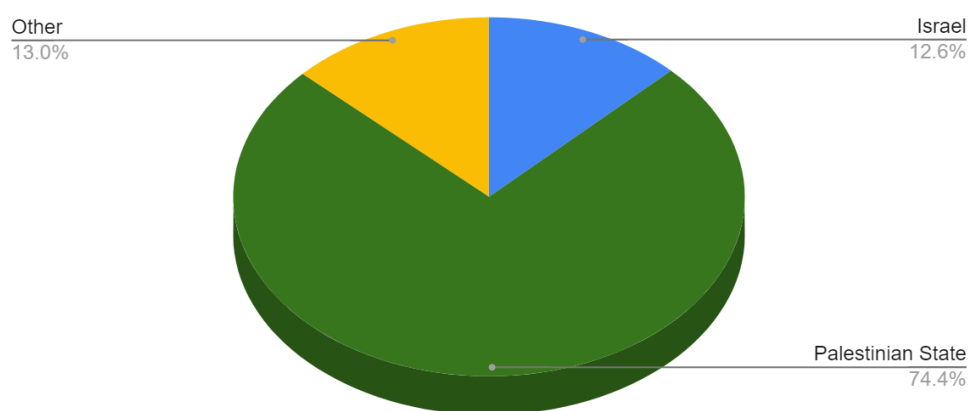
לפליטים הפלסטינים יש הגדרות שונות, אך במסגרת הסכם זה אנו מתמקדים באלו שלא התיישבו במדינה כלשהי אלא חיים ב"מחנות פליטים", בפרט בפלסטין, ירדן, סוריה, לבנון ועיראק. כל הפליטים הפלסטינים בפלסטין יקבלו אזרחות פלסטינית באופן אוטומטי כחלק מהסכם זה. פליטים פלסטינים המתגוררים במחנות פליטים בירדן, סוריה, לבנון ועיראק ואינם בעלי אזרחות, המוערכים בכ-750,000 איש, וכן ילדיהם שיוולדו במהלך יישום ההסכם, יקבלו זכות שיבה שתיושם בתוך חמש השנים הראשונות להסכם.

בנוסף לפליטים הפלסטינים החיים במחנות פליטים, קיימים פלסטינים רבים ברחבי העולם שאין להם אזרחות של אף מדינה וחיים כתושבים בלבד, בעיקר אלו השוהים בערב הסעודית ואלו שחיו בסוריה ולבנון אך עזבו כדי לבקש מקלט במדינות אחרות. פלסטינים אלו יקבלו עדיפות, לאחר אלו החיים במחנות פליטים, בהגירה לפלסטין אם יבחרו בכך, וכן יקבלו עדיפות לקבלת אפשרויות במדינות שלישיות התומכות בהסכם.

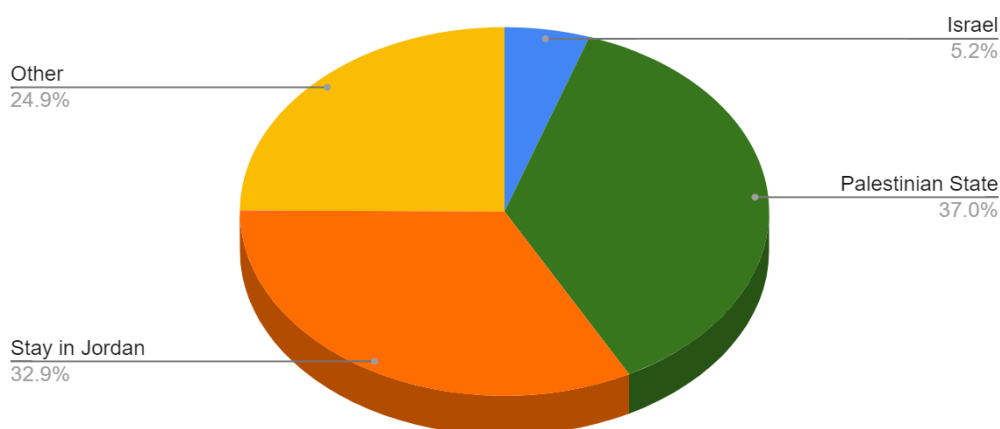
בשנת 2003 נערכה סדרת סקרים בגדה המערבית, עזה, ירדן ולבנון, שבהם נשאלו 4,506 פליטים פלסטינים היכן הם היו רוצים להתגורר במקרה של הסכם על פתרון שתי המדינות:

- **בגדה המערבית ובעזה**, 12.6% מהנשאלים אמרו שהם היו רוצים לעבור לישראל ולקבל אזרחות, 74.4% העדיפו להישאר במדינה הפלסטינית, והשאר לא הביעו העדפה.
- **בירדן**, 5.2% אמרו שהם היו רוצים לעבור לישראל ולקבל אזרחות, 37% העדיפו לעבור למדינה הפלסטינית, 32.9% העדיפו להישאר בירדן, והשאר לא הביעו העדפה.
- **בלבנון**, 23.2% אמרו שהם היו רוצים לעבור לישראל ולקבל אזרחות, 39.1% העדיפו לעבור למדינה הפלסטינית, 11% העדיפו להישאר בלבנון, והשאר לא הביעו העדפה.

Palestinian Refugees in West Bank and Gaza polling in 2003

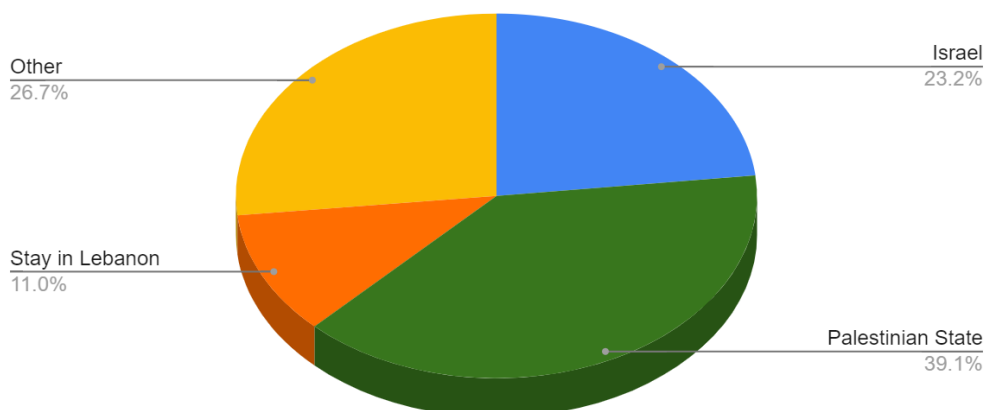

Palestinian Refugees in Jordan polling in 2003

איור 32

Palestinian Refugees in Lebanon polling in 2003

איור 33

נתונים אלה מצביעים על כך שרוב הפליטים הפלסטינים היו מעדיפים לחיות במדינה הפלסטינית, עם מיעוט המעדיף לעבור לישראל ולקבל אזרחות, וכן על נתח לא מבוטל המעדיף להישאר היכן שהוא נמצא. לכן, אנו מציעים להעניק לפליטים הפלסטינים מגוון אפשרויות.

זכות השיבה לפלסטינים תינתן בשני אופנים עיקריים. ראשית, באמצעות ההסכם שתואר לעיל שיאפשר שיבה של מספר מוסכם של פליטים פלסטינים למדינת ישראל עם אזרחות ישראלית, בתמורה למספר שווה של ישראלים שיוכלו להתגורר בפלסטין עם אזרחות פלסטינית. שנית, באמצעות מדיניות ההגירה השנתית הכללית שתוארה לעיל, שתאפשר הגירה לפלסטין לכל הפלסטינים עם מכסה שנתית, יחד עם הזכות של אזרחים פלסטינים למעמד תושבות במדינת ישראל. בנוסף, ויזות ביקור לפלסטינים המתגוררים מחוץ לאיחוד יינתנו לפי בקשה.

16.1 יוקם "מועצת יישוב פליטים" שתנהל את יישום זכות השיבה. המועצה תהיה מופקדת על שמירה על זכויות הפליטים, תוך הימנעות ממשבר כלכלי עקב גידול חד בשוק העבודה בפלסטין. לכל פליט יוענק שימוע אישי (או משפחתי), שבו יוצגו בפניו אפשרויות מגורים.

16.2 מספר מוסכם של פליטים פלסטינים מחו"ל, אנו מציעים 250,000, יקבלו אזרחות כפולה – ישראלית ופלסטינית – ואת הזכות המיידית להתגורר בישראל. כישראלים, הם ייהנו מכל הזכויות של אזרחי ישראל. פלסטין, מצידה, תסכים להעניק אזרחות פלסטינית למספר שווה של יהודים ישראלים, כולל מתנחלים ישראלים שיבחרו להישאר בפלסטין (המוערכים כיום בכ-220,000) כחלק מהסכם זה.

16.3 בנוסף, בשיעור של כ-100,000 איש בשנה במשך חמש השנים הראשונות, ולאחר מכן 70,000 איש מדי שנה, פליטים פלסטינים יוכלו להגר לפלסטין ולקבל אזרחות פלסטינית ואזרחות האיחוד. פליטים פלסטינים שיעדיפו לעבור למדינה שלישית או להישאר במקום מושבם הנוכחי יוכלו לעשות זאת בהתאם להסכם. כתוצאה מהסכם זה, בתוך חמש שנים ניתן יהיה לפרק את כל מחנות הפליטים בסוריה, לבנון, ירדן ועיראק או להסב אותם לאזורי מגורים רגילים, ו-UNRWA (סוכנות האו"ם לפליטים פלסטינים) תפורק.

16.4 מדינות שלישיות התומכות בהסכם, כגון ארה"ב, קנדה, בריטניה ואוסטרליה, יספקו אזרחות למספר מוגבל של פליטים פלסטינים, וכן יציעו הזדמנויות חינוכיות, כולל מלגות אוניברסיטאיות, לפליטים פלסטינים רבים.

16.5 פלסטינים החיים במדינות שבהן אין להם אזרחות אך מעדיפים להישאר בהן, יקבלו סיוע בהשגת מעמד חוקי ואזרחות במדינות אלו, תוך שיתוף פעולה מצד האיחוד עם מדינות אלו. האיחוד יעבוד לסייע לפליטים פלסטינים חסרי מדינה החיים במדינות האזור כמו לבנון, סוריה, עיראק, ירדן, מצרים וערב הסעודית ויבטיח להם איכות חיים מכובדת.

16.6 כל הפלסטינים, פליטים או לא, יהיו זכאים לשוב לפלסטין ולקבל אזרחות פלסטינית ואזרחות האיחוד במסגרת תוכנית ההגירה השוטפת, שתמשך בקצב של לפחות 70,000 איש בשנה.

16.7 כמחווה של פיוס, מדינת ישראל תשקם מספר סמלי של כפרים פלסטיניים ערביים שהתפנו לפני 1948 בשטח ישראל, ותאפשר לפליטים או לצאצאיהם להגשים את חלום השיבה לאזור בתיהם ההיסטוריים. מספר הכפרים שישוקמו ינוע בין 20 ל-40, עם קיבולת ראשונית של כ-2,000 איש לכל כפר, ויכולת התפתחות עם הזמן. מיקומם ייקבע על פי סקר בקרב 250,000 הפלסטינים שיבחרו לעבור לישראל במסגרת ההסכם. בנוסף, תוצב אנדרטה באתר כל כפר פלסטיני שהתפנה לפני 1948.

16.8 אזורים המוגדרים כמחנות פליטים בפלסטין שבהם ימשיכו להתגורר פלסטינים יעברו שיפוץ לשיפור תשתיות, דיור ושירותים, כדי להגיע לרמה דומה לזו של ערים ושכונות אחרות בפלסטין.

16.9 זכויות קרקע יישמרו באמצעות הקמת "מועצת בורות קרקע ומשאבים", שתנהל בשוויון בין פלסטינים וישראלים ותהיה בפיקוח ממשלת האיחוד. המועצה תכריע בסכסוכים פרטניים על קרקעות, מים ומשאבים אחרים.

16.10 עקרונית, קרקעות ונכסים שאבדו בעקבות מלחמות 1948 או 1967, שלא נמצאים כיום בבעלות פרטית או בשימוש ציבורי, יוחזרו לבעליהם המקוריים. באזורים אחרים תינתן פיצוי כספי.

16.11 האיחוד יסייע בקבלת פיצוי ממדינות ערב והמוסלמיות שגירשו אוכלוסיות יהודיות לאחר קום מדינת ישראל, כדרישת סף לכינון יחסים עימן.

16.12 משאבי מים וגז ינוהלו על ידי האיחוד, עם פיצוי עבור בעלי הקרקע הפלסטינים והישראלים.

17 - פיוס ובניית זיכרון קולקטיבי משותף

הפיוס הוא תהליך של בניית אמון באמצעות יצירת זיכרונות קולקטיביים חיוביים חדשים והתגברות על טראומות העבר. סכסוך אינו מסתיים כאשר נפסקת האלימות, אלא מתחיל תהליך ארוך המכונה פיוס. תהליך זה מתחיל במעבר ממלחמה חמה או מצב של עימות אלים גלוי, אל "מלחמה קרה" – מצב שבו אין עוד עימות אלים גלוי, אך עדיין קיים חשש כי האלימות עלולה לשוב. אנו מתארים את הפיוס כתהליך בשלושה שלבים עוקבים: מלחמה קרה, שלום קר, ולבסוף, כך אנו מקווים, שלום חם.

בשלב מלחמה קרה, שני הצדדים פועלים תחת מה שנקרא "אמון תפעולי" – כלומר, הם מאמינים שלצד השני יש אינטרס להימנע מהחזרת האלימות, אך אינם מאמינים שהוא פועל לטובתם. זהו שלב שבו האמון הוא מותנה וחייב להיבחן באופן שוטף.

בשלב זה, שני הצדדים חייבים להיחשף לנרטיב של הצד השני, כדי להתחיל לכל הפחות להכיר את תפיסת העולם של כל צד בנוגע לסכסוך. בשלב זה, יהיה חשוב שמתווך חיצוני או גוף ממשלתי יסייע בהכוונת התהליך.

בשלב זה, כל צד ימשיך לראות בעצמו קרבן צודק ויחזיק בנרטיב מבוסס על "טראומות נבחרות" ו"תהילות נבחרות" – כלומר, רצף אירועים נבחר ופרשנותם, אותם כל צד משתמש כדי לבנות את סיפורו ההיסטורי. "טראומות נבחרות" הן אירועים בהיסטוריה של הקבוצה שבהם היא חוותה אובדן הרסני, השפלה וחוסר אונים בידי האויב. לעומת זאת, "תהילות נבחרות" הן ניצחונות מול אויב חזק וראוי.

ככל שהצדדים יתקדמו מהשלב הראשון של מלחמה קרה אל השלב הבא – שלום קר, הם יתחילו לאתגר את נקודת מבטם על הסכסוך ועל האירועים, ויפתחו "אמון מבוסס-ידע" – אמון המבוסס על "ידע בטוח לגבי הצד השני, כולל מניעיו, יכולותיו ומהימנותו". בשלב זה, כל צד יתחיל לראות את נקודת המבט של האחר ויבין כי לא כל הפעולות שביצע הצד שלו היו מוצדקות, ולא כל פעולות הצד השני היו פסולות. בשלב זה יתחיל להיווצר זיכרון קולקטיבי משותף.

בניית זיכרון קולקטיבי משותף אינה עוסקת בשכחת הזוועות או בהזנחתן, אלא בשילובן בתוך נרטיב משותף. לשם כך, קבוצות יידרשו להכיר באחריותן לעוולות שביצעו ולצאת מתפיסת הקורבנות והאשמה. זיכרון קולקטיבי משותף משקף את ההיסטוריה המשותפת של סבל במהלך הסכסוך ואת הרצון המשותף לעתיד של שלום.

במקרה של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, בניית "אמון מבוסס-ידע" תחייב את שני הצדדים להכיר בעוולות שביצעו זה כלפי זה לאורך הסכסוך ולעשות מאמצים כנים לכפר עליהן. יהיה עליהם לא רק לפתח את מידת האמון הנדרשת כדי להתנצל זה בפני זה, אלא גם להיות פגיעים דיים כדי לסלוח על העוולות שנעשו להם. יהיה עליהם גם להכיר בסבל שעבר הצד השני לאורך השנים, ולהכיר בזכותו של האחר לחיות בארץ ישראל-פלסטין ולהיות בעל אוטונומיה לאומית בה.

ישנם כמה מכשולים שיש להימנע מהם בדרך זו, ביניהם "קורבנות תחרותית" – מצב שבו כל צד מתעקש לראות את עצמו כקורבן הגדול יותר, ובכך מקטין את הנכונות להכיר בעוולות שביצע. בנוסף, קיימת סכנה של "צדק המנצחים" – נרטיב שמקודם לעיתים על ידי גורמים חיצוניים, אשר מכתיר צד אחד כ"מנצח" של הסכם השלום ובכך מצדיק את פעולותיו לעומת הצד השני.

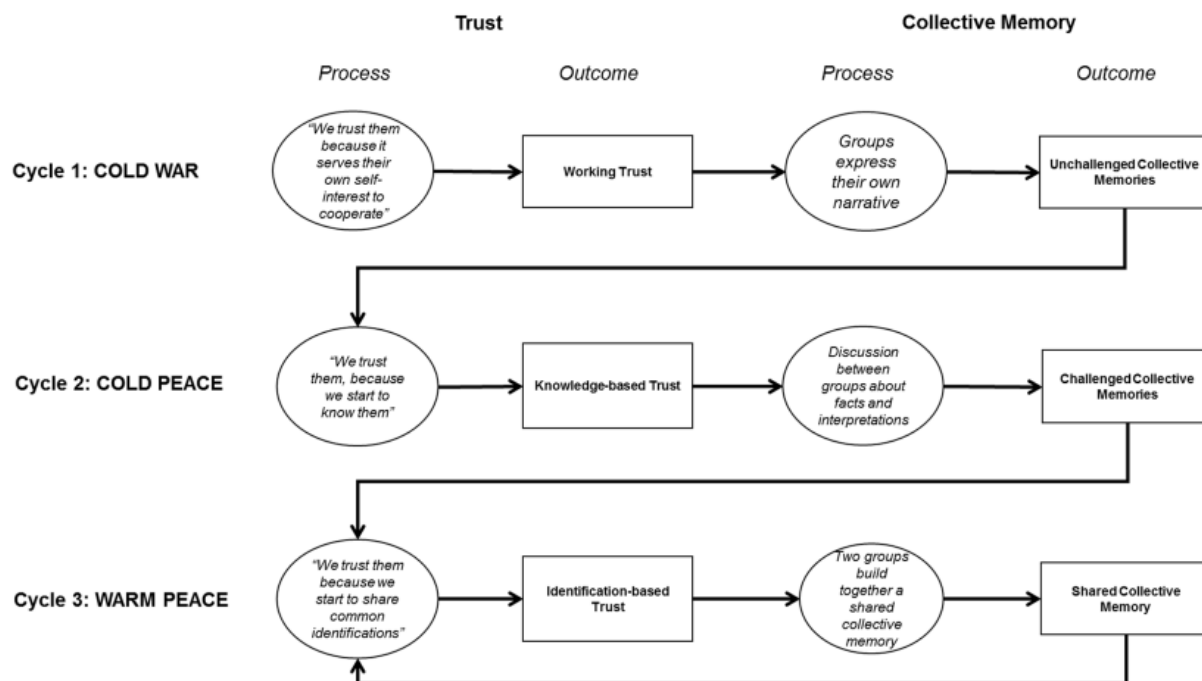
השלב האחרון של הפיוס הוא שלום חם, שאנו צופים כי יידרש זמן רב להשיגו. במעבר לשלום חם, קבוצות כבר אינן תופסות זו את זו כאיום בעתיד הנראה לעין, ויש להן ביטחון שהמחלוקות ביניהן ייפתרו בדרכים שלוות ודמוקרטיות. שלב זה אינו מתאר אוטופיה – מתחים עדיין יכולים להתקיים, אך יהיה קונצנזוס שהדרך להתמודד איתם היא בדרכי שלום.

בשלב שלום חם, אנו שואפים להשגת זיכרון קולקטיבי משותף שיש בכוחו לאחד את הקבוצות כשותפות. בעוד ש"אמון מבוסס-ידע" שנבנה בשלב השלום הקר תומך בשינוי הזיכרון הקולקטיבי, אנו מציעים כי בשלב זה מתחיל להתפתח "אמון מבוסס-זהות", שהוא רגשי ואפקטיבי יותר. אמון זה חיוני לבניית זיכרון קולקטיבי משותף, שכן הוא משפיע על זהותן של הקבוצות.

"אמון מבוסס-זהות" מתקדם מעבר להיכרות עם מניעי ויכולות הצד השני, לעבר תפיסה שהקבוצות מזהות זו עם ערכיה וצרכיה של זו. אמון עמוק זה מאפשר לבנות זיכרון קולקטיבי משותף המייצג את נרטיב שני העמים בדרך המקובלת על שניהם. שלב השלום החם מתאפיין בפנימיותו של הקשר החדש ובהטמעתו בזהות של כל קבוצה.

במקרה של הסכסוך הישראלי-פלסטיני, בניית "אמון מבוסס-זהות" תחייב הכרה מלאה בלגיטימיות של הצד השני כשותף טבעי ויליד בארץ ישראל-פלסטין וכשחקן מרכזי בעיצוב עתיד משותף. תהליך זה יתפתח עם הזמן כתוצאה מהחיים המשותפים במסגרות שיתופיות ויצירת זיכרונות חיוביים של שיתוף פעולה. ניתן גם לחזק זאת על ידי הכרה הדדית בקשר ההיסטורי של שני העמים לארץ, כפי שנדון בסעיף הבא. [הכרה הדדית בקשר היסטורי](#).

אחד המכשולים שיש להיזהר מהם בשלב זה הוא "עייפות התנצלות" – תחושת צד אחד כי הוא כבר התנצל מספיק, וכי ההתנצלויות אינן מתקבלות באמת על ידי הצד השני. מצב זה עלול להחזיר קבוצות למצב של "קורבנות קולקטיבית" חדשה, לא בשל האירועים בסכסוך עצמו, אלא בשל חוויתן בתהליך הפיוס – כאילו נדרשו להתנצל שוב ושוב והתנצלויותיהם לא התקבלו באמת. לכן, שני הצדדים לא רק צריכים להיות מוכנים להתנצל, אלא גם, ואולי זו המשימה הקשה יותר, להיות נכונים לסלוח.

איור 34

מודל פיוס מבוסס אמון לזיכרון קולקטיבי משותף - מצגת ליניארית
 (Kappmeier, M., & Mercy, A. (2019). *הדרך הארוכה ממלחמה קרה לשלום חם: בניית זיכרון קולקטיבי משותף באמצעות אמון*.
 כתב עת לפסיכולוגיה חברתית ופוליטית, 17(1), 525-555. <https://doi.org/10.5964/jssp.v7i1.328>

17. מנגנוני פיוס רשמיים

- 17.1 האיחוד יקים ועדת אמת ופיוס פדרלית שתארגן פעילות תקשורתית וסדנאות בקהילות ומוסדות חינוך במטרה להעמיק את ההבנה ההדדית של נרטיב העם היהודי והעם הפלסטיני זה לזה.
- 17.2 הישראליים והפלסטינים יכירו בתפקידם בסכסוך היהודי-ערבי בין השנים 1920-1948, וייקחו אחריות על כל מקרי האלימות והעוולות שביצעו צדיהם במהלך כל ההיסטוריה של הסכסוך.
- 17.3 ישראל תכיר בתפקידה באקסודוס הפלסטיני של 1948 ותעניק פיצוי הוגן למשפחות הפלסטינים שאיבדו רכוש. במקום פיצוי כספי, ניתן יהיה להשיב רכוש כאשר הדבר אפשרי.
- 17.4 הפלסטינים יכירו בהתקפותיהם על קהילות יהודיות בתקופות כגון מאורעות 1929 בחברון, צפת וירושלים, ויספקו פיצוי סביר למשפחות שאיבדו רכוש.
- 17.5 שני הצדדים יכירו בזכות הצד השני להגדרה עצמית בארץ ישראל-פלסטיין.

מקורות ארכיאולוגיים והיסטוריים רבים מעידים על נוכחות אבותיהם של שני העמים – היהודים הישראלים והערבים הפלסטינים – בארץ ישראל-פלסטין במשך יותר מ-2000 שנה. ישראל-פלסטין היא מקום הולדתה של היהדות, הנצרות, והיא מכילה את המסגד האסלאמי השני בעתיקותו על פי המסורת. כמו כן, הוכח כי בין היהודים הישראלים לבין הערבים הפלסטינים יש קשר גנטי זה לזה ולקבוצות שחיו בארץ ישראל-פלסטין בתקופת הברונזה והברזל.

על פי הנרטיב המסורתי של שלוש הדתות האברהמיות – יהדות, נצרות ואסלאם – היהודים והערבים הם צאצאיהם של שני אחים, יצחק וישמעאל, בניו הבכורים של אברהם אבינו. על פי המסורת, נולדו שני האחים בארץ ישראל-פלסטין, בעיר חברון, לפני כ-3700 שנה.

שני הממלכות העבריות – ממלכת ישראל וממלכת יהודה – התקיימו בארץ ישראל-פלסטין בתקופת הברזל, במהלך המחצית הראשונה של האלף הראשון לפני הספירה, בצפון הארץ, כולל אזור יהודה ושומרון (הגדה המערבית), ירושלים, מישור החוף הצפוני ואזור הגליל. בירת יהודה הייתה בירושלים ובירת ישראל הייתה בשומרון, ליד שכם של היום. גם היהודים וגם השומרונים רואים עצמם צאצאי ממלכות ישראל ויהודה, ושתי הקבוצות מחזיקות במסורת לפיה שתי הממלכות היו מאוחדות בשלב מסוים תחת שלטונם של דוד ושלמה אשר מלכו בירושלים.

הכתובת העברית הקדומה ביותר שנמצאה מתוארכת למאה ה-10 לפנה"ס ונמצאה סמוך לעמק האלה בישראל. האזכור המוקדם ביותר של עם ישראל מחוץ למקרא מופיע בכתובת מרנפתח משנת 1250 לפנה"ס, שבה התפאר פרעה מרנפתח בהבסת הישראלים בארץ כנען. על אותה כתובת מופיעה גם ההתייחסות הראשונה לפלשתים, שמם של אלו שמהם נגזר השם "פלסטין". כתובת תל דן מהמאה ה-9 לפנה"ס כוללת אזכור היסטורי ל"בית דוד", שם שושלת המלוכה של ממלכת יהודה. לוח נמרוד, משנת 733 לפנה"ס, הוא התייעוד הקדום ביותר לשם "יהודה", שממנו נגזר שמם של היהודים.

הפלשתים היו במקור עם מהאיים האגאיים, אשר היגרו במהלך המאה ה-12 לפנה"ס לחוף הדרומי של ארץ ישראל-פלסטין, כולל אזור רצועת עזה של ימינו והסביבה. הפלשתים התמזגו עם האוכלוסיות המקומיות הכנעניות ופיתחו תרבות פלשתית ייחודית. הכתב היחיד ששרד מהם הוא הכתב הפיניקי, אשר היה שייך למשפחת השפות הכנעניות והיה קרוב מאוד לעברית הקדומה. העיר הגדולה ביותר שלהם הייתה גת, המוכרת כיום כתל א-צאפי, אשר הייתה אחת הערים הגדולות ביותר בארץ ישראל-פלסטין בתקופת הברזל, והייתה מיושבת על ידי ערבים פלסטינים עד 1948.

איור 35

הלבנט הדרומי במאה ה-9 לפנה"ס, כולל ממלכות ישראל, יהודה וערי המדינה הפלשתיות.

הכתובת הערבית הקדומה ביותר שנמצאה בעולם נמצאת במדבריות דרום ירדן של ימינו. כתובת זו, המכונה כתובת בַּיִר (Bayir Inscription), תוארכה למחצית הראשונה של האלף הראשון לפנה"ס (500-1000 לפנה"ס). האזכור המוקדם ביותר של העם הערבי מופיע במונוליתים של פֶּוֹרָח, השני שבהם מתוארך לשנת 852 לפנה"ס ומזכיר את קרב שלמנאסר השלישי מלך אשור נגד קואליציית ממלכות בלבנט, ובהן אחאב מלך ישראל וגינדיבו מלך הערבים.

הקדרים (Qedarites) היו קונפדרציה שבטית ערבית גדולה שהחלה להתגבש בדרום ירדן במאות ה-7-9 לפנה"ס. במאה ה-6 לפנה"ס, התפשטה ממלכתם לדרום ארץ ישראל-פלסטין, כולל אזור הנגב ורצועת עזה. בשיאה, במאה ה-5 לפנה"ס, הייתה לממלכה אדירה שהשתרעה ממדבריות מערב עיראק וצפון-מערב ערב הסעודית, דרך ירדן המודרנית ועד דרום ישראל-פלסטין וחצי האי סיני. ממלכת קדר שולבה מאוחר יותר בממלכה הנבטית, שהתקיימה בתחומי שטח דומים.

על פי המסורת היהודית והאסלאמית, קָדָר ונְבִיאוֹת היו בניו הבכורים של ישמעאל. על פי המסורת האסלאמית, הנביא מוחמד היה מצאצאי קדר, ורבים מהפלסטינים הערבים רואים את עצמם צאצאי קדאר ונביאות.

איור 36

ממלכת קדר הערבית במאה ה-5 לפנה"ס.

למרות שישנן עדויות רבות לקשר ההיסטורי העמוק של שני העמים לארץ, ולמרות שלכאורה הייתה יכולה להיות הקלה משמעותית במתיחות אם שני העמים היו מקבלים את הרעיון שהם חולקים מוצא משותף, הרי שבמציאות הסכסוך, פעמים רבות, כל צד מכיר רק בקשר שלו עצמו ומנסה לשלול את זיקתו של הצד השני, מסיבות פוליטיות.

אנו מאמינים שהכרה זו חיונית, משום שהיהודים הישראלים והערבים הפלסטינים תופסים את עצמם בראש ובראשונה כילידי הארץ. תפיסה זו היא בסיסית לזהותם העצמית, ולכן שלילתה נתפסת בעיניהם כשלילת קיומם עצמו.

מכיוון שאמון הוא הבסיס לשלום, וכל צד יראה במי שמכחיש את זיקתו לארץ כבלתי מהימן, שלילת הקשר ההיסטורי של כל אחד מהעמים תיתקל בעוינות עזה. מאידך, מתוך ניסיון עם קבוצות מעורבות של יהודים ישראלים וערבים פלסטינים, ראינו כי כאשר שני הצדדים מכירים זה בזה כילידי הארץ, נוצרת באופן כמעט מיידי תחושת אמון ואף הערכה הדדית.

במסגרת מודל הפיוס שהוצג בפרק הקודם, רעיון ההכרה ההדדית בקשר ההיסטורי מאפשר לשני העמים לעבור מהשלב של "המלחמה הקרה" לתחילת בניית אמון המבוסס על ידע (*knowledge-based trust*), בכך שהוא מאפשר לכל צד לקבל את ראייתו של הצד השני כיליד הארץ. מעבר לכך, רעיון זה מאפשר אף "קפיצת דרך" לשלבים מתקדמים יותר של פיוס על ידי יצירת אמון המבוסס על זהות (*identity-based trust*). כאשר כל צד רואה את השני כ"בן הארץ", הוא מעניק לו לגיטימציה ואמון גבוהים יותר.

שם הקבוצה ארץ-ארד (*Eretz-Ard*) משקף את הרעיון שבבסיס ההצעה ואת חברי הקבוצה שהגו אותה – יהודים ישראלים וערבים פלסטינים המכירים זה בזה כ"בני הארץ" (בני הארץ בעברית, إبناء الأرض בערבית).

עקרונות ההכרה ההדדית

18.1 מתוך אחוות בני אברהם ובהכרה בקשר ההיסטורי העמוק של שני העמים לארץ ישראל-פלסטיין, יכירו שני העמים בקשר התרבותי, ההיסטורי והדתי הנצחי שהם חולקים עם הארץ.

18.2 שני העמים יכירו בהיסטוריה הישראלית, היהודית, הפלסטינית והערבית בארץ ויתחייבו להציג אותה באופן מדויק במערכת החינוך ובמוסדות רשמיים.

18.3 שני העמים יכירו בזיקת הצד השני לכל האתרים הדתיים, התרבותיים וההיסטוריים ברחבי הארץ ויבטיחו גישה חופשית אליהם למטרות דתיות וחינוכיות.

19 - רמת הגולן וחוות שבעא

לרמת הגולן יש מאפיינים ייחודיים באזור, עם אקלים הררי בגובה רב, כאשר פסגות הר החרמון מתנשאות לגובה של למעלה מ-2800 מטרים מעל פני הים. הר החרמון הוא רכס הרים בקצה הדרומי של הרי הלבנון המזרחיים, אשר מפרידים בין לבנון לסוריה. האפשרות של ישראל יהיה חלק מרכז זה בשטח רמת הגולן מעניקה לאיחוד גישה לאקלים ייחודי זה, עם פסגות מושלגות שמתאימות לספורט חורף, כמו גם לגידול פירות מסוימים כמו תפוחים ודובדבנים, שניתן לגדל בישראל-פלסטין רק באזור רמת הגולן.

מבחינה היסטורית, עמדת מדינת ישראל היא ששמירת הריבונות על שטח רמת הגולן, ובהרחבה גם על אזור חוות שבעא, היא קריטית לצורכי הביטחון של המדינה. מסיבה זו, על אף שאין הכרה משפטית בינלאומית בתביעתה הטריטוריאלית של ישראל על רמת הגולן, ארצות הברית הכירה באזור כחלק ממדינת ישראל מתוך טיעון של צרכים ביטחוניים חיוניים. עם זאת, הסטטוס-קוו הנוכחי אינו מקדם יציבות אזורית ויש לתקנו. בנוסף, מתגוררים כיום ברמת הגולן כ-25,000 מתיישבים יהודים ישראלים, לצד אוכלוסייה דומה בגודלה של דרוזים סורים.

ביחס לפליטים הפלסטינים בלבנון ובסוריה, אונר"א רשמה כ-450,000 פליטים פלסטינים בלבנון וכ-530,000 בסוריה. בעבר, לבנון כבר העניקה אזרחות לכל הפלסטינים השיעים והנוצרים במדינה, לפחות ל-100,000 איש. לפי סקר ממשלתי לבנוני משנת 2018, מספר הפליטים הפלסטינים בלבנון עמד על כ-175,000. גורמים פלסטיניים העריכו כי עד 2015 נותרו כ-200,000 פליטים פלסטינים בסוריה.

19.1 האיחוד ינהל משא ומתן עם סוריה ולבנון בשם מדינת ישראל ולטובת האינטרס הכולל של האיחוד. מכיוון שההסכם נוגע לשטח הנמצא כעת בשליטת מדינת ישראל, כמו גם לכריתת הסכם שלום עם מדינות הנמצאות במצב של עימות עם ישראל ולנושא הפליטים הפלסטינים במדינות אלו, יידרשו הן מדינת ישראל והן מדינת פלסטין לאשר את ההסכם כדי שייכנס לתוקף.

19.2 כדי לפתור את סוגיית רמת הגולן, האיחוד יציע רכישה של רמת הגולן מסוריה ושל חוות שבעא מלבנון במחיר שוק הוגן, לצד חבילת פיצויים ואפשרות לשיבה של בין 50,000 ל-100,000 אנשים מבין אלה שאיבדו את בתיהם באזורים אלו במהלך מלחמת 1967. תהליך זה יתבצע לאורך עשר שנים, כאשר בין 5,000 ל-10,000 איש יעלו לישראל ויקבלו אזרחות ישראלית.

19.3 ישראל תסכים לממן את בנייתן מחדש של חלק מהכפרים ברמת הגולן עבור השבים, וכן להציע פיצוי כספי או השבת רכוש אישי לאלו שאיבדו את רכושם באזור זה עקב הסכסוך. אוכלוסייה זו מורכבת בעיקר מדרוזים סורים וצ'רקסים, קבוצות שהשתלבו היטב במדינת ישראל בעבר, כאשר הדרוזים והצ'רקסים הישראלים כיום משרתים בצה"ל בשיעורים גבוהים ונחשבים לאזרחים נאמנים ומוערכים.

19.4 שטחה של רמת הגולן הסורית הוא כ-1,772.5 קמ"ר, ואילו שטחה של חוות שבעא הלבנונית הוא כ-27.5 קמ"ר. לפי הערכת שווי של כ-30 מיליון דולר לקמ"ר, המחיר לסוריה עבור רמת הגולן יעמוד על כ-53.175 מיליארד דולר, ואילו המחיר ללבנון עבור חוות שבעא יהיה כ-825 מיליון דולר. סכומים אלו ישולמו לסוריה וללבנון על ידי ישראל בתשלומים שנתיים לאורך עשר שנים. המימון יינתן על ידי מדינת ישראל, והשטח יסופח למחוז טבריה הישראלי, כאשר האיחוד ישמש כערב להסכם.

19.5 לחלופין, ניתן יהיה להגיע להסכם אחר שיכלול החזרת השטח תוך מענה לצרכים הביטחוניים של ישראל, בתמורה להסכמי שלום בין ישראל, סוריה ולבנון. ניתן יהיה להגיע להסדר שבו תהיה נוכחות צבאית של האיחוד ברמת הגולן, תוך התחייבות שהאיחוד ישלם דמי שכירות על החזקת בסיסים צבאיים באזור כל עוד הדבר נדרש לשמירה על יציבות וביטחון אזורי.

19.6 בנוסף, האיחוד יציע במסגרת ההסכם ברית הגנה הדדית עם סוריה ולבנון, וכן הסכם סחר חופשי ושיתוף פעולה כלכלי. הסכם זה יכלול גם תוכנית לפתרון סוגיית הפליטים הפלסטינים בלבנון ובסוריה.

19.7 במסגרת ההסכם, יתבקשו לבנון וסוריה להעניק אזרחות לפלסטינים שכבר חיים במדינות אלו ומעוניינים להישאר, לאחר שתוצע להם האפשרות לעבור לאיחוד או למדינה שלישית. מספר זה יוגבל לעד 100,000 פלסטינים (לא כולל אלו שכבר קיבלו אזרחות במדינות אלו). האיחוד ייקח בחשבון את המצב הכלכלי של מדינות אלו בקביעת ההיתכנות. יתר אוכלוסיית הפליטים הפלסטינים במדינות אלו תשוקם בתוך האיחוד או במדינות שלישיות.

20 - מסלול לעתיד ואינטגרציה אזרית

עתידו של איחוד ירושלים הוא מזהיר. לאורך השנים, יהיו תומכים בהעמקת האינטגרציה ויהיו כאלה שיעדיפו יותר אוטונומיה – זהו תהליך טבעי ובריא המאפיין את רוב האיחודים הפוליטיים, במיוחד אלה שהם רב-אתניים. בטווח הארוך, הכיוון של אינטגרציה עמוקה יותר, הן בתוך האיחוד והן כחלק בלתי נפרד מהמזרח התיכון החדש, הוא הנתיב הסביר ביותר.

ייתכן שיום אחד האיחוד יבחר לעבור למערכת אזרחות אחידה. מהגרים חדשים יקבלו אזרחות באיחוד בלבד, וזו תהיה המפתח לכניסה לכל מחוז באיחוד. לאיחוד תהיה מערכת צבאית אחת, דרכון אחד, ומושב אחד באומות המאוחדות. אם האיחוד יחליט להפוך למדינה פדרלית מלאה, הוא עשוי לבחור שם כגון "המדינות המאוחדות של ישראל-פלסטין", או בקיצור "ישראל-פלסטין".

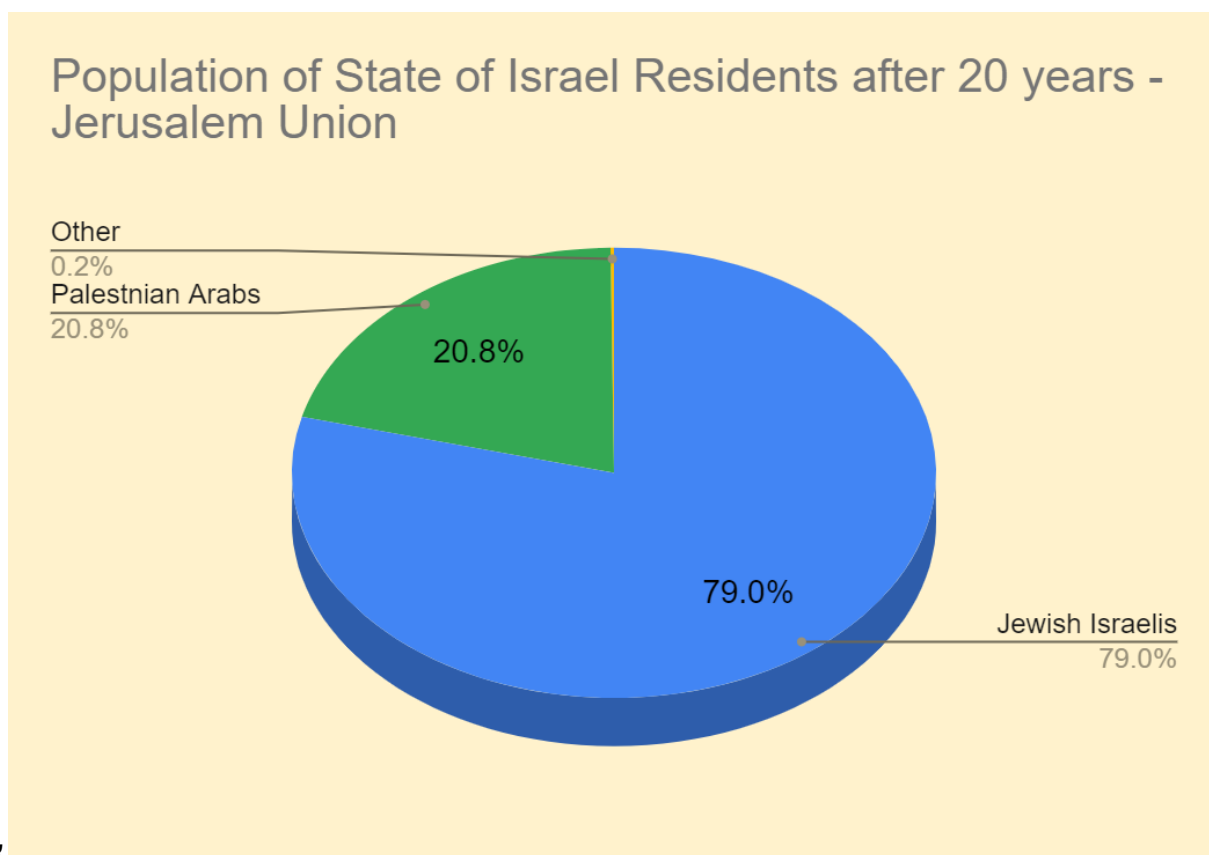
איור 37

"החותם הגדול" של "המדינות המאוחדות של ישראל-פלסטין"

במסגרת האיחוד, המדינות החברות יכולות להפחית את מספר מחוזות הבחירה שלהן באחד, כך שאזרחי כל מדינה המתגוררים במדינה השנייה לא ייחשבו כמחוז בחירה נפרד. כלומר, ישראל תצומצם ל-14 מחוזות בחירה בלבד, ופלסטין תצומצם ל-10 מחוזות בחירה. מכיוון שתהיה אזרחות אחת בלבד, הבחירות בכל מדינה ייערכו רק על בסיס תושבות בפועל במדינה, ולא על בסיס אזרחותה של המדינה השנייה.

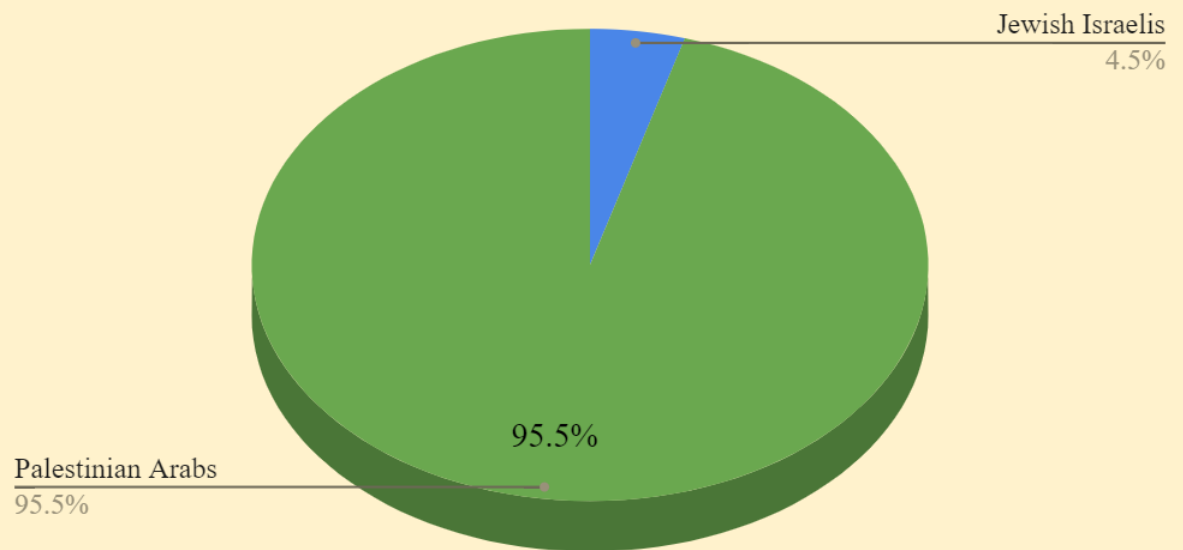
לאחר 20 שנים של האיחוד, אוכלוסיית מדינת ישראל תעמוד, על פי הערכותינו, על כ-16.3 מיליון תושבים, מתוכם כ-12.9 מיליון יהודים ישראלים וכ-3.4 מיליון ערבים פלסטינים, וכן כ-28,000 אחרים – כלומר רוב יהודי ישראלי של כ-79%. במדינת פלסטין יהיו כ-9.9 מיליון תושבים, מתוכם כ-9.4 מיליון פלסטינים ערבים וכ-450,000 יהודים ישראלים, כלומר רוב ערבי פלסטיני של כ-95.5%.

בסך הכל, אוכלוסיית האיחוד כולו תעמוד על כ-26.4 מיליון איש, כאשר 50.5% יהיו יהודים ישראלים ו-49.4% ערבים פלסטינים, לפי הערכותינו.

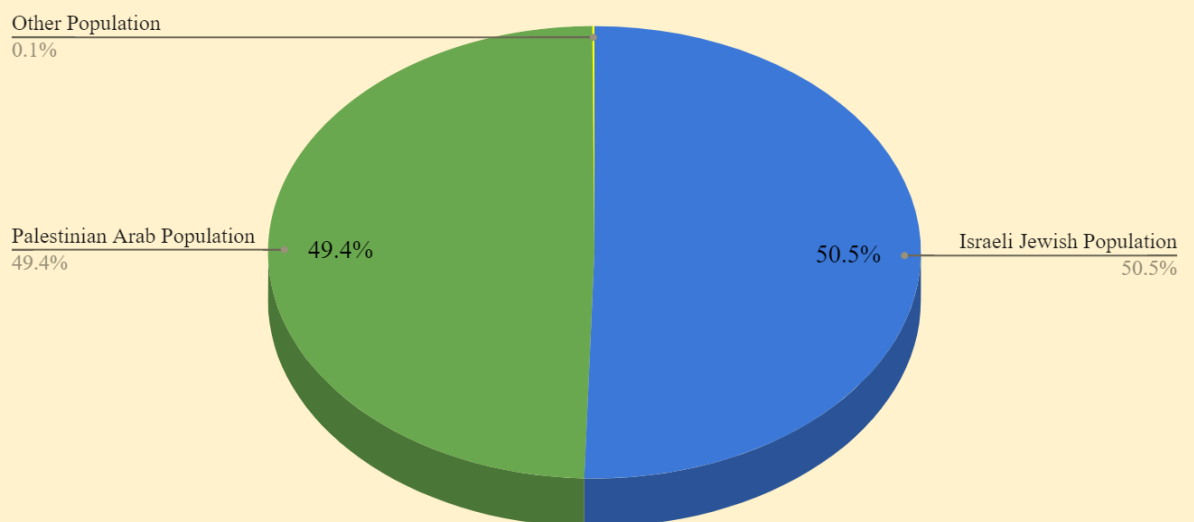
דמוגרפיה של ישראל ושל ישראלים ביהודה ושומרון ובמזרח ירושלים, על פי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל (CBS),
ודמוגרפיה של פלסטין על פי הלשכה הפלסטינית המרכזית לסטטיסטיקה (PCBS).

Population of State of Palestine Residents after 20 years - Jerusalem Union

איור 39

Population of Jerusalem Union after 20 years

איור 40

איחוד ירושלים הוא המקום המושלם להוות מטה לאיחוד מזרח תיכוני חדש, בדומה לבריסל המשמשת כבירת האיחוד האירופי. ירושלים, בירת איחוד ירושלים, יכולה לשמש גם כבירת **האיחוד המזרח תיכוני הרחב**.

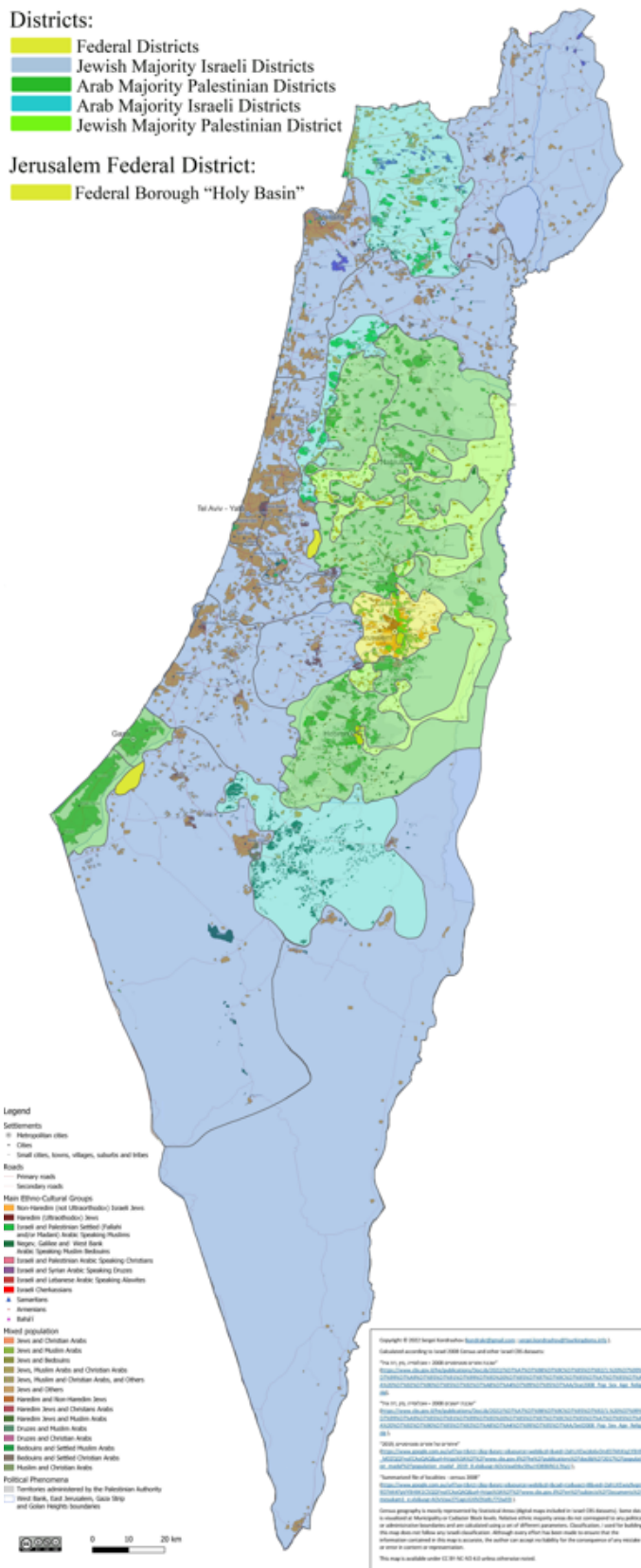
איחוד זה יוכל לכלול את המדינות שכבר חתמו על הסכמי שלום עם ישראל, כגון **מצרים, ירדן, איחוד האמירויות, בחריין, סודן ומרוקו**, ובהמשך עשויות להצטרף גם מדינות כמו **ערב הסעודית, עומאן, סוריה ולבנון**. מהלך זה יוביל לשגשוג ולשלום אזורי רחב.

האיחוד המזרח תיכוני הרחב יוכל לכלול **סחר חופשי, תנועה חופשית ללא ויזות, ואפילו ברית הגנה משותפת** שתספק ערבויות ביטחוניות לכל האזור.

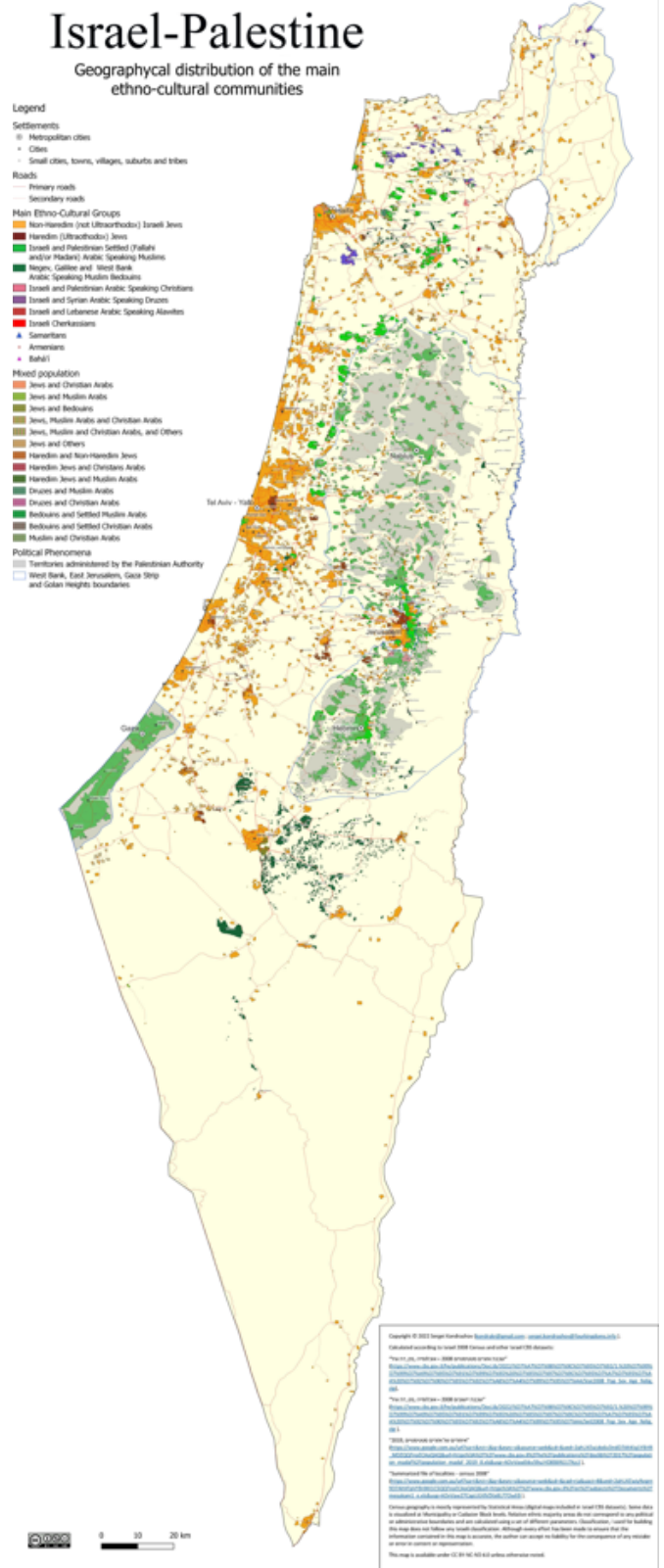
איחוד זה יהווה **חלק בלתי נפרד מהמזרח התיכון החדש והמשגשג**, כאשר ירושלים תהפוך למרכז דיפלומטי עולמי, בו כל מדינות העולם יקימו שגרירויות, ודיפלומטים מכל קצוות העולם יגיעו לחתום על הסכמים עם האזור כולו. איכות החיים, התיירות והחדשנות הטכנולוגית שיצמחו מתוך **האיחוד המזרח תיכוני הרחב** יהפכו אותו לאחת הכלכלות המובילות בעולם.

הגיע הזמן לשינוי, הגיע הזמן לאיחוד.

נספח א': – מפת מחוז איחוד ירושלים

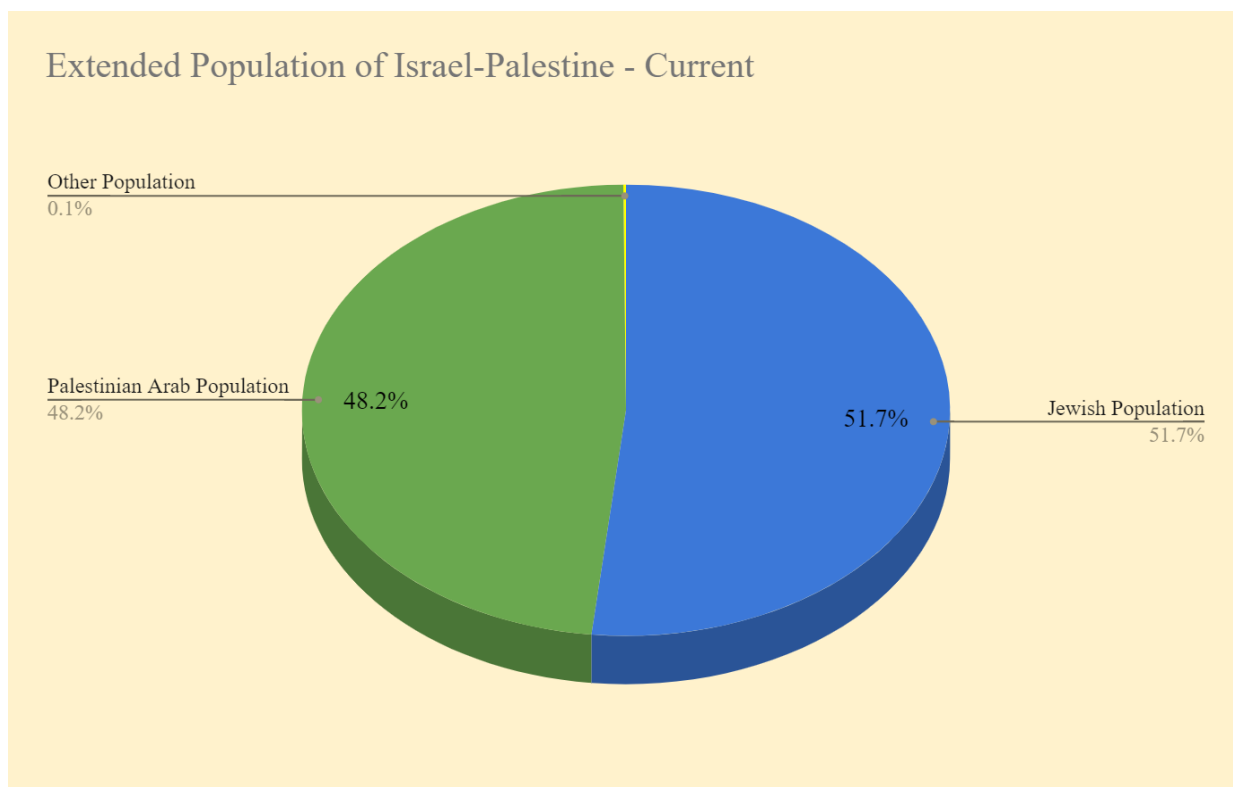
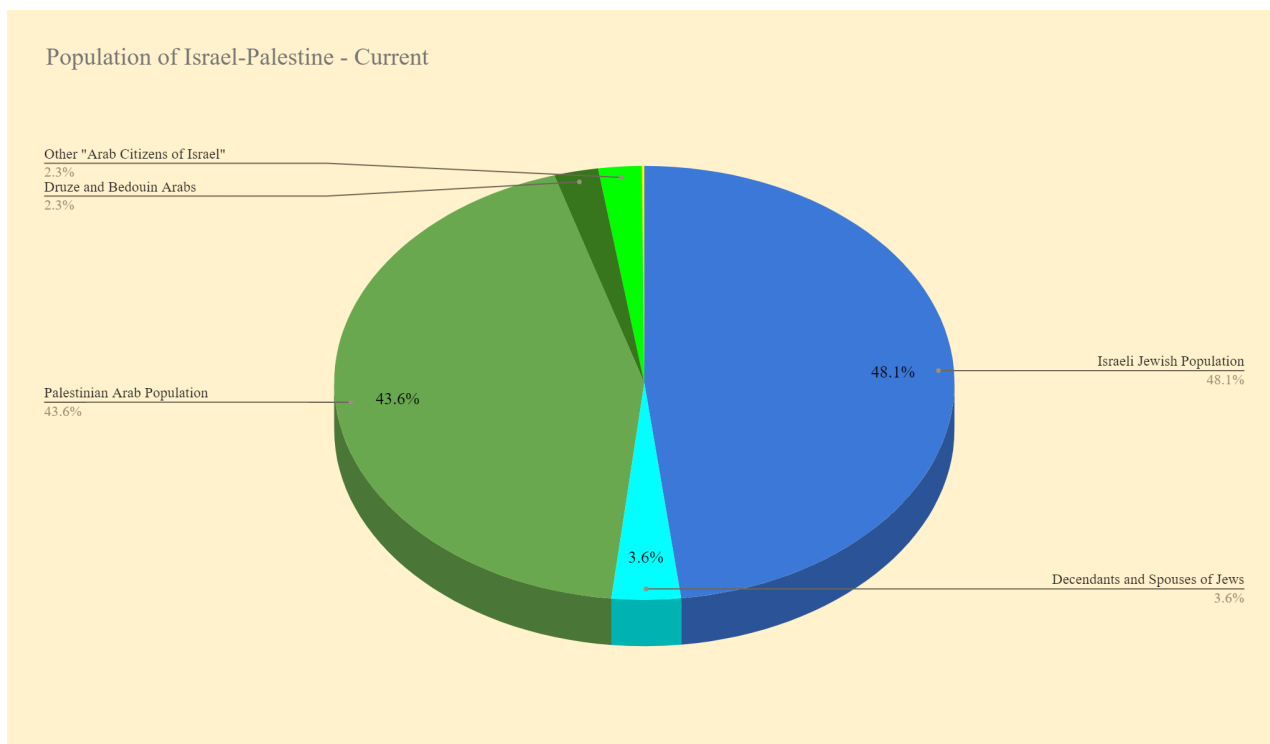

מפת מושבים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, [Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements'](#), [built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחץ כאן](#)), לקישור לגרסת מפות גוגל ([לחץ כאן](#))

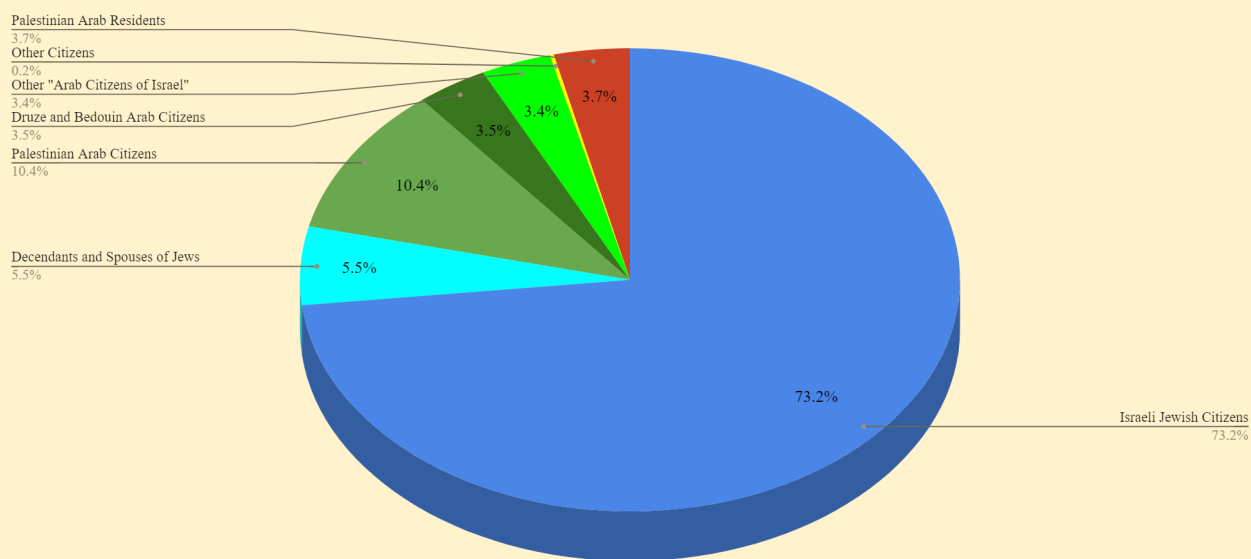
מפת מושבים פוליטיים מאת רפי גאסל, שונתה על פני מפת הבסיס על ידי, [Sergey Kondrashov, CC BY-SA 4.0, Ethno-cultural groups of Israeli population by settlements'](#), [built-up areas](#), קישור למפה מפורטת ([לחצו כאן](#))

נספח ג': – הדמוגרפיה הנוכחית של ישראל-פלסטין

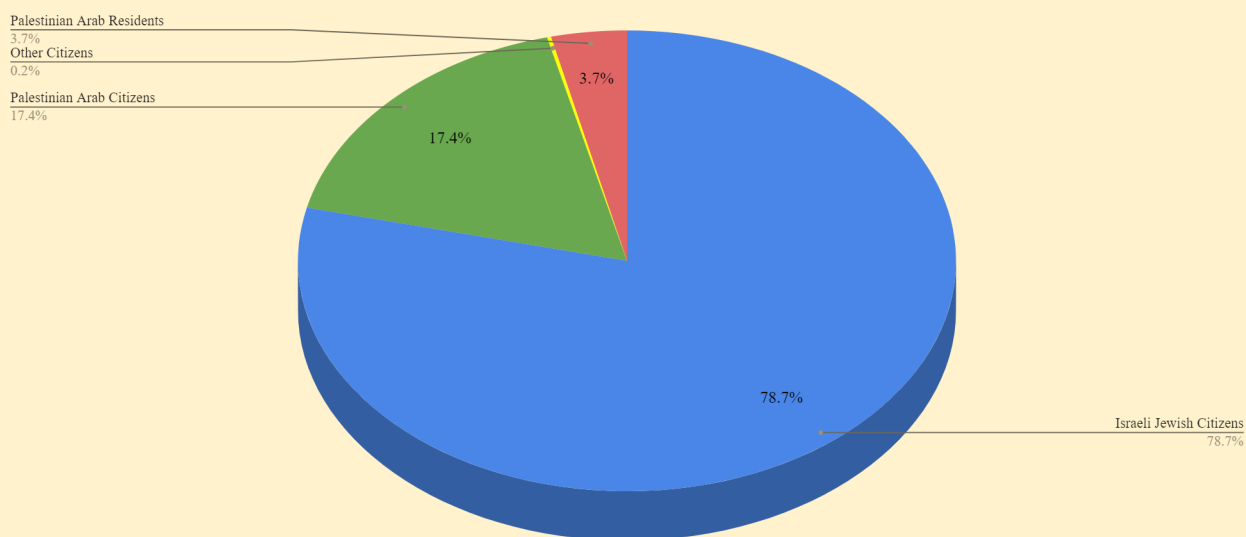

“אוכלוסייה מורחבת” עבור יהודים ישראלים כוללת צאצאים ובני זוג של יהודים ועבור ערבים פלסטינים כולל אזרחי ישראל דרוזים, בדואים וערבים המעדיפים הגדרה זו. הדמוגרפיה של ישראל וישראלים בגדה המערבית ובמזרח ירושלים מבוססת על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל (CBS), הדמוגרפיה של פלסטין מבוססת על הלשכה המרכזית הפלסטינית לסטטיסטיקה (PCBS).

Population of State of Israel - Current

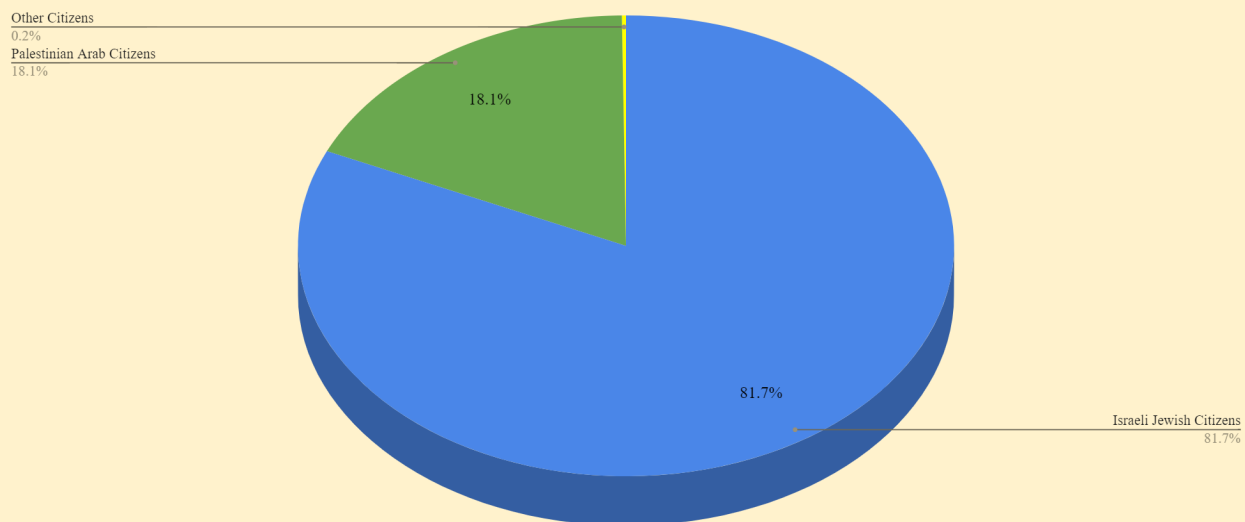

Extended Population of State of Israel - Current

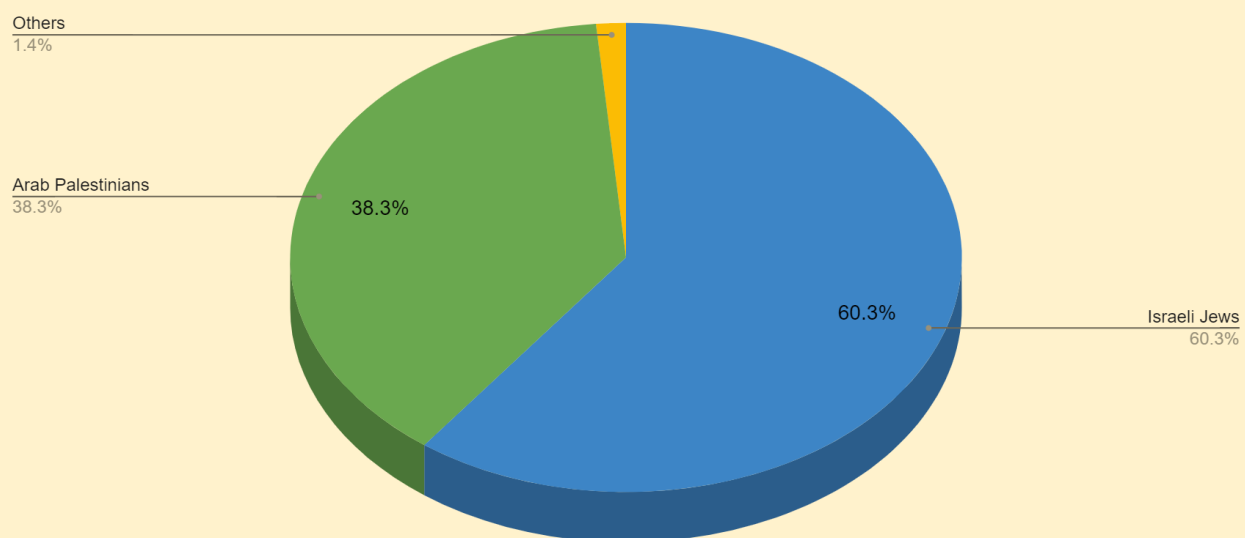

"אזרחים יהודים ישראלים" כוללים צאצאים ובני זוג של יהודים, ו"אזרחים ערבים פלסטינים" כוללים אזרחים דרוזים, בדואים וערבים בישראל המעדיפים הגדרה זו. דמוגרפיה של ישראל וישראלים בגדה המערבית ובמזרח ירושלים בהתבסס על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל (למ"ס), "תושבים ערבים פלסטינים" מתייחס לתושבים ערבים פלסטינים תושבי מזרח ירושלים שאינם מחזיקים באזרחות ישראלית. "אזרחים אחרים" כוללים ארמנים, צ'רקסים, נוצרים לא ערבים, באהיה ואזרחים אחרים של ישראל שאינם מתאימים לאחת מהקבוצות האחרות בתרשים.

Extended Population of State of Israel Citizens - Current

Jerusalem Municipality - Current Residents

"אוכלוסייה מורחבת" עבור יהודים ישראלים כוללת צאצאים ובני זוג של יהודים ועבור ערבים פלסטינים כוללים אזרחים דרוזים, בדואים וערבים בישראל המעדיפים הגדרה זו. הדמוגרפיה של ישראל וישראלים בגדה המערבית ובמזרח ירושלים מבוססת על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל (למ"ס)

נספח ד: מגילת הזכויות של ישראל-פלסטין

זכויות הפרט

1. ממשלת האיחוד לא תחוקק חוקים הנוגעים לכינון דת או המונעים את חופש הפולחן; לא תפגע בחופש הביטוי, חופש העיתונות, או בזכות העם להתאסף בדרכי שלום ולפנות לממשלה בבקשה לתיקון עוולות.
2. לא יפגעו זכויות האנשים לביטחון אישי בביתם, במסמכיהם וברכושם מפני חיפושים ותפיסות בלתי סבירים, ולא יוצאו צווי חיפוש אלא על בסיס עילה סבירה, תוך תיאור מפורש של המקום שיחפשו בו ושל האנשים או הדברים שיוחרמו.
3. איש לא יועמד לדין בעבירה חמורה אלא על סמך כתב אישום שהוגש על ידי חבר מושבעים גדול, למעט מקרים הנוגעים לצבא בזמן מלחמה או סכנה ציבורית; לא יועמד אדם פעמיים בסכנה של אובדן חיים או אובדן גפיים בגין אותה עבירה; לא יאלצו אדם להעיד נגד עצמו; ולא יישלל ממנו חיים, חירות או רכוש ללא הליך הוגן; כמו כן, לא תופקע בעלות פרטית לשימוש ציבורי ללא פיצוי הוגן.
4. בכל הליך פלילי, זכאי הנאשם למשפט מהיר ופומבי במדינה או במחוז שבו נעברה העבירה, כפי שנקבע בחוק; זכאי לדעת את מהות האישום נגדו; לעמוד מול העדים נגדו; להשיג עדים מטעמו ולזכות בייצוג משפטי להגנתו.
5. הביטחון האישי מובטח על פי החוקה. איש לא ייעצר, ייחפש, יוחזק במעצר או תוגבל חירותו אלא על פי צו שיפוטי ובהתאם לחוק. החוק יגדיר את תנאי המעצר הזמני.
6. אסור להפעיל לחץ או עינויים על הנאשם. יש להתייחס אליו כחף מפשע עד שיוכח אחרת במשפט הוגן שבו תינתן לו הזכות להגן על עצמו ולזכות בייצוג משפטי.
7. עונש מוות יבוטל.
8. אדם שהורשע ונשללה חירותו יזכה ליחס הומאני וראוי.
9. אין עבירה ואין עונש אלא אם כן נקבעו בחוק. לא יוטל עונש על מעשים שבוצעו לפני כניסת החוק לתוקף. בעניינים שאינם פליליים, ניתן לקבוע אחרת בחוק שאושר ברוב מוחלט של חברי הרשות המחוקקת.
10. הענישה היא אישית; ענישה קולקטיבית אסורה.
11. לא ידרשו ערבויות מופרזות, לא יוטלו קנסות מופרזים, ולא יינתנו עונשים אכזריים או בלתי רגילים.
12. סמכויות שלא הואצלו לאיחוד על ידי החוקה, ואינן אסורות על המדינות, שמורות למדינות עצמן או לעם.
13. משאבי הטבע בישראל-פלסטין הם רכוש העם. הם יממשו את ריבונותם עליהם וימנעו את הפיכתם למונופול. ניצולם יוסדר בחוק.
14. הסדר הכלכלי בישראל-פלסטין יתבסס על עקרונות שוק חופשי. החוק יסדיר את הפיקוח על השוק כדי להגן על הפעילות הכלכלית החופשית ולשמור על זכויות קבוצות הזקוקות לסיוע. המדינה רשאית להקים חברות ציבוריות שיפעלו בהתאם

15. המדינה תפעל למימוש הפיתוח החברתי, הכלכלי והתרבותי של העם בהתבסס על צדק חברתי.
16. סביבה נקייה וברת קיימא היא זכות אדם. זוהי אחריות חברתית וציבורית לשמר ולהגן על הסביבה למען הדורות הבאים.
17. כל האנשים שווים בפני החוק. הם ייהנו מזכויות וישאו בחובות באופן שווה, ללא אפליה מכל סוג אלא אם היא מוצדקת על פי החוקה.
18. האזרחות באיחוד היא קבועה ומובטחת לכל אזרח. היא עוברת מהורה לילד, אינה מתבטלת עם הזמן. החוק יקבע את הדרכים לקבלה או לאובדן של אזרחות ואת זכויותיהם וחובותיהם של אזרחים מרובי אזרחויות.
19. החוקה מבטיחה את הזכויות והחירויות האזרחיות, הפוליטיות, החברתיות, התרבותיות והכלכליות לכל האזרחים, על בסיס שוויון והזדמנות שווה.
20. זכויות האדם והחירויות הבסיסיות בהתאם לחוקים, לאמנות ולחוזים בינלאומיים שהפכו לחוק מקומי הן מחייבות ויש לכבדן.

זכויות קולקטיביות

- הזכויות הקולקטיביות הן הזכויות המוענקות לעם היהודי הישראלי ולעם הערבי הפלסטיני בכל שטחי ישראל-פלסטין, מכוח הקשרים ההיסטוריים, התרבותיים והדתיים שלהם לארץ ישראל-פלסטין. האיחוד יעשה ככל שביכולתו במסגרת החוק להגן על זכויות אלו ולממש את שאיפותיהם של שני העמים באופן צודק.**
22. זכותם של הקבוצות האתנו-לאומיות, העם היהודי והעם הפלסטיני, לשוב למולדתם בישראל-פלסטין היא קדושה ונצחית, ויש לממשה על ידי האיחוד בראש סדר העדיפויות על פי החוק. זכויות אלו ייקראו חוק השיבה ועלייה, בהתאמה.
 23. הקבוצות האתנו-לאומיות זכאיות להגדרה עצמית. בזכות זו, הן קובעות באופן חופשי את מעמדן הפוליטי ורודפות באופן חופשי את התפתחותן הכלכלית, החברתית והתרבותית.
 24. הקבוצות האתנו-לאומיות, במימוש זכותן להגדרה עצמית, זכאיות לאוטונומיה או לממשל עצמי באמצעות מדינות ישראל ופלסטין בעניינים הנוגעים לענייניהן הפנימיים והמקומיים, וכן לאמצעים ומנגנונים למימון תפקודן האוטונומי.
 25. באיחוד קיימות גם קהילות אתנו-תרבותיות נוספות, שלעיתים מהוות תתי-קבוצות בתוך הקבוצות האתנו-לאומיות המרכזיות.
 26. הקהילות האתנו-תרבותיות זכאיות לשמר ולחזק את מוסדותיהן הפוליטיים, המשפטיים, הכלכליים, החברתיים והתרבותיים, תוך שמירה על זכותן להשתתף באופן מלא בחיים הפוליטיים, הכלכליים, החברתיים והתרבותיים של המדינה והאיחוד.
 27. לקהילות האתנו-תרבותיות יש את הזכות לחיות בחופש, בשלום ובביטחון כעמים ייחודיים, ללא חשש מהשמדה או אלימות, לרבות גירוש בכפייה או פגיעה בילדיהן.
 28. הקהילות האתנו-תרבותיות והיחידים בתוכם זכאים שלא להיות נתונים לאסימילציה כפויה או להשמדת תרבותם.

29. הקהילות האתנו-תרבותיות זכאיות לקיים ולחדש את מסורתיהן ומנהגיהן התרבותיים.

30. האיחוד, בשיתוף פעולה עם מוסדות העם היהודי והעם הפלסטיני, ידאג למימוש זכויות אלו.

31. אם מועצת קהילה או ממשלות ישראל או פלסטין יקבעו שחוק פדרלי מפר את זכויותיהן, הן רשאיות לערער עליו בפני בית המשפט העליון של האיחוד.